

Binnenvisserij

Rapport institutioneel onderzoek naar het naar het handelen van de overheidsorganen op het beleidsterrein binnenvisserij, 1945 - 1999

drs. Ronald van der Wal

Pivot-rapport nummer 156

Project Invoering Verkorting Overbrengingstermijn (PIVOT)

Voor u ligt het rapport waarin de uitkomsten van een onderzoek, gehouden in het kader van het Project Invoering Verkorting Overbrengingstermijn (PIVOT), zijn weergegeven. PIVOT is een projectorganisatie, die in mei 1991 door de Algemeen Rijksarchivaris, namens de minister van WVC belast met het beheer van de overgedragen archieven van de rijksorganen, in het leven is geroepen. De aanleiding daarvoor is de (voorgenomen) verkorting van de overbrengingstermijn in de nieuwe archiefwet van vijftig naar twintig jaar. Vanuit het oogpunt van de democratisering van het openbaar bestuur moet deze termijnverkorting positief worden beoordeeld, want eerder overgedragen archieven worden ook eerder openbaar en toegankelijk voor het publiek. Voor de Nederlandse archiefdiensten betekent de verkorting echter dat, wanneer er geen maatregelen worden genomen, zij overstroomd zouden worden met archiefmateriaal. De neerslag van dertig jaar overheidshandelen zou immers bij de invoering de nieuwe wet ineens moeten worden overgebracht naar de depots van de Rijksarchiefdienst. Voor de centrale rijksorganen wordt de omvang van deze stroom geschat op ongeveer vijfhonderd strekkende kilometer archief over de periode 1943-1973, en over de periode 1973-1990 op nog eens eenzelfde hoeveelheid. Omdat een dergelijke hoeveelheid archiefmateriaal niet beheersbaar en hanteerbaar is, en de opslag ervan te kostbaar, zal in het kader van PIVOT de Rijksarchiefdienst samen met de verschillende Hoge Colleges van Staat en de ministeries maatregelen treffen om deze vloed te kanaliseren.

Bij het uitvoeren van deze inhaaloperatie moeten tevens reeds bestaande problemen bij de archiefzorg van de rijksoverheid in versneld tempo worden opgelost. Al onder de oude wet zijn grote achterstanden geconstateerd in het selecteren van naoorlogs archiefmateriaal en overbrengen van archief van vóór 1940 naar de Rijksarchiefdienst. In inspectierapporten van deze dienst was daar al op gewezen, maar door het rapport 'Archiefbeheer en -behoud bij het Rijk' van de Algemene Rekenkamer uit 1988 is dit probleem pas in zijn volle omvang tot politiek Den Haag doorgedrongen.

PIVOT is mogelijk geworden door de inzet van extra financiële middelen die de minister van WVC heeft toegezegd: NLG 17 miljoen over een periode van tien jaar, de geschatte looptijd van het project. Daarnaast zullen de ministeries en de Hoge Colleges van Staat, zelf immers verantwoordelijk voor selectie en overdracht van hun archieven, elk eigen middelen inzetten om de operatie mogelijk te maken. Afspraken daarover worden vastgelegd in convenanten, die de verschillende secretarissen-generaal of vertegenwoordigers van de Hoge Colleges van Staat met de Algemeen Rijksarchivaris al hebben gesloten of nog zullen sluiten.

Selectie en bewerking van archieven

Om de hierboven beschreven papiervloed op een verantwoorde manier te kunnen beperken, heeft PIVOT een nieuw selectie-instrument ontworpen. Wat moet worden vernietigd en wat 'voor de eeuwigheid' door de Rijksarchiefdienst bewaard? De tot nu toe gehanteerde selectiemethoden zijn voor een operatie van deze omvang niet toereikend, in de eerste plaats omdat zij te arbeidsintensief en dus te kostbaar zijn en in de tweede plaats omdat de basis van de tot nu toe gevoerde selectie niet altijd duidelijk was geformuleerd.

Bij de selectie tot nu toe werden als criteria gebruikt: de inhoudelijke of informatieve waarde van documenten en de plaats die zij innemen in een geheel van een dossier, een archief of verzameling archieven. PIVOT hanteert als uitgangspunt dat de informatieve waarde van een document (zowel op papier als op andere informatiedragers) nauwelijks objectief te bepalen is, want de informatiewaarde varieert per persoon, afhankelijk van de gehanteerde vraagstelling. De selectie moet uitgevoerd worden vanuit het gezichtspunt van het overheidsorgaan of de organen die deze documenten in het kader van hun taak en het daaruit voortvloeiende handelen hebben ontvangen of geproduceerd. Niet de informatiewaarde van documenten vormt het uitgangspunt, maar de waardebeoordeling van taken van overheidsorganisaties. Het doel van de selectie moet ons inziens zijn: het mogelijk maken van de reconstructie van dit overheidshandelen op hoofdlijnen. Wanneer het geselecteerde archiefmateriaal die hoofdlijnen weerspiegelt, is de selectie naar onze mening geslaagd.

Anders gezegd, PIVOT draait de vroeger gehanteerde methode 'archief (al dan niet geselecteerd) wordt gesignaleerd en aangeboden voor overname' - dus gericht op acquisitie - om: we gaan nu op basis van wet- en regelgeving en andere bestuurlijk-organisatorische bronnen na welke handelingen overheidsorganen verrichten, dus wat voor neerslag er zou **moeten** zijn, en brengen deze in kaart om de selectie over het gehele taakveld te kunnen uitvoeren.

PIVOT acht het dus niet langer wenselijk de archiefstukken zelf te selecteren. Geselecteerd moeten worden de handelingen van de overheid zelf. Met andere woorden: niet het archiefstuk, maar de context en grondslag van het archiefstuk worden gewaardeerd.

Uiteindelijk zal PIVOT de overdracht van het geselecteerde materiaal naar de depots van de Rijksarchiefdienst begeleiden. De rijksorganen zijn zelf verantwoordelijk voor de fysieke selectie en bewerking, die de archieven en andere gegevensverzamelingen moeten ondergaan om ze geschikt te maken voor overdracht. Zonodig zal PIVOT daarbij een adviserende rol spelen, bijvoorbeeld door het opstellen van een bewerkingsplan. Richtsnoer voor de bewerking na het institutioneel onderzoek en de institutionele selectie vormen de door de Permanente Commissie Documentaire Informatieverzorging (PCDIN) in september 1991 aanvaarde 'Normen voor goede en geordende staat'.

Institutioneel onderzoek

Om het voor de selectie noodzakelijke inzicht te krijgen in het handelen van de overheidsorganen, is PIVOT in eerste instantie institutionele onderzoeken gestart bij de verschillende ministeries. De onderzoekers worden ingezet door PIVOT zelf en door de verschillende ministeries. Zij zullen tezamen ongeveer 150 onderzoeksgebieden of beleidsterreinen voor hun rekening nemen, die globaal samenvallen met de huidige directoraten-generaal, of wanneer deze te groot zijn, delen daarvan. De onderzoeksperiode verschilt per beleidsterrein, maar bestrijkt in het algemeen de jaren 1940-1990.

Als uitgangspunt bij de onderzoeken wordt een door ons in samenwerking met medewerkers van enkele departementen ontworpen model gebruikt, het Logisch Model Institutioneel Onderzoek (LMIO). In het LMIO worden de te gebruiken begrippen en de te volgen onderzoeksmethode beschreven. Een aantal belangrijke begrippen zijn 'actor' en 'handeling'. Actoren zijn instellingen, binnen of buiten de rijksoverheid, die handelingen verrichten op een bepaald beleidsterrein. Omdat de PIVOT-onderzoeken zich alleen uitstrekken tot handelingen van de rijksoverheidsorganen, worden de handelingen van de actoren daarbuiten niet nader onderzocht. Wel is het voor de beeldvorming van het geheel belangrijk ook deze actoren te signaleren, omdat zij een rol kunnen spelen in het werkproces van de rijksoverheidsorganen.

Handelingen zijn de eenheden waarin de werkzaamheden van overheidsorganen, verricht in het kader van de hun toegemeten taak, in de PIVOT-rapporten worden beschreven.

Als bronnen voor de beschrijving van deze handelingen gebruiken de onderzoekers de in de onderzoeksperiode vigerende wet- en regelgeving, interne instructies, administratieve handleidingen, verslagrapporten, instellingsbeschikkingen van departementsafdelingen, commissies en andere organisatieonderdelen. Ten slotte bestuderen zij literatuur betreffende het beleidsterrein en interviewen zij (voormalige) ambtenaren en andere deskundigen die werkzaam zijn of waren binnen het beleidsterrein.

De beschreven handelingen worden gekarakteriseerd naar status en plaats in het geheel van handelingen en in het beleidsvormingsproces. Is een handeling beleidsvoorbereidend, vaststellend, evaluerend of uitvoerend? Deze karakterisering is een belangrijk hulpmiddel bij de latere selectie, maar kan en mag niet als een absoluut criterium voor bewaren dan wel vernietigen van de neerslag van die handeling worden gebruikt. Zo zal de karakterisering 'beleidsuitvoerend' van een handeling niet altijd automatisch leiden tot het adagium 'vernietigen'. Per ministerie en per beleidsterrein zal, in overleg met de betreffende instelling(en), aan de hand van de PIVOT-rapporten moeten worden bezien welke archieven en andere gegevensverzamelingen moeten worden geselecteerd voor 'de eeuwigheid'. Dit rapport vormt daarmee tevens het handvat voor de acties **na** de selectie, de bewerking door de overheidsorganen van het geselecteerde bestand en de uiteindelijke overdracht aan de Rijksarchiefdienst.

Inspectie Nieuwe Stijl

Wanneer de inhaaloperatie eenmaal voltooid is, zijn we er nog niet. In de toekomst moet worden voorkomen dat nieuwe achterstanden ontstaan bij selectie en overdracht van archieven en andere informatieverzamelingen. Daarbij kunnen de PIVOT-onderzoeksresultaten een belangrijke rol spelen. Wanneer eenmaal inzicht is verkregen in de processen binnen de overheidsorganisatie en bepaald is welke neerslag van welke handelingen voorgoed bewaard moet blijven en welke niet, zal men daar voortaan al bij de vorming en het beheer van archieven rekening mee kunnen houden. Met de binnen PIVOT opgedane ervaring zullen wij dus adviezen kunnen geven over de toekomstige inrichting van de informatievoorziening bij de betreffende overheidsinstellingen. Dit

betekent een wat andere invulling van de aloude inspectietaak, die aan de Algemene Rijksarchivaris is opgedragen krachtens de Archiefwet, artikel 19 ('De algemene rijksarchivaris oefent toezicht uit op de zorg voor de archiefbescheiden van de rijksorganen'). De Inspectie Nieuwe Stijl (INS), die momenteel door ons wordt opgezet, zal zich naast het al bestaande toezicht op de (materiële) kwaliteit van het archiefbeheer bij rijksoverheidsorganen meer gaan richten op het adviseren ten aanzien van de organisatie van het gegevensbeheer. Zo kan in samenwerking met de betreffende organen worden voorkomen dat zich in de toekomst nieuwe, onbeheersbare stuwmeren van archief en andere gegevensverzamelingen zullen vormen.

Volumevermindering archieven en vergroting opslagcapaciteit

Ook op deze terreinen onderzoekt PIVOT de mogelijkheden. Volumevermindering kan voor bepaalde archieven worden bereikt door middel van substitutie: het overzetten van de informatie op een andere drager, bijvoorbeeld microfilm, microfiches, in de toekomst wellicht beeldplaat. Uitbreiding van de opslagcapaciteit van bestaande depots kan worden bereikt door de installatie van verrijdbare stellingen (compactus).

Gewapend met de opgedane ervaring zal PIVOT ook over deze kwesties de rijksorganen kunnen adviseren, die daarmee dan bij het moderne gegevensbeheer weer hun voordeel kunnen doen.

INHOUDSOPGAVE

PROJECT INVOERING VERKORTING OVERBRENGINGSTERMIJN (PIVOT).....	2
INHOUDSOPGAVE	5
AFKORTINGEN	7
INLEIDING.....	8
AFBAKENING.....	9
ACTORENOVERZICHT.....	10
BEGRIPPEN.....	14
LEESWIJZER HANDELINGENBLOK.....	15
BSD-INFORMATIE	17
<i>Gebruikte afkortingen van LNV-organisaties</i>	17
<i>Selectiedoelstelling</i>	17
<i>Selectiecriteria</i>	17
<i>Bewaartermijnen</i>	18
<i>Gegevens externe zorgdraggers</i>	18
1. CONTEXTINFORMATIE	20
1.1 HISTORISCHE ONTWIKKELING TOT 1940.....	20
1.2 DE CESUUR: VERNIEUWINGEN IN DE JAREN VEERTIG.....	22
1.3 BEROEPS- EN SPORTVISSERS NA 1945.....	22
1.4 DE ORGANISATIE VOOR BINNENVISSERIJ.....	24
1.5 DE KAMER VOOR DE BINNENVISSERIJ.....	25
1.6 DE SPLITSING VAN VISRECHTEN.....	27
1.7 DE SPLITSING IN DE PRAKTIJK.....	28
1.8 DE UITWERKING VAN DE SPLITSING: NOTA INZAKE DE SPORTVISSERIJ.....	29
1.9 DE JAREN ZEVENTIG: DE SPORTVISSERIJ.....	32
1.10 KRITIEK OP HET BEROEPSBINNENVISSERIJBELEID.....	33
1.11 WIJZIGING VISSERIJWET.....	35
1.12 NOTITIE BELEID BEROEPSBINNENVISSERIJ.....	37
2 HANDELINGEN.....	41
2.1 ALGEMENE HANDELINGEN.....	41
2.2 EUROPESE HANDELINGEN.....	47
<i>Overig internationaal</i>	53
2.3 HANDELINGEN VISSERIJWET (1931 EN 1963).....	53
<i>Visakten</i>	53
2.4 SANERING BEROEPSBINNENVISSERIJ.....	57
2.5 REGLEMENTEN VOOR RIVIEREN BINNENWATEREN, DE AFGESLOTEN ZUIDERZEE EN PAAIPLAATSEN.....	58
2.6 STAATSWATEREN.....	59
2.7 MAATREGELEN TER VERBETERING VAN DE VISSTAND.....	60
<i>Algemeen</i>	60
<i>Viscultures, pootvis en paaiplaatsen</i>	64

2.8 ONTHEFFINGEN	69
2.9 TOEZICHT EN SANCTIONERING	70
2.10 ZWARTVISSSEN EN STROPEN	71
2.11 SPORTVISSERIJ	74
<i>Subsidiëring sportvisserij</i>	75
2.12 BESLUIT BIJDRAGEN TOT VERBETERING BINNENVISSERIJ 1942, STCRT. 1942 102	78
2.13 ORGANISATIE TER VERBETERING VAN DE BINNENVISSERIJ	80
<i>Taken van de Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij</i>	83
Cursussen	84
Voorlichting	85
2.14 DE KAMER VOOR DE BINNENVISSERIJ	87
2.15 DE RAAD VOOR DE BINNENVISSERIJ	91
2.16 VISSERIJONDERZOEK	93
2.17 BELEIDSONDERZOEK	94
2.18 VISSERIJKUNDIGE EENHEDEN	94
2.19 MILIEUMAATREGELEN	97
2.20 INSTELLING PRODUCTSCHAP	98
2.21 IJSSELMEERVISSERIJ	98
WET- EN REGELGEVING.....	104
BRONNEN.....	108
NOTEN	110

AFKORTINGEN

AID	Algemene Inspectie Dienst
AMvB	Algemene Maatregel van Bestuur
BOA	Bijzondere Opsporingsambtenaren
COR	Consulentschap Openluchtrecreatie
CRM	(Ministerie van) Cultuur Recreatie en Maatschappelijk Werk
HTK	Handelingen Tweede Kamer
KB	Koninklijk Besluit
LNV	(Ministerie van) Landbouw Natuurbeheer en Visserij; va. 2003 Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
NASO	Vereniging Nederlandse Autonome Sportvisserij Organisaties
NWS	Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties
OVb	Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij
RIVO	Rijksinstituut voor Visserijonderzoek
Stb.	Staatsblad
Stcrt.	Staatscourant
VA	Visserijkundig ambtenaar

Inleiding

De hoofdlijnen van het binnenvisserijbeleid.

Aan het begin van de twintigste eeuw was de beroepsbinnenvisserij nog een bloeiende economische tak. Vanaf het einde van de jaren dertig is de beroepsbinnenvisserij sterk in verval geraakt. Inpoldering, waterverontreiniging en de toenemende verkeersdruk op de binnenwateren eisten hun tol. Ook de concurrentie van gelegenheidsvissers en sportvissers raakten de beroepsvissers in hun bestaan. Binnen het overheidsbeleid zijn de accenten in de loop der tijd sterk verschoven. Ging de aandacht eerst nog vooral uit naar de beroepsvisser, vanaf de jaren dertig is positie van de sportvisser steeds meer in de belangstelling komen te staan. De sportvisserij was inmiddels uitgegroeid tot een belangrijke vorm van vrijetijdsbesteding, terwijl de beroepsvissers als economische groep steeds verder achterop raakte. Dit onder ogen ziende trok de overheid haar conclusies. Aan het einde van de jaren zestig luidde de beleidsdoelstelling dan ook: prioriteit voor de sportvisserij, met inachtneming van de belangen van de beroepsvisserij. Slechts op het IJsselmeer was de beroepsvisserij nog de leidende sector. De overheid probeerde op alle mogelijke manieren haar doelstelling waar te maken. Eén van de belangrijkste maatregelen was de splitsing van visrechten in 1967 die enkele jaren later werd geëffectueerd. Hierdoor kreeg de sportvisserij meer zekerheid in het gebruik van het visareaal. Door subsidies probeerde de overheid de toegankelijkheid van het viswater verder te vergroten.

Opvallend was ook de aanpak van de overheid. Deze was vanaf het einde van de jaren dertig al gericht op stimulering van de samenwerking tussen de beroeps- en sportvissers. Die samenwerking was al onmiddellijk na de oorlog onderwerp van gesprek. In die naoorlogse jaren probeerde de regering die samenwerking zelfs af te dwingen door wetgeving. Uiteindelijk bewandelde zij een minder dwingende weg. De samenwerking werd vooral gestimuleerd door beide belangengroepen samen te laten werken in de organisaties als de Kamer voor de Binnenvisserij, de Organisatie voor de Binnenvisserij en de Raad voor de Binnenvisserij. In die organisaties moesten vertegenwoordigers van zowel de beroeps- als de sportvissers gezamenlijk tot werkplannen zien te komen, waardoor zij alsnog gedwongen waren om van elkanders standpunten notie te nemen en tot samenwerking te komen.

Dit rapport beschrijft de hoofdlijnen van het binnenvisserijbeleid van 1945 tot ca. 1999. Door de relatief lange vaststellingstijd zijn er in een later stadium enkele aanvullingen gedaan in de context en handelingen. In een enkel geval leidt dit tot een afwijkende periodisering van een handeling.

Bronnen

Dit rapport had niet tot stand kunnen komen zonder de kennis van een drietal medewerkers van het ministerie van LNV. Hun visie op het binnenvisserijbeleid van de jaren negentig was een grote steun bij de afronding van het rapport.

Mijn dank gaat daarom uit naar:

dhr. Ing. R.M. Ravesteijn, directie Visserijen

dhr. Ir. C.J. Verheijen, directie Groene Ruimte en Recreatie

dhr. J.M. Vreeburg, directie Facilitaire Dienst

Afbakening

Zee- en kustvisserij

De zeevisserij is bijna volledig geconcentreerd op de Noordzee en gebeurt voornamelijk met trawlers en kotters.

Tot de kustvisserij worden gerekend alle vormen van visserij in de kustwateren, alsmede de schelpdier- en garnalenvisserij in de visserijzone.

Registratie van vissersvaartuigen, zoals bijvoorbeeld gebruikelijk was op het IJsselmeer, wordt behandeld in het RIO Zee-en kustvisserij. (Pivot rapportnr. 159)

Flora en fauna

Het beleidsterrein Flora en fauna (Pivot rapportnr. 32) betreft het beschermen en instandhouden van in het wild levende planten- en diersoorten. De relevante bepalingen uit de Visserijwet worden daarin behandeld.

Diergezondheid- en welzijn

Dit beleidsterrein (gezondheid en welzijn van dieren, Pivot rapportnr. 107) richt zich met name op die dieren die afhankelijk zijn van de mens t.a.v. bescherming van hun gezondheid en welzijn. D.w.z. in gevangenschap levende dieren. Handelingen die betrekking hebben op vis die in viskwekerijen wordt gehouden, kunnen in dit rapport gevonden worden.

Agrarisch onderwijs

De instelling van visserijkundige opleidingen, vakgroepen ed. wordt in het RIO Agrarisch onderwijs (Pivot rapportnr. 26) behandeld.

Landbouwkwaliteit en voeding

Dit RIO (Pivot rapportnr. 157) behandelt o.m. de voedselveiligheidsaspecten rondom de visserij.

Actorenoverzicht

Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (LNV)

Van oudsher is deze minister verantwoordelijk voor het visserijbeleid. Onder diens ministerie vallen zowel de zee- en kust als de binnenvisserij. Vanaf 2003 is de naam gewijzigd in: Landbouw Natuur en Voedselkwaliteit. Het ministerie is verantwoordelijk voor de wet- en regelgeving, het toezicht op de naleving daarvan en speelt ook een belangrijke facilitaire rol, ten aanzien van visserijvoorzieningen, (bijv. aanleg van zalmtrappen etc..) en het onderzoek op het gebied van de binnenvisserij.

De sportvisserij maakte aanvankelijk deel uit van het openluchtrecreatiebeleid. Dit was van 1945 tot aan 1984 ondergebracht bij het ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en vervolgens bij het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk. De minister van CRM behartigde uitsluitend de recreatieve belangen van de sportvisser. Daaronder vielen de voorzieningen en de zonering van de sportvisserij met andere vormen van oever- en waterrecreatie.

Vanaf 1983 valt de openluchtrecreatie onder de beleidsterreinen van het ministerie van LNV, waardoor ook de recreatieve belangen van de sportvisserij door het ministerie worden gediend. De minister van LNV is de taakopvolger van CRM. De archiefverantwoordelijkheid is dus overgegaan naar de minister van LNV.

Binnen het ministerie hebben verscheidene organisatieonderdelen zich met het binnenvisserijbeleid beziggehouden. De (voorlopers van de) Directie Visserij is het voornaamste onderdeel. Vanaf 1982 tot in 2001 is ook de Hoofddirectie Natuurbehoud en Openluchtrecreatie (later Directie Groene Ruimte en Recreatie) bij het binnenvisserijbeleid betrokken geweest.

De AID hield zich bezig met controles op zwartvissen. Daarnaast spelen o.m. de Directie Juridische Zaken, Laser en de Regionale Beleidsdirecties een rol. Taakvoorgangers van de RBD's waren o.a. de Visserijkundig Ambtenaar (VA, ca. 1980-1986) die werd opgevolgd door de Consulentschappen Openluchtrecreatie (COR, na 1986) in de diverse provincies. In 1992 zijn de consulentschappen bij een reorganisatie van het ministerie samengevoegd in vier regio's. Bij een grote reorganisatie in 1995 zijn ze opgeheven.

Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK)

Deze minister speelde een rol bij het vormgeven van de toezichtsaspecten op de visserijbepalingen.

Minister van Financiën

Hoewel niet inhoudelijk betrokken, speelde de minister een beperkte rol op financieel terrein inzake de binnenvisserij.

Minister van Justitie

Deze minister speelde een rol bij het vormgeven van de toezichtsaspecten op de visserijbepalingen.

Minister van Verkeer en Waterstaat (V&W)

Deze minister was betrokken bij de totstandkoming van watersportvoorzieningen en van visstandbeheersmaatregelen zoals de aanleg van vistrappen en spuiegels.

Kamer voor de Binnenvisserij

Ingesteld in 1954 (Stb. 1954, 369). De Kamer voor de Binnenvisserij bestaat uit vertegenwoordigers van de sportvisserij, vertegenwoordigers van beroepsvisserij en vertegenwoordigers van eigenaren van viswater (elk een derde deel).

De kamer heeft tot taak het doelmatig bevissen van rivieren en binnenwateren, met uitzondering van het IJsselmeer, te bevorderen en een redelijke verdeling van het visrecht in die wateren te bewerkstelligen.

Daarbij moet worden toegezien dat noch het belang van de beroepsvisserij, noch dat van de sportvisserij, noch dat van de eigenaren van viswater of visrecht overheerst en dat bij de beraadslaging over kwesties die leden deelnemen die op de hoogte zijn van de situatie van het te behandelen viswater.

Vertegenwoordigd zijn (in 1961): Heidemaatschappij (Hoofdafdeling zoetwatervisserij); de Algemene Hengelaarsbond; het Centraal Nederlands Hengelaars Verbond; de Unie van Waterschapsbonden; de drie Centrale Landbouworganisaties en de Federatie van landeigenaren.

De Kamer voor de Binnenvisserij speelt een essentiële rol bij de uitgifte van huurovereenkomsten en toetst de doelmatige bevissing van het viswater.

Het secretariaat viel tot 2002 onder verantwoordelijkheid van de Directie JZ van het ministerie van LNV (Secretariaat Juridische Colleges). Deze taken zijn fysiek overgegaan naar Laser.

Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)

Ingesteld in 1952 (Wet bijdragen verbetering binnenvisserij 1952, Stb. 1952, 159). De leden van het bestuur worden door de Minister van Landbouw en Visserij benoemd. Vier leden worden benoemd op voordracht van de organisaties van sportvisserij en twee bestuursleden op voordracht van de organisaties voor beroepsbinnenvissers.

De OVB is een dienstverlenende organisatie ten behoeve van de gehele binnenvisserij. In de uitvoering richt de OVB zich op de visrechthebbenden. De doelstelling van de OVB is vastgelegd in de Visserijwet. Zij heeft als doel de binnenvisserij te bevorderen. Zij tracht dit te doen door het treffen, financieren of meefinancieren van maatregelen, waaronder voorlichtingsmaatregelen, ter verbetering van de visstand, het welzijn van vissen, het aquatisch ecosysteem en het viswater, dan wel andere maatregelen die de uitoefening van de binnenvisserij kunnen bevorderen. [volgens definitie Visserijwet 1996]. De oorspronkelijke hoofdtaak van de OVB was het kweken van pootvis. Deze taak is geleidelijk afgebouwd, waarbij de nadruk kwam te liggen op voorlichting.

De OVB wordt grotendeels gefinancierd uit de opbrengsten van de wettelijk voorgeschreven visakten.

Tot de belangrijkste activiteiten behoren onder meer: het verrichten van onderzoek, voorlichting en educatie, uitgifte van de sportvisakte en de grote visakten en subsidiëring van visstandbeheerders via de subsidieregeling Sportvisserij en Beroepsbinnenvisserij.

In 1996 ontstaan plannen om de Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij om te vormen tot een marktorganisatie. De mogelijkheden daartoe werden in 1999/2000 door een organisatieadviesbureau onderzocht. Het plan is om de OVB samen met de Nederlandse Vereniging Van Sportvissersfederaties (NVVS) in 2006 om te vormen tot een private organisatie.

De OVB is thans een stichting en zelfstandig rechtspersoon (ZBO). (Visserijwet 1963, art.38)

Productschap voor Vis (en Visproducten)

Het productschap bestaat in de huidige vorm sinds 1992. Met de Wet op de Bedrijfsorganisatie in 1950 werd de mogelijkheid van het leggen van verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling en uitvoering van beleid bij diegenen die dat direct aangaan, bij wet mogelijk. In 1956 werd het "Produktschap voor Vis en Visproducten" opgericht. Na een samenvoeging met het Visserijschap en het Bedrijfschap voor de Groothandel in Vis en Aanverwante Bedrijven, ontstond in 1992 de huidige vorm, het Productschap Vis.

Productschappen zijn publiekrechtelijke bedrijfsorganisaties of PBO's. Dit betekent dat het Productschap Vis voor de vissector de betrekkingen tussen bedrijfsleven en de overheid in bindende regelgeving mag vastleggen. Van de rijksoverheid heeft het productschap taken en bevoegdheden voor regelgeving, keuring en controle gekregen. Bij de uitvoering van haar werk moet het productschap niet alleen het belang van de werkgevers en de werknemers in de vissector voor ogen houden, maar ook het algemeen belang.

(Voorlopige Advies-)Raad voor de Binnenvisserij

In 1981 werd de Voorlopige Adviesraad voor Binnenvisserij ingesteld (Stcrt. 25 augustus 1980, 163). In de Adviesraad waren alle belangengroeperingen vertegenwoordigd. Als snel leverde de Adviesraad een belangrijke bijdrage aan de beleidsvorming. In 1985 ruilde de Raad haar voorlopige status in voor een permanente en werd haar bestaan verankerd in de Visserijwet.

De Raad werd bij Wet van 19 april 1985 (Stb. 1985, 229) ingesteld. De leden van de raad worden door de Minister van Landbouw en Visserij benoemd. De raad bestaat uit vertegenwoordigers van de organisaties van sportvissers, vertegenwoordigers van de organisaties voor beroepsbinnenvissers en vertegenwoordigers van het Rijk.

De raad dient de minister desgevraagd of uit eigen beweging van advies omtrent het beleid van de binnenvisserij, de coördinatie en prioriteitsstelling van onderzoek en voorlichting, nieuwe regelgeving op het gebied van de binnenvisserij en andere onderwerpen van algemene aard met betrekking tot de binnenvisserij.

Met ingang van 1 januari 1997 is de Raad voor de Binnenvisserij opgeheven. Indertijd was er een reorganisatie van de adviesfuncties binnen de overheid gaande. Het archief van de Raad is te vinden bij de Directie Visserij van het ministerie van LNV.

De *adviestaken* van de Raad zijn niet overgenomen door de Raad voor het Landelijk Gebied (RLG) zoals bij sommige adviesraden het geval was. De *overlegtaken* van de Raad aangaande de binnenvisserij werden overgenomen door het Overlegplatform binnenvisserij (1997-2000), dat werd opgevolgd door de Stuurgroep beleidsbesluit binnenvisserij (2000 -).

Commissies

Adviescommissie Samenwerking Binnenvisserij 1946- 1948

Geïnstalleerd 22 februari 1946. Deze commissie, ook wel (Advies)Commissie voor Samenwerking tussen beroeps- en sportvisserij genoemd, adviseerde omtrent de wijze van uitgifte van visrechten, waarbij zij rekening hield met de belangen van zowel de beroepsvissers als de sportvissers. In 1948 presenteerde zij haar eindverslag, waarbij een wetsontwerp Uitgifte Visrecht gevoegd was.

De handelingen van deze commissie zijn onderdeel van beleidsmatige handelingen

Internationale Rijncommissie (IRC) (*Internationale actor*)

De Internationale Rijncommissie ter Bescherming van de Rijn tegen Verontreiniging (ICBR) wordt 11 juni 1950 in Basel opgericht. De commissie wordt ook wel aangeduid als Internationale Kommission zum Schutze des Rheins (IKSR). De deelnemende landen zijn Zwitserland, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg en Nederland.

Doel is te komen tot gezamenlijke oplossingen tegen de watervervuiling en voor de sanering van het water. In 1976 is de EU als verdragspartij toegetreden. Doelstellingen zijn: Duurzame ontwikkeling van het gehele ecosysteem Rijn; Zekerstellen dat Rijnwater als grondstof voor drinkwaterbereiding gebruikt kan worden; Verbetering van de sedimentkwaliteit, met als doel een niet-milieubelastende verwijdering van baggerspecie; Voorkoming van hoogwaterproblemen, ecologisch inpasbare bescherming tegen hoogwater; Bijdragen aan de verbetering van de kwaliteit van de Noordzee in afstemming met andere maatregelen ter bescherming van de zee.

In het rapport zijn van deze actor geen handelingen opgenomen. Deze actor wordt hier ten behoeve van een beter begrip van de context beschreven.

Particuliere actoren welke actief zijn binnen de sector

Deze actoren worden hier ten behoeve van een beter begrip van de context beschreven. In dit rapport zijn van hen geen handelingen opgenomen.

Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties (NVVS)

De NVVS is een koepelorganisatie van hengelsportfederaties. De vereniging had als doelstelling op te komen voor de belangen van de vis en de sportvisser. Zij vertegenwoordigt ruim 26% van de sportvissers (situatie in 1997) en er zijn ruim 900 hengelsportverenigingen bij de NVVS aangesloten. Van de hengelsportfederaties is 95% aangesloten bij de NVVS. De NVVS onderhoudt contacten met overheden, onderzoeksinstituten en vertegenwoordigt de sportvisserij in tal van organisaties, zoals de OVB en de Raad voor de Binnenvisserij. Voorts speelt zij een coördinerende rol bij de monitoring van de waterkwaliteit, de controle op visdocumenten en zorgt zij in samenwerking met de OVB voor educatie en voorlichting. Bovendien levert de NVVS juridische bijstand bij het verkrijgen en behouden van visrechten, tegen zo gunstig mogelijke condities.

Vereniging Nederlandse Autonome Sportvisserij Organisaties (NASO)

De NASO vertegenwoordigt ca. 3% van de Nederlandse sportvissers (situatie 1997) en is daarmee de tweede landelijke vereniging na de NVVS. De NASO behartigt de belangen van de door de NASO vertegenwoordigde

sportvisserijorganisaties en van de daarbij aangesloten sportvissers en vertegenwoordigt de sportvisserij in tal van organisaties, zoals de OVB.

Combinatie van Beroepsvissers

Belangenorganisatie welke ongeveer de helft van de beroepsbinnenvissers vertegenwoordigt. De Combinatie is onderverdeeld in een aantal regionale bonden, welke doorgaans weinig daadkrachtig zijn. Het zeer kleine en steeds afnemende aantal beroepsvissers leidde vrijwel automatisch tot een gebrek aan bestuurlijke capaciteit en bestuurlijke kwaliteit en een geringe financiële armslag. Belangrijkste actie was de publicatie van de Structuurnota Beroepsbinnenvisserij in 1980.¹

Begrippen

Doelmatige bevissing	Onderdeel van de toetsing van huurovereenkomsten en vergunningen door de Kamer voor de Binnenvisserij ter bescherming van de visstand en de visserijbelangen van de bij de visserij in het betreffende water of complex van wateren betrokkenen. De plaatselijke omstandigheden ten aanzien van visstand en visserij zijn hierbij bepalend.
Gemene weidevisserij	Dit is de visserij in wateren waar aan meer dan één beroepsvisser vergunning wordt verleend. Dit is het geval op het IJsselmeer. Wordt het visrecht aan meer vissers verhuurd, dan betreft het verhuur aan een vereniging, die dan een regeling treft voor de bevissing.
Staatswateren	Binnenwateren die op grond van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek eigendom zijn van de Staat. Ze staan onder beheer van Domeinen.
Vergunning	De schriftelijke, privaatrechtelijke, toestemming van de visrechthebbende tot het geheel of gedeeltelijk uitoefenen van de visserij in een bepaald water, met een geldigheidsduur van maximaal 3 jaar, en goedgekeurd door de Kamer voor de Binnenvisserij. Aan het uitoefenen van deze visserij kunnen door de visrechthebbende beperkende voorwaarden zijn gesteld. Voor vergunningen bestaat niet de wettelijke mogelijkheid tot verlenging door de Kamer tegen de wil van de vergunninggever. Vergunningen worden uitgegeven door de minister (Directie Visserij) aan beroepsvissers.
Visakte	Publiekrechtelijk document dat is vereist voor het mogen uitoefenen van de visserij op de Nederlandse binnenwateren. Er zijn sinds 1945 meerdere soorten visakten vastgesteld. Anno 1999 bestaan er twee akten: 1) de sportvisakte, geldig tot het vissen met ten hoogste twee hengels, hetzij met één peur. 2) De grote visakte, geldig tot het vissen met alle vistuigen, voor zover het gebruik daarvan niet krachtens de Visserijwet 1963 is verboden.

	(Sportvis)aktes werden oorspronkelijk door de gemeente uitgegeven. Die taak werd overgenomen door de PTT en daarna werd die taak uitgevoerd door de OVB.
Visrecht	Het recht tot vissen, waarbij onder vissen wordt verstaan: 1. Het te water brengen, te water hebben, lichten of ophalen van vistuigen alsmede het op enigerlei andere wijze pogen om vis uit het water te bemachtigen; 2. Het uitzetten en uitzaaien van vis.
Visrechthebbende	De gerechtigde tot vissen uit welke hoofde ook, behalve de houder van een vergunning, als bedoeld in art. 7, tweede lid of van een vergunning als bedoeld in art. 21, tweede lid van de Visserijwet 1963. Meestentijds is de visrechthebbende de eigenaar van een water, de huurder van een geheel / gedeeltelijk visrecht of de eigenaar van een heerlijk visrecht. De visrechthebbende is in beginsel tevens bevoegd om, binnen de kaders van de Visserijwet 1963 en voor zover diens visrecht strekt, de visstand met betrekking tot de door de Minister aangewezen soorten naar eigen inzichten te beheren.

Leeswijzer handelingenblok

- (X): Dit is het volgnummer van de handeling.
Dit nummer is overgenomen uit het RIO. Als het volgnummer van één of meerdere handelingen in het BSD afwijkt van het oorspronkelijke RIO-nummer, dan wordt deze vermeld in een concordans.

Handeling	Dit is een complex van activiteiten die een actor verricht ter vervulling van een taak of op grond van een bevoegdheid. In de praktijk komt een handeling meestal overeen met een procedure of een werkproces. <i>Bijvoorbeeld:</i> Het voorbereiden, coördineren en bepalen van het beleid inzake geluidshinder.
Periode	Hier staat het tijdvak vermeld gedurende welke jaren de handeling is verricht. Wanneer er geen eindjaar staat vermeld wordt de handeling nog steeds uitgevoerd. Is geen specifiek beginjaar bekend dan wordt, afhankelijk van de taak, het beginjaar van het beleidsterrein of het beginjaar van de departementale (deel)organisatie genoemd.
Grondslag	Dit is de wettelijke basis op grond waarvan de actor de handeling verricht, indien bekend. Vermeld worden: de naam (citeertitel) van de wet, de Algemene Maatregel van Bestuur, het

	<p>Koninklijk Besluit of de ministeriële regeling; het betreffende artikel en lid daarvan; de vindplaats of bron wijzigingen in de grondslag en het vervallen hiervan.</p> <p><i>Bijvoorbeeld:</i> Reclasseringsregeling 1947, art. 9, lid 2 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 8, lid, lid 3 (Stb. 1969, 598), gewijzigd 1978 (Stb. 1978, 254), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)</p> <p>NB: Met vindplaats wordt de vermelding in het staatsblad of staatscourant bedoelt.</p> <p>Wanneer er geen wettelijke grondslag voor een handeling bestaat, kan de bron worden genoemd waarin de betreffende handeling staat vermeld. Voorbeelden van bronnen zijn: beleidsnota's, organisatierapporten en interviews.</p>
Product	<p>Hier achter staat het product vermeld waarin de handeling resulteert of zou moeten resulteren.</p> <p>Opsommingen geven een indicatie van de producten en zijn niet altijd uitputtend. Vaak wordt volstaan met een algemeen omschreven eindproduct.</p>
Opmerking	<p>Deze aanvullende informatie wordt slechts vermeld wanneer (een onderdeel van) het handelingenblok toelichting behoeft.</p>
Waardering	<p>Waardering van de handeling in B (bewaren) of V (vernietigen).</p> <p>Indien vernietigen, dan wordt de vernietigingstermijn vermeld, zonodig aangevuld met een bewerkingsinstructie, bijvoorbeeld: "v 5 jaar na voltooiing project".</p> <p>Indien bewaren, dan wordt van het gehanteerde selectiecriterium vermeld. Eventueel een nadere toelichting op de waardering.</p>

BSD-informatie

Gebruikte afkortingen van LNV-organisaties

RBD's	Regionale Beleidsdirecties
KvdB	Kamer voor de Binnenvisserij
Viss	Directie Visserij
JZ	Directie Juridische Zaken
AID	Algemene Inspectiedienst
GRR	Directie Groene Ruimte en Recreatie
VVM	Directie Veterinaire- Voedings- en Milieuaangelegenheden
N	Directie Natuurbeheer
FEZ	Directie Financieel-Economische Zaken
DR	Dienst Regelingen

Selectiedoelstelling

De doelstelling van het Nationaal Archief bij de selectie van overheidsarchieven is dat de belangrijkste bronnen van de Nederlandse samenleving en cultuur veilig worden gesteld voor blijvende bewaring. Met het te bewaren materiaal moet het mogelijk zijn om een reconstructie te maken van de hoofdlijnen van het handelen van de rijksoverheid ten opzichte van haar omgeving.

Deze selectiedoelstelling wordt in het BSD toegepast op het betreffende beleidsterrein.

Selectiecriteria

Om de selectiedoelstelling te bereiken worden de handelingen in het BSD gewaardeerd aan de hand van de onderstaande *algemene* selectiecriteria. Deze criteria zijn in 1997 door het Convent van Rijksarchivarissen vastgesteld en geaccordeerd door PC DIN en KNHG.

Selectiecriteria	
<i>Handelingen die gewaardeerd worden met B(ewaren)</i>	
Algemeen selectie criterium	Toelichting
1. <i>Handelingen die betrekking hebben op voorbereiding en bepaling van beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan agendavorming, het analyseren van informatie, het formuleren van adviezen met het oog op toekomstig beleid, het ontwerpen van beleid of het plannen van dat beleid, alsmede het nemen van beslissingen over de inhoud van beleid en terugkoppeling van beleid. Dit omvat het kiezen en specificeren van de doeleinden en de instrumenten.
2. <i>Handelingen die betrekking hebben op evaluatie van beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan het beschrijven en beoordelen van de inhoud, het proces of de effecten van beleid. Hieruit worden niet per se consequenties getrokken zoals bij terugkoppeling van beleid.
3. <i>Handelingen die betrekking hebben verantwoording van beleid op hoofdlijnen aan andere actoren</i>	Hieronder valt tevens het uitbrengen van verslag over beleid op hoofdlijnen aan andere actoren of ter publicatie.
4. <i>Handelingen die betrekking hebben op (her)inrichting van organisaties belast met beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan het instellen, wijzigen of opheffen van organen, organisaties of onderdelen daarvan.
5. <i>Handelingen die bepalend zijn voor de wijze waarop beleidsuitvoering op hoofdlijnen plaatsvindt</i>	Onder beleidsuitvoering wordt verstaan het toepassen van instrumenten om de gekozen doeleinden te bereiken.
6. <i>Handelingen die betrekking hebben op beleidsuitvoering op hoofdlijnen en direct zijn gerelateerd aan of direct voortvloeien uit voor het Koninkrijk der Nederlanden bijzondere tijdsomstandigheden en incidenten</i>	Bijvoorbeeld in het geval de ministeriele verantwoordelijkheid is opgeheven en/of wanneer er sprake is van oorlogstoestand, staat van beleg of toepassing van noodwetgeving.

Ingevolge artikel 5, onder e, van het Archiefbesluit 1995 kan neerslag van bepaalde, als te vernietigen gewaardeerde handelingen betreffende personen en/of gebeurtenissen van bijzonder cultureel of maatschappelijk belang, van vernietiging worden uitgezonderd.

Bewaartermijnen

Bewaar- ookwel vernietigingstermijnen genoemd, geven aan hoe lang de informatie bewaard moet blijven. Bij de handelingen staat de kortste termijn vermeld.

Komt het voor dat een organisatie er belang in stelt de informatie langer te bewaren, dan wordt deze organisatiespecifieke termijn apart vermeld in de LNV-selectielijst. Dit zijn geen wettelijke termijnen.

Gegevens externe zorgdragers

Ministerie van Justitie:

Dhr. K.H. Sanders, wetgevingsjurist van de sector Wetgevingskwaliteitsbeleid, Directie Wetgeving;
Dhr. H Kruuk, hoofd semi-statisch archief, Directie Bedrijfsvoering en Ondersteuning Bestuursdepartement;
Dhr E.J. Steiginga, adviseur DIV aangelegenheden, Directie Informatisering.

Ministerie van Verkeer en Waterstaat:

Mevr. F. Binnendijk, adviseur SSO/Facilitair Adviescentrum/DIV;
dhr. G. D. Butijn, projectleider Ecologie RWS RDIJ;
Dhr. R. Haans, BSD beheerder RWS.

Ministerie van Financiën:

Dhr. drs. J.C. van Eerde, Hoofd van de sectie LNV van de Inspectie der Rijksfinanciën;
Dhr. mr. dr. J. van Spengen, beleidsmedewerker van de Directie der Domeinen;
Dhr. M.J.M. Voermans, Medewerker Institutioneel Onderzoek en archiefbewerking van de afdeling DIV.

Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij:

Dhr. L. Raat, directeur
Dhr. J. Quack

De gegevens van de medewerkers die binnen LNV zijn geraadpleegd, staan achterin vermeld in het hoofdstuk Bronnen.

1. Contextinformatie

1.1 Historische ontwikkeling tot 1940

De zoetwatervisserij bood eeuwenlang werk aan een grote groep van binnenvissers. Die groep viel te scheiden in de broodvissers, voor wie de visserij de primaire bestaansbron was, en de gelegenheidsvissers, die de visvangst naast hun eigenlijke werk of beroep bedreven en voor wie de vis een welkome aanvulling op het inkomen was. Ook voor de verschillende overheden was de visserij van belang. Door middel van regelgeving, welke teruggaat tot aan de middeleeuwen, probeerde zij invloed uit te oefenen op de visstand en de wijze van vissen, zodat overbevissing werd voorkomen. De regels hadden dan ook voornamelijk betrekking op de verlening van de zogenaamde visrechten.

Tot het einde van de achttiende eeuw was de binnenvisserij hoofdzakelijk gebaseerd op een systeem van heerlijke rechten. Het Franse bewind maakte hier een einde aan. In 1814 kreeg iedere burger het exclusieve recht om op eigen of van anderen gehuurde grond te vissen en te jagen. Voor het vissen in publieke wateren moest een consent worden aangeschaft, waarin vermeld stond, welk vistuig de huurder gebruikte. Het één en ander werd vastgelegd in de Jacht en Visserijwet van 11 juli 1814 (Stb. 29).

Na de Franse tijd, welke zich typeerde door het sterke centralisme, namen de overheidsbemoedeningen met de visserij geleidelijk aan af. Door de in 1852 vastgestelde 'Wet op de Jagt en Visscherij' kwam de reglementering vrijwel volledig in handen te liggen van de provinciale bestuurders. Zo ontstond er gedurende de tweede helft van de negentiende eeuw een stelsel van provinciale visserijreglementen, die onderling sterk verschilden en weinig overzicht boden. Vooral in viswateren die de provinciale grenzen overschreden werd dit als hinderlijk ervaren.

De economische crisis van de jaren tachtig had ernstige gevolgen voor de binnenvisserij. Veel werklozen zochten hun toevlucht in de binnenvisserij, waardoor het aantal gelegenheidsvissers sterk toenam. De beroepsvissers voelden zich in hun bestaan bedreigd en eisten beschermende maatregelen. Zij vonden dat de positie van de individuele hengelaar ondergeschikt moest zijn aan die van de beroepsvissers. Tevens wezen zij op de tekortkomingen van de decentrale reglementering, welke te veel ruimte bood aan nieuwkomers. Zonder een krachtig ingrijpen van de centrale overheid zou de beroepsvisserij in rivieren en binnenwateren tot de ondergang gedoemd zijn. De regering kwam aan hun eisen tegemoet en met de invoering van de Visserijwet van 1908 maakte zij een einde aan de decentrale regelgeving. De wet bevatte strenge bepalingen ten aanzien van de moordvisserij, de toegestane minimum vismaten, gesloten tijden en de benodigde visakten. Het gebruik van visakten was verplicht. Er bestonden drie akten: de grote akte voor de beroepsvissers (voor het vissen met alle geoorloofde vistuigen), de kleine akte voor één genoemd vistuig en de hengelakte voor het vissen met meer dan één hengel. De beide laatste akten waren vooral bedoeld voor de gelegenheids- en sportvissers.

Organisatorisch zorgde de wet voor veel veranderingen. In 1911 werd een gecentraliseerde visserijdienst opgericht. Aanvankelijk zou die dienst zich voornamelijk bezig houden met het toezicht op de naleving van de regels van de Visserijwet, maar al snel breidde de taak zich uit met de verspreiding van kennis omtrent het visserijbedrijf en het nemen van maatregelen ter bevordering van de vissteelt. Daarnaast werd een College voor de Visserijen ingesteld, dat een adviserende taak vervulde voor alle vormen van visserij en een Raad voor de Visserij, welke zich hoofdzakelijk bezig hield met de voorbereiding van nieuwe reglementen.

Ofschoon de Visserijwet op veel punten aan de eisen van de beroepsvissers tegemoetkwam, laaide de kritiek in de jaren twintig weer op. De Visserijwet van 1908 zou volgens de verenigde binnenvissers de gelegenheidsvissers en hengelaars nog steeds te veel vrijheid laten. Bovendien wilden zij weer terug naar een zekere regionalisering van de visserijreglementen, want zoals uit de praktijk was gebleken, was het toch beter om de reglementen meer op de regionale omstandigheden aan te passen.

Op 9 juli 1932 werd een nieuwe wetswijziging vastgesteld, waarin de regering opnieuw aan een groot deel van de eisen was tegemoet gekomen. De verplichte aanschaf van de visakte A moest de activiteiten van de gelegenheidsvissers intomen, terwijl in 11 afzonderlijke regionale visserijreglementen de bijzondere bepalingen ten aanzien van gesloten tijden, de vismaat en het gebruik van diverse vistuigen op de regionale omstandigheden waren afgestemd. De nieuwe reglementen werden positief ontvangen, maar konden de teruggang in de beroepsbinnenvisserij niet meer stuiten.

Die teloorgang werd onder meer in de hand gewerkt door het systeem van vrije verpachtingen. Dit systeem was fnuikend voor de visstand. Het zorgde voor een enorme versnippering van viswater. Eigenaren van viswater, waaronder ook openbare lichamen, konden met die verpachtingen veel geld verdienen, want de vraag naar viswater was erg groot en daardoor stegen de pacht prijzen. Veel verpachtingen vonden plaats bij publieke inschrijving. De prijzen die voor de vergunningen betaald werden, stegen vaak ver uit boven de werkelijke waarde van het pachtobject. Door de veelheid aan pachters ontstonden niet alleen veel kleine kavels, die in oppervlakte vaak te klein waren om een beroepsvisser voldoende bestaansgrond te geven. Bovendien werden de pachters ontmoedigd om de visstand te onderhouden, omdat zij er nimmer zeker van waren dat de pachtovereenkomst werd verlengd. Elke vorm van doelmatig beheer was dus op lange termijn weinig aantrekkelijk. Het kwam dan ook veelvuldig voor dat een viswater tegen het einde van de pachttermijn zo goed als leeg gevist was.

Even nadelig was het feit dat veel viswater in handen was van vishandelaren, die de visserij lieten uitoefenen door vissersvergunninghouders. Zo'n vergunning verplichtte de visser ertoe zijn vangsten af te leveren bij de pachter, tegen prijzen die vaak lager lagen dan de algemeen geldende marktprijs. De vissersvergunninghouder was in zo'n geval sterk economisch afhankelijk van de pachterhandelaar, terwijl deze laatste, financieel sterker stond dan de beroepsvisser, want hij was altijd verzekerd van een zeker winstpercentage op de geleverde vis.

De vangsten leden niet alleen onder het pachtstelsel. Technische aanpassingen als verstuwingen en uitdiepingen en normalisatie maakten de rivieren vrijwel onbegaanbaar voor de traditionele trekvissoorten, waaronder de zalm. Ook het scheepvaartverkeer en de toenemende waterverontreiniging hadden een nadelige invloed op de visstand. Tenslotte kreeg de sector te maken met een grote toeloop van gelegenheids- en sportvissers als gevolg van de economische crisis van de jaren dertig. In een periode van hoge

werkloosheid vormde de sportvisserij immers een welkome mogelijkheid om de maaltijd aan te vullen, alsmede een relatief goedkope recreatievorm.

De beroepsvissers zagen in de sportvisserij een ernstige bedreiging. In plaats van elkaar aan te vullen raakten de beide groepen steeds verder van elkaar verwijderd. Deze tegenstelling ging samen met het besef, dat er aan een ingrijpende sanering van de beroepsbinnenvisserij niet langer viel te ontkomen. Het departement drong aan op een structureel overleg tussen beroeps- en sportvissers, maar alle pogingen in die richting faalden.

1.2 De cesuur: Vernieuwingen in de jaren veertig

Economisch gezien ging het de beroepsvissers gedurende de bezetting voor de wind. Door de oorlog stagneerde de aanvoer van levensmiddelen en steeg de vraag naar andere producten, waaronder de zoetwatervis. In het kader van de voedselvoorziening werden de visserijreglementen aangescherpt. Op 31 juli 1941 werd de Prijzenbeschikking Zoetwatervis no. 2 van kracht, waardoor een voor alle partijen – vissers, vishandelaars en consumenten – acceptabel prijsniveau tot stand kwam. Op 22 december 1941 volgde het Pachtbesluit Visrecht, waarmee de overheid zich meer invloed op het pachtstelsel toeëigenende. De Secretaris-Generaal van Landbouw mocht bindende voorschriften uitvaardigen ten aanzien van de uitgifte en de uitoefening van het visrecht. Pachtovereenkomsten of wijzigingen daarop werden pas van kracht, na zijn goedkeuring. Het besluit maakte een einde aan de vrije vergunningverlening en verpachting. De pachtprizen werden voorlopig bevroren en de lopende verpachtingen gecontinueerd.

De uit het besluit voortvloeiende maatregelen werkten vooral in het voordeel van de beroepsvissers. De sportvisser had het nakijken, want volgens het uitvoeringsbesluit was de uitgifte van visrecht aan anderen dan beroepsvissers of verenigingen van beroepsvissers verboden. Een massale vissterfte in de Utrechtse en Hollandse polderwateren tijdens de strenge winter van 1941/1942 noopte de overheid tot nieuwe maatregelen. Op 29 mei 1942 werd het Besluit bijdragen verbetering binnenvisserij van 29 mei 1942 vastgesteld. Hengelaars, die slechts met één hengel visten moesten voortaan een akte aanschaffen, waarvan de prijs jaarlijks werd vastgesteld. De opbrengsten kwamen ten goede aan de binnenvisserij en werden besteed aan pootvis, visserijonderzoek, de verbetering van het viswater en de bestrijding van de waterverontreiniging.

1.3 Beroeps- en sportvissers na 1945

Ofschoon de wetgeving zich gedurende de bezetting ten gunste van de beroepsvisser had gekeerd, bleef de sector ook na de oorlog kampen met teruglopende vangsten. Die waren in de eerste plaats het gevolg van de toenemende waterverontreiniging. Vooral de grote rivieren, waaronder de Rijn en de Maas, raakten sterk vervuild, doordat buitenlandse industrieën, hun afval loosden in het rivierwater. De regering kon hier weinig tegen doen, omdat er nog vrijwel geen sprake was van internationale milieuafspraken of verdragen. In de tweede plaats kreeg de sector te maken met scherpe prijsdalingen. Tot ver in de jaren vijftig bleven de prijzen

voor zoetwatervis laag. Ook de export nam gestaag af. Dit gold met name voor zeelt, brasem en voorn, soorten die in Nederland nauwelijks geconsumeerd werden. Minister van Landbouw en Visserij Mansholt adviseerde de vissers om zich te concentreren op andere vissoorten zoals paling en snoekbaars, die op de Nederlandse markt meer aftrek vonden. Tenslotte was er de toenemende concurrentie van de sportvisserij, welke na de oorlog sterk op kwam zetten.

De overheid zag zich nu geconfronteerd met twee sterke belangengroeperingen. Enerzijds kreeg zij te maken met de verenigde beroepsvissers, die aandrongen op een betere bescherming tegen de sportvisserij.

Anderzijds veroordeelden de sportvisserfederaties de wet- en regelgeving die voornamelijk op de bescherming van de beroepsgroep was gericht. Hierdoor werden zij ernstig beknot in hun mogelijkheden.

De tijden waren echter veranderd. De groeiende sportvisserij werd ook voor de overheid steeds belangrijker.

Hierdoor was het niet langer vanzelfsprekend dat de aandacht hoofdzakelijk naar de beroepsvisserij uitging.

Economisch gezien stelde deze sector immers steeds minder voor en minister van landbouw Mansholt leek er weinig meer voor te voelen om nog veel in de kwijnende sector te investeren. Wat hij wilde was een beleid dat was gebaseerd op samenwerking tussen de beide belangengroepen. In februari 1946 stelde Mansholt de

Adviescommissie Samenwerking Binnenvisserij in. Het was een eerste aanzet om tot de beoogde samenwerking te komen. In de commissie zaten vertegenwoordigers van zowel de beroepsgroep- als de

sportvisorganisaties. De commissie moest via onderling overleg tot een goede verdeling van het viswater zien te komen. Haar einddoel was een blauwdruk voor een wetsontwerp, dat de verhouding tussen beroeps- en

sportvisserij regelde. Op 29 juni 1948 bood de commissie haar advies en een voorontwerp van wet aan bij de minister.

De commissie constateerde dat de gebruikers van het visrecht grote moeilijkheden ondervonden, bij het verwerven van de vereiste hoeveelheid viswater. De meeste percelen waren nog steeds zo klein, dat zij een

rationele visserij onmogelijk maakten. Maar de commissie was ervan overtuigd dat er voldoende water kon worden gevonden voor de werkelijke zoetwatervissers om een goed lopend bedrijf mogelijk te maken en voor

de sportvissers voor recreatiegelegenheid. De grondgedachte hierbij was om de tegenstelling tussen beroep en sport, die zich vooral bepaalde tot het pachten van viswater, naar een hoger plan te brengen. Daardoor

zou er niet om elk klein viswatertje gestreden hoeven worden. Er werd echter gekozen tot een afbakening van terreinen die of voor recreatiedoeleinden worden geëxploiteerd of voor bedrijfsdoeleinden. Belangrijk

was de introductie van deze zogenaamde rayonneringsgedachte. Uitgangspunt hiervan was dat wateren die uit oogpunt van exploitatie als één geheel waren te beschouwen, ook als één geheel moesten worden

verpacht aan sport of beroep. De aanwijzing van rayons zou mogelijk moeten worden gemaakt bij beschikking

en het daarin gelegen visrecht zou dan dus bij uitsluiting alleen mogen worden verpacht aan sportvissers of sportvisorganisaties dan wel aan beroepsvissers of organisaties van beroepsvissers. Het gebruik van het

viswater lag dus vooraf vast en dit betekende dat de vrije keuze van de pachter beperkt werd.² Deze nieuwe methode moest door een nieuw in te stellen Pachtbureau worden uitgevoerd. Het bureau moest de

ingezonden pachtovereenkomsten toetsen, beoordelen en goedkeuren.³

Al met al pleitte de commissie voor een stringente regeling van het visrecht, preventief overheidstoezicht op de uitgifte van vergunningen en op de overeenkomsten tot huur en verhuur van visrecht door een zuiver

ambtelijk pachtbureau, samenvoeging van de zogenaamde versnipperde visrechten en een rayonneringssysteem voor de verdeling van viswater tussen beroeps- en binnenvisserij.

Deze voorstellen gingen erg ver. In de ogen van de regering zelfs te ver. Naast de technische en juridische bezwaren wilde zij een rechtstreekse overheidsbemoeienis zoveel mogelijk beperken. Wat zij wilde was een veel grotere medezeggenschap van de direct belanghebbenden.⁴ Minister Mansholt stuurde dus nog steeds aan op samenwerking en zelfwerkzaamheid van de verschillende betrokken partijen. Het door de commissie gepresenteerde wetsontwerp werd dan ook niet aan de Tweede Kamer voorgelegd. Desalniettemin had de commissie goed werk verricht, want veel van haar ideeën werden op termijn alsnog in wetgeving verwerkt.

1.4 De Organisatie voor Binnenvisserij

Nadat de regering besloten had om de voorstellen van de Commissie voor Samenwerking voorlopig te laten rusten, was zij min of meer gedwongen om zelf maatregelen te nemen. Deze stonden voornamelijk in het teken van de verbetering van de visstand. In 1951 diende minister Mansholt het wetsontwerp 'bijdragen verbetering binnenvisserij' in. De wet voorzag in de oprichting van de Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB). Deze organisatie moest de verbetering van de visstand in rivieren en binnenwateren bevorderen, door middel van kweek, aankoop en uitzetting van pootvis, de bestrijding van de waterverontreiniging en eventueel andere maatregelen, die de productiviteit van het viswater moesten verhogen. De middelen die zij daarvoor kon inzetten bestonden uit onderzoek, voorlichting en subsidieverstrekking. Het samenwerkingsidee werd ook nu doorgevoerd. De organisatie bestond uit vertegenwoordigers van de overheid en de belangenorganisaties van beroeps- en sportvissers. Zij moesten gezamenlijk tot maatregelen tot verbetering van de visstand komen. De belangen van zowel de sport- als de beroepsvisserij waren aldus gediend. De OVB werd bekostigd uit de inkomsten van de uitgegeven visakten. Vervolgens bevatte de wet voorschriften voor de vaststelling van de verschillende soorten visakten en de daaraan verbonden bijdragen. De opbrengsten van aktenverkoop werden besteed aan maatregelen ter verbetering van de visstand.

Dit wetsvoorstel uit 1951 trad in de plaats van het uit 1941 stammende Rijkspootvisfonds en daarmee kwam er een einde aan de bezettingswetgeving. De belangrijkste verdienste van de wet was echter dat het de beroeps- en sportvissers tot samenwerking dwong. Door hen te laten participeren in de OVB, dwong Mansholt hen tot een duurzame samenwerking. Belangrijker nog was dat zij de verantwoordelijkheid kregen voor de besteding van de gelden. Zij moesten dus zelf bepalen waar het geld aan uit werd gegeven. Ofschoon de oprichting van de OVB over het algemeen enthousiast werd ontvangen, was er ook ruimte voor kritiek. Enkele Tweede Kamerleden vroegen zich af of de belangenorganisaties vooraf wel waren geraadpleegd over hun deelname in de OVB, of dat de minister hen voor een voldongen feit had gesteld. In hun ogen ademde het voorstel te veel de geest van „massaregeln” uit en zij wilden graag uitleg hoe de minister tot deze 'enigermate Duitsaandoende opzet' was gekomen.⁵ In zijn Memorie van antwoord gaf Mansholt hier geen concreet antwoord op. De wet werd in 1952 vastgesteld. (Stb. 1952, 159).

1.5 De Kamer voor de Binnenvisserij

De Wet bijdragen verbetering binnenvisserij, had een positieve uitwerking op de visstand, maar veranderde nog niets aan de kern van het probleem: de versnippering van het viswater als gevolg van het pachtsysteem. Door de naoorlogse groei van de sportvisserij was dit probleem alleen nog maar groter geworden. De waarde van het visrecht nam toe, waardoor de eigenaren van viswateren gretig vergunningen uitgaven. De voortschrijdende versnippering was funest voor het visstandbeheer. De visopbrengsten daalden en naar verwachting zouden grote watercomplexen binnen afzienbare tijd voor de visserij ongeschikt zijn.

Slechts wanneer de uitgifte van het visrecht aan banden kon worden gelegd, kon een situatie ontstaan waarin de maatregelen ten behoeve van de verbetering van het visstandbeheer succesvol konden zijn. Alleen dan, zo stelde minister Mansholt in 1951, zou het mogelijk zijn de recreatiemogelijkheden voor honderdduizenden Nederlanders in stand te houden en de beroepsvisserij voor de ondergang te behoeden. Dit uitgangspunt was verwerkt in de nieuwe Visserijwet van 1951. De wet hanteerde het principe dat zo mogelijk de grote wateren door de beroepsvissers en de kleine wateren door de sportvissers beheerd werden. De uitgifte van visrechten zou worden gecontroleerd door de Kamer voor de Binnenvisserij.

Dit nieuwe instituut had veel weg van de door de Commissie van Samenwerking voorgestelde ambtelijke toezichthoudende instantie. Met dat verschil dat Mansholt opnieuw koos voor een brede samenstelling. De Kamer bestond uit vertegenwoordigers van de beroeps- en sportvisorganisaties en van de eigenaren van viswateren. De verschillende belangengroeperingen waren dus genoodzaakt om ook bij de verdeling van viswater samen te werken.

De Kamer kreeg een deels administratieve en deels rechtsprekende taak. Tot de eerste categorie behoorde de toetsing van een doelmatige bevissing van het viswater op grond waarvan de kamer tot de uitgifte van huurovereenkomsten overging. Het betrof een preventieve toetsing, waarbij de verhuurder vooraf de overeenkomst ter goedkeuring aan de kamer overlegde. De Kamer lette in het bijzonder op een redelijke verdeling van het visrecht tussen beroeps- en sportvissers. De rechtsprekende taak hield in dat de kamer optrad in huur- en pachtgeschillen. De uitspraken waren bindend.

Met deze instrumenten moest de kamer tot een acceptabele verdeling van het viswater zien te komen. Het accent lag daarbij nog steeds op de beroepsvisserij. De oppervlakten die per bedrijf beschikbaar werden gesteld, moesten een lonende exploitatie mogelijk maken. In dat kader speelde ook de rayonnering een rol. De Kamer mocht bepalen dat bepaalde wateren alleen aan beroeps- of aan sportvissers mochten worden verhuurd.⁶

Minister Mansholt installeerde op 1 februari 1955 de Kamer voor de Binnenvisserij. (Stb. 1954, 369) De Kamer kon meteen aan de slag, want de situatie was alarmerend. De overbevissing en de waterverontreiniging brachten ernstige schade toe aan de visstand. In de eerste jaren van haar bestaan legde de Kamer zich dan ook vooral toe op een sterk visserijbeheer. Het beleid stond in het teken van de doelmatige bevissing, een term die overigens in de wet niet was gedefinieerd. In het kader daarvan legde de Kamer zich vooral toe op

rayonnering, het aanwijzen van viswateren die door één verantwoordelijke exploitant werden beheerd. In de praktijk betekende dit dat het water of voor de beroepsvisserij of voor de sportvisserij bestemd was. Deze starre aanpak stuitte op kritiek. Het was immers goed denkbaar dat zowel beroeps- als sportvissers van het zelfde viswater gebruik maakten, zonder dat dit direct schadelijke gevolgen voor de visstand had. Onder druk van de kritiek versoepelde de Kamer in 1956 haar beleid.

1.6 De splitsing van visrechten

In 1957 kondigde minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening Vondeling aan dat de zorg van de overheid voor de visstand in de toekomst een ander karakter zou krijgen. Volgens de minister moesten de vissers zich beseffen dat een goed beheer van het overblijvende viswater in de eerste plaats hun eigen belang diende. In dat kader wilde hij de zelfwerkzaamheid en participatie in het beleid versterken. Voortaan moesten de partijen zelf in algemeen overleg beslissen welke maatregelen er nodig waren om de visstand op peil te houden. Bovendien lag het in de bedoeling dat zij ook zelf het toezicht op de naleving regelden.⁷

Maar ondanks alle veranderingen was de teruggang in de beroepsbinnenvisserij niet meer te keren. De statistieken logen er niet om. Het aantal beroepsvissersbedrijven, met uitzondering van de IJsselmeervisserij, bedroeg op 1 januari 1950 nog 2217, op 1 januari 1955 was dat teruggelopen tot 2087 en vijf jaar later waren er nog maar 1574. Vooral die laatste vijf jaar was er een versterkte teruggang waarneembaar. Die teruggang was te wijten aan een breed scala van economische en sociale factoren en niet uitsluitend aan de opkomst van de sportvisserij, zoals veel beroepsvissers wilden doen geloven. Een opsomming van de problemen liet zien dat het hier vooral ging om de geringe bedrijfsgrootte, de teruglopende afzetmogelijkheden en de afnemende vangsten. Veel aankomende jonge beroepsvissers zagen geen toekomst meer in het vak en kozen voor ander werk, hetgeen in de hoogconjunctuur van de jaren zestig vaak vrij eenvoudig te vinden was. Een aantal van hen hield de beroepsvisserij nog slechts aan als seizoenswerk. Eigenlijk bleef alleen de aalvisserij nog lonend, waardoor veel vissers zich hier op specialiseerden.

Minister Marijnen constateerde al in 1960 dat er zich onder de beroepsvissers een natuurlijke sanering voltrok. Vijf jaar later werd dit signaal door zijn opvolger Biesheuvel omgezet in een concreet saneringsbeleid. Dit beleid werkt naar twee kanten. Enerzijds werden noodlijdende broodvissers uitgekocht en zorgde de overheid voor alternatieve werkgelegenheid. Anderzijds kwam er door die sanering meer viswater vrij voor de sportvisser. De saneringsoperatie begon in 1965 in de zogenaamde Staatswateren – binnenwateren onder beheer van Domeinen – van de provincie Friesland. Voor die eerste operatie welke op 1 september 1965 inging, meldden zich 45 beroepsvissers aan, die te samen een oppervlakte van 3300 ha. bevisten. Volgens minister Biesheuvel kon 1000 ha. zonder meer worden uitgekocht. De eerste saneringsoperatie mocht dan ook als geslaagd worden beschouwd.

In 1967 kondigde minister Lardinois nieuwe saneringsmaatregelen aan. Door middel van de splitsing van de rechten op de aal- en schubvisserij kon een nieuwe groep beroepsvissers worden uitgekocht. Van zo'n splitsing was voor het eerst in 1959 al gebruik gemaakt. In de Wet van 30 mei 1963, houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, (Stb. 1963, 312) werd de splitsing geformaliseerd. Artikel 21 luidde: Het is verboden in een water als bedoeld in art. 4 [-] te vissen, voor zover een ander rechthebbende is op het visrecht van dat water. Met 'voor zover' werd aangegeven, dat het visrecht in onderdelen kon worden gesplitst en uitgegeven. Op grond van dit artikel was het voortaan mogelijk om delen van het visrecht los van elkaar te verhuren. In de

praktijk betekende dit dat de aalvisrechten behouden bleven voor de beroepsvissers en de schubvisrechten voor de hengelsport. In 1969 volgde een nieuwe aanpassing van de Visserijwet. Artikel 33 werd zodanig gewijzigd, dat een huurder zijn visrechten kon splitsen en kon herverhuren aan andere gegadigden. Deze methode hield het volgende in. De eigenaar van de 'ondergrond' van een water of de erfpachter of vruchtgebruiker daarvan, had de beschikking over het visrecht. Hij kon dit recht verhuren, hetgeen de huurder tot rechthebbende maakte. Die rechthebbende was verantwoordelijk voor het visstandbeheer van het water. Hij mocht in die hoedanigheid vis aan dat water onttrekken en vis uitzetten. Hij mocht tevens vergunningen verlenen aan derden, waarbij eventueel regels konden worden gesteld over de wijze van de bevissing. De huur of verhuur kon het gehele of slechts een gedeelte van het visrecht betreffen. In dit laatste geval was er sprake van gesplitste verhuur. Een huurovereenkomst werd in principe voor een periode van zes jaar aangegaan, doch in bijzondere gevallen kon daarvan worden afgeweken. De Kamer voor de Binnenvisserij speelde een prominente rol in de rechtensplitsing. Overeenkomstig artikel 33 lid 5 van de Visserijwet moest de Kamer zijn goedkeuring aan alle huurovereenkomsten verlenen. De overeenkomsten werden nauwkeurig getoetst, waarbij de bijzondere aandacht van de Kamer uitging naar een doelmatige bevissing op zowel de korte als de lange termijn.

1.7 De splitsing in de praktijk

De splitsing van visrechten kon alleen plaatsvinden in de volgende gevallen: op wateren waar door natuurlijk verloop volledige visrechten vrij kwamen en deze opnieuw voor verhuur in aanmerking kwamen; op nieuwe staatsbinnenwateren; als beroepsvissers vrijwillig afstand deden van hun schubvisrechten; of als beroepsbinnenvissers met het oog op de toekomstige uitvoering van het beleid vrijwillig akkoord gingen met een splitsing van huurcontracten en/of vergunningen, waarbij echter de betreffende beroepsvissers voor zowel de aalvisrechten als voor de schubvisrechten een huurcontract en/of vergunning behielden. Dit laatste werd doorgaans als een administratieve splitsing gekenschetst.

Hoewel de hoofdlijn van het splitsingsbeleid – schubvisrechten naar de sport en de aalvisrechten naar het beroep – een duidelijke prioriteit verleende aan de sport, werd de splitsing van visrechten als beleidsinstrument ontwikkeld met de gedachte dat niet alleen de sport, maar ook het beroep hier voordeel van zou kunnen hebben. Door de verplichting “met inachtneming van de belangen van het beroep” kon de splitsing alleen worden gerealiseerd op basis van vrijwilligheid van de beroepsvissers. De splitsing moest dan ook nadrukkelijk worden beschouwd als een beleidsinstrument en zeker niet als beleidsdoelstelling.⁸ Het instrumentarium werd nog eens aangevuld door een tweetal financiële regelingen, die de beroepsvisser moesten stimuleren om afstand te doen van het schubvisrecht. Dit waren de regelingen “tot uitkoop van schubvisrechten” uit 1972 en “sanering beroepsbinnenvisserij” uit datzelfde jaar. Voor het opgeven van de schubvisrechten werd een vergoeding gegeven, die gezien de perspectieven voor de schubvisserij als voldoende werd beschouwd. De saneringsregeling was vooral bedoeld om voor de overblijvende

visserijbedrijven een groter areaal aalvisrechten te creëren, zodat de aalvissers van een volwaardig inkomen verzekerd waren.

De Kamer voor de Binnenvisserij speelde in het geheel een gewichtige rol. Op basis van artikel 33 van de Visserijwet kon zij bij de verlenging van huurovereenkomsten bepalen dat het visrecht gesplitst werd en dus nog slechts gedeeltelijk aan de oorspronkelijke huurder werd verhuurd. Overheden konden, als verhuurder, maatschappelijke belangen zoals recreatie aanvoeren ter billijking van een rechtensplitsing. De beroepsvisser moest in zo'n geval op een acceptabele manier worden gecompenseerd.

1.8 De uitwerking van de splitsing: Nota inzake de sportvisserij

De splitsing werd in 1972 nader uitgewerkt in de Nota inzake de sportvisserij. Dat er bijzondere aandacht aan de sportvisserij werd besteed was zo langzamerhand onvermijdelijk, want de sportvisserij was na de oorlog uitgegroeid tot één van de belangrijkste vormen van vrijetijdsbesteding. Al aan het begin van de jaren vijftig was het aantal verstrekte visdocumenten voor sportvissers verdrievoudigd. Die stijging zette zich in de loop van de jaren vijftig en zestig door ras tempo voort. De groei kon eveneens worden afgemeten aan het stijgende aantal hengelsportverenigingen. Zij speelden een belangrijke rol ten aanzien van het viswaterbeheer. Het merendeel van die verenigingen had zich aangesloten bij één van de landelijke federaties, waarvan er op dat moment zo'n tien bestonden. Tegelijkertijd was een schaalvergroting waarneembaar, in die zin dat lokale verenigingen zich weer in regionaal verband aaneensloten, waardoor zij in staat waren om grote wateren of complexen van wateren te huren. De leden van de lokale verenigingen konden dan over en weer in het water van andere bij de federatie aangesloten verenigingen vissen. Dit alles maakte een zekere omslag in het beleid noodzakelijk. In de begroting voor 1954 erkende minister Mansholt voor het eerst, dat de sportvissers een nieuwe doelgroep vormden en daarom ook moeten participeren in het beleid. Vertegenwoordigers van de sportvisserij hadden zitting in de Organisatie voor de Binnenvisserij en in de Kamer voor de Binnenvisserij. Het groeiende belang van de sport uitte zich tenslotte ook in de departementale organisatie. In 1964 werd een Hoofdafdeling Sportvisserij en Beroepsbinnenvisserij ingesteld, hetgeen voor het Antirevolutionaire kamerlid Van Bennekom nog aanleiding vormde om op te merken dat de beroepsvisserij nu ogenschijnlijk een secundaire plaats innam.

In de jaren zestig ontwikkelde het beleid zich steeds meer in de richting van de sportvisser. De leuze was prioriteit voor de sport, met inachtneming van het belang van het beroep. Om de sportvisserij tegemoet te komen moest er nog veel werk verzet worden. Allereerst diende de kwaliteit van het viswater te worden verbeterd. De waterverontreiniging en waterbeheersingswerken hadden een nadelige invloed op de visstand. In de tweede plaats moesten er afspraken worden gemaakt over de andere oever- en watergebonden recreatievormen. Zwemmers, waterskiërs en pleziervaarders werden door de sportvisser als hinderlijk ervaren. Tenslotte moest ook de visstand worden aangepakt. Deze voldeed in veel opzichten niet aan de wensen van de sportvisser. Enerzijds door overbevissing van de roofvissoorten (snoek, snoekbaars en baars)

hetgeen ten dele aan de sportvissers zelf te wijten viel. Anderzijds door overbezetting van de witvis, met name kolblei brasem (vaak als verbraseming aangeduid) en in mindere mate de blankvoorn.

Juist om deze redenen wilde de overheid de verantwoordelijkheid van de sportvisser voor het visstandbeheer vergroten, zodat hij de visstand in de door hem gewenste richting kon beïnvloeden. De splitsing van de visserijrechten was in dit geval een belangrijke ontwikkeling. In de Nota inzake de sportvisserij werden al deze zaken op een rij gezet. Het sportvisserijbeleid was als volgt gedefinieerd:

„Het binnenvisserijbeleid is gericht op verbetering van de mogelijkheden voor de sportvisserij met inachtneming van de belangen van de beroepsbinnenvisserij in Nederland. Dit houdt een verdere bevordering in van de sportvisserij in het kader van de haar reeds toegekende prioriteit, met dien verstande dat op het IJsselmeer de beroepsvisserij prioriteit blijft behouden. Gestreefd wordt naar het scheppen van een goede uitgangssituatie voor het verdere beheer van de visstand en het opheffen van die factoren die de gebruikswaarde van het beschikbare viswater beperken. Op deze wijze wordt bijgedragen aan een diversiteit van recreatiemogelijkheden en een zo doelmatig mogelijk gebruik van bestaande recreatieruimten zoals ook wordt voorgestaan door het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk.”⁹

In de nota zocht men naar wegen om het beheer van viswateren wetenschappelijk en technologisch verantwoord op peil te brengen. Alleen zo kon men de zich voordoende problemen naar een oplossing brengen. Dat gold onder meer voor de regulering van de wit- en roofvisstand, de uitbreiding van de pootvisvoorziening en de aanleg van faciliteiten, zoals vistrappen bij verstuwingen. Voorts drong men aan op de uitbreiding van het viswater, verbetering van de inrichting van oevers en een grote differentiatie in de voorzieningen, waarbij ook gedacht werd aan sportvissers die door hun gezinsleden werden vergezeld en minder validen.

Dergelijke verbeteringen vonden al plaats in het kader van de ruilverkaveling, waarin rekening werd gehouden met faciliteiten voor sportvissers. Voor dat doel was al 12 miljoen uitgetrokken. Het deel van de kosten dat niet door een rijksbijdrage was gedekt, moest volgens de nota worden gedragen door derden – gemeenten, recreatieschappen en andere openbare lichamen – zoals dat ook voor recreatievoorzieningen gebruikelijk was. De overheid stelde door middel van de Beschikking Bijdragen Sportvisserij subsidiegeld beschikbaar aan hengelsportverenigingen, gemeenten, waterschappen en anderen voor projecten tot verbetering van het viswater en het visbestand.

De nota was uiterst positief over de splitsing van visrechten. Vooral op de korte termijn verwachtte men veel van deze ingreep. Het leidde onder meer tot een vergroting van de verantwoordelijkheid voor de schubvisstand bij de hengelsportorganisaties.

Het overleg met de sport- en beroepsvissersorganisaties omtrent deze structuurmaatregelen heeft geleid tot de totstandkoming van beschikkingen die de subsidiëring voor de uitkoop van de schubvisserij en de sanering van de beroepsvisserij regelden. Tevens zou worden bevorderd dat plaatselijke hengelsportverenigingen viswater van plaatselijke betekenis beheerden, terwijl regionale overkoepelingen van deze verenigingen dit deden voor viswater van meer dan plaatselijke betekenis.

1.9 De jaren zeventig: de sportvisserij

De in de sportvisserijnota genoemde voorstellen werden in de loop van de jaren zeventig ten uitvoer gebracht. Met name de splitsing van de visrechten kwam na een wat aarzelend begin goed op gang en zorgde ervoor dat er meer viswater voor de sportvisser vrijkwam. Het water werd nu optimaal geëxploiteerd.

De samenwerking met sportvisorganisaties werd verder uitgebouwd. Met name de in 1975 opgerichte Nederlandse Vereniging van Sportvisserfederaties NVVS groeide als overkoepelende organisatie uit tot één van de belangrijkste gesprekspartners. Door deze intensivering van de contacten wilde men de zelfwerkzaamheid van de sportvisserorganisaties verder te bevorderen. Voorlichting en kennisoverdracht speelden in dit kader een zeer belangrijke rol. In die zin vervulde het ministerie ook een belangrijke voorwaardenscheppende rol. In de loop van de jaren zeventig werden een aantal grote onderzoeksprojecten opgezet, waarmee het departement meer zicht op de sportvisserij wilde krijgen. Er werd onderzoek gedaan naar de visstand, de omvang en de kwaliteit van de beschikbare sportvisserijobjecten en sociologische aspecten van de sportvisserij. Dit laatste in 1971 begonnen onderzoek moest inzicht geven in de te verwachten trends in de aantallen sportvisser, het aantal manvisdagen en de intensiteit van de bevissing. Ook moest het informatie verschaffen over de sociale kenmerken, gedrag, wensen en behoeften van de sportvisser en de samenhang tussen deze factoren, alsmede de plaats van de sportvisserij in het gehele vrijetijdsbestedingspatroon.

Het sociologisch onderzoek werd mede gefinancierd door het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk (CRM), want vanwege het sterk recreatieve karakter was de sportvisserij geen zaak van het ministerie van Landbouw en Visserij alleen. Vanwege het recreatieve karakter had ook het ministerie van CRM bemoeienissen met de invulling van het beleid. De sportvisserij sloot goed aan bij de uitgangspunten van het openluchtrecreatiebeleid. Juist in dat beleid stonden natuurbeleving, vrijheid en benutting van de aanwezige ruimtelijke mogelijkheden hoog aangeschreven. Bovendien was het een relatief goedkope recreatievorm, hetgeen de drempel tot deelname sterk verlaagde. Het CRM-beleid richtte zich voornamelijk op de voorzieningen. Het een en ander werd in 1977 uiteengezet in de "Structuurvisie Openluchtrecreatie." Het centrale uitgangspunt van deze visie was het streven naar een grote verscheidenheid in aard en situering van de voorzieningen voor de sportvisser. Bij de aanleg van voorzieningen kon gebruik worden gemaakt van de Beschikking bijdrage sportvisserij en de Procedure Projectontwikkeling. De Procedure Projectontwikkeling behoorde tot het instrumentarium van CRM. De structuurvisie ging uit van de aanleg van visvijvers in stadsparken en nabij woonkernen en de aanleg van meer havens en steigers. Bovendien werd benadrukt dat de sportvisserij ook een planologische aanpak vereiste. In 1979 kwam er een uitgebreide inventarisatie van het beschikbare viswater per provincie tot stand. Deze inventarisatie toonde dat provincies als Drenthe, Limburg en Noord-Brabant onderbedeeld waren. De uitkomsten werden verwerkt in provinciale nota's, welke uiteindelijk van belang waren bij de planologische besluitvorming.

In en rond de beschikbare wateren deden zich inmiddels ook andere problemen voor. Steeds vaker beklagden vissers zich over de concurrentie met andere vormen van water- en oeverrecreatie. Met name de plankzeilers en waterskiërs moesten het ontgelden. De oplossing werd gezocht in de zonering van de diverse oever- en waterrecreatie-activiteiten. Hier waren zowel het ministerie van CRM als dat van Verkeer en Waterstaat bij betrokken.

De toegankelijkheid van de oevers vormde een tweede probleem. Hier stootte men op de looprechten die bepaalden dat alleen de eigenaar of rechtmatige gebruiker van de grond aan derden toestemming mocht geven om de grond te betreden. De rechthebbende op het visrecht of degene die in bezit was van een privaatrechtelijke overeenkomst tot vissen in dat water, had daarmee nog niet zonder meer het recht om gebruik te maken van de oevers langs het betreffende water. Aangezien het merendeel van de sportvissers was aangewezen op de oevers, was die toegankelijkheid van grote betekenis. Daarom wilde de minister zo spoedig mogelijk bekijken hoe de toegankelijkheid tot het viswater kon worden vergroot. In de Sportvisserijnota stelde de minister voor om de grondeigenaren eventueel voor een Rijksbijdrage in aanmerking te laten komen bij het aanleggen van werken, zoals steigers en bruggen. Ook werd gedacht aan een betredingsvergunning, waarvan de opbrengsten weer in de kosten van het beheer konden worden gestoken. In de praktijk was de toegankelijkheid van het viswater een bepalende factor in veel ruilverkavelings-, waterschaps- en recreatieprojecten. Dit vereiste een nauwe samenwerking met andere diensten en departementen.

Een derde punt van zorg was het zogenaamde zwartvissen ofwel het vissen zonder vergunning. De daling van het aantal verkochte sportvisakten aan het begin van de jaren zeventig werd door het ministerie van Landbouw en Visserij in direct verband gebracht met het zwartvissen. In 1971 gaf het departement opdracht tot intensieve controlecampagnes door de Algemene Inspectiedienst en de Rijkspolitie. Het zwartvissen werd tevens aan de kaak gesteld in een breed opgezette mediacampagne. Het duurde tot 1979 voordat de groei weer doorzette en er voor het eerst meer dan een miljoen visakten werden verkocht.

Rond de jaren tachtig werd ook het complexe stelsel van visakten steeds meer als een probleem gevoeld. Het departement werkte aan een vereenvoudiging. In de nieuwe Visserijwet van 1985 waren het bijdragebewijs en de kleine visakte vervangen door één sportvisakte. Aan die sportvisakte werd nu ook een leeftijdsgrens gekoppeld. Sportvissers jonger dan 15 jaar, die visten met niet meer dan één hengel en met een door de minister van LNV aangewezen aassoort, hoefden niet meer in het bezit te zijn van de sportvisakte. Vanaf 1985 dat moment bestonden er nog maar twee akten: de sportvisakte en de grote visakte, welke laatste bedoeld was voor de beroepsvisser.

Tenslotte werd in 1984 het sportvisserijbeleid onder één dak gebracht, hetgeen de coördinatie vereenvoudigde. Met de opheffing van het ministerie van CRM ging het openluchtrecreatiebeleid, waaronder de sportvisserij, naar het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij. De belangen van zowel de beroeps- als de sportvisser konden nu binnen één departement worden gediend.

1.10 Kritiek op het beroepsbinnenvisserijbeleid

De sanering van de beroepssector verliep allerminst vlekkeloos. De animo onder de beroepsvissers om van de uitkoopmogelijkheden gebruik te maken bleef gering. Pas in de tweede helft van de jaren zeventig vond de regeling enige aftrek. Mede vanwege die tegenvallende resultaten besloot de minister om de saneringsbeschikkingen met ingang van 1 januari 1979 in te trekken. In overleg met de betrokken partijen keek hij of een voortzetting van een eventueel aangepaste saneringsregeling nog zin had en uit dat overleg bleek verrassend genoeg dat de behoefte aan een goede saneringsregeling nog steeds aanwezig was. Desalniettemin was het aantal fulltime broodvissers op de rivieren en in de binnenwateren in de loop van de jaren zeventig sterk teruggelopen. In 1980 waren er nog zo'n 250, het IJsselmeer niet meegerekend. Circa 300 personen oefenden de visserij als nevenberoep uit. Daarnaast vonden naar schatting nog eens zo'n 500 personen werk in de fabricage van vistuigen en boten, in de handel en in de visverwerkende industrie.¹⁰ Economisch gezien was de betekenis van de sector gering. De doelstelling van het binnenvisserijbeleid bleef dan ook ongewijzigd: gericht op verbetering van de mogelijkheden voor de sportvisserij met inachtneming van de belangen van de beroepsvisserij

Regelmatig lieten de beroepsvissers hun stem horen, want de ontevredenheid over het beleid was nog steeds groot. In hun ogen zou de overheid alleen aandacht hebben voor de sportvisserij en liet zij de beroepssector langzaam wegwijnen. In 1980 presenteerde de Combinatie van Binnenvissers – een landelijke organisatie die ongeveer de helft van de beroepsvissers vertegenwoordigde – een eigen Structuurvisie Beroepsbinnenvisserij. Daarin pleitte zij allereerst voor een structuurnota voor de binnenvisserij, want voor een gezonde structuur van de beroepssector was er dringend behoefte aan visie.

“Het ontbreken van een dergelijke visie betekent in feite het ontbreken van een duidelijk beleid ten behoeve van de bedrijfstak.”¹¹

De nota was allerminst positief over de splitsing van visrechten. De splitsing had op veel plaatsen de fulltime binnenvisserij kapot gemaakt en daarom was een heroverweging van dit beleid gewenst.

De Combinatie presenteerde een reeks van maatregelen die de sector weer levensvatbaar moesten maken. Allereerst stelde zij nieuwe saneringsmaatregelen voor om het aantal vissers weer in balans te brengen met de beschikbare hoeveelheid viswater. Met name de oudere vissers dienden als eerste uitgekocht te worden. De sanering moest vooral de jongere vissers in staat stellen om tot de noodzakelijke schaalvergroting van hun bedrijf over te gaan. In de tweede plaats wilde de Combinatie een einde zien aan de enorme versnippering van het viswater. Voor veel beroepsvissers lag het water nu verspreid over een groot gebied, hetgeen de economische rentabiliteit deed afnemen. Door middel van kavelruil kon het water in een kleiner gebied worden geconcentreerd. Tenslotte pleitte de Combinatie voor aanvullende werkgelegenheid voor parttime vissers.¹² Zo kon hij vanuit zijn achtergrond bijvoorbeeld te werk worden gesteld als visstandbeheerder, waardoor hij zich ook verdienstelijk maakte voor de sportvisserij of als natuur- en landschapsbeheerder in dienst van een ministerie of natuurbeschermingsorganisatie. In antwoord op de structuurvisie van de Combinatie kondigde de minister aan dat er op het departement aan een eigen ambtelijke beleidsnotitie gewerkt werd. Het duurde echter tot 1991 eer deze notitie gereed was.

De Combinatie was ook weinig lovend over de Kamer voor de Binnenvisserij. De Kamer nam in haar ogen een ambivalente positie in, vanwege het feit dat zij zowel een rechtsprekende als een beleidsvormende rol speelde. De Kamer had namelijk zelf invulling moeten geven aan het begrip doelmatige bevissing, hetgeen in de wetgeving ontbrak. Hierdoor hield de Kamer zich direct bezig met beleidsvorming en volgens de Combinatie was dit onverenigbaar met haar taak als rechtsprekend orgaan.

Met deze opmerkingen nam de Combinatie al een voorschot op de ministeriële plannen voor de instelling van een apart adviesorgaan voor de binnenvisserij. Die plannen kwamen voor het eerst naar buiten in 1978. De minister wilde een adviesraad welke moest adviseren over onderwerpen van algemene aard. Die adviezen waren zowel bedoeld voor de beroepsbinnenvisserij als de sportvisserij. In 1981 werd de Voorlopige Adviesraad voor Binnenvisserij ingesteld (Stcrt. 25 augustus 1980, 163). De raad werkte volgens de inmiddels bekende en beproefde formule: alle belangengroeperingen waren vertegenwoordigd. Als snel leverde de raad een belangrijke bijdrage aan de beleidsvorming. In 1985 ruilde de Raad haar voorlopige status in voor een permanente en werd haar bestaan als Raad voor de Binnenvisserij verankerd in de Visserijwet.

In juli 1987 werd de verhuur van visrechten voor Staatswateren, hetgeen tot dat moment in handen was van de Dienst der Domeinen, overgedragen aan het ministerie van LNV. Tot die tijd speelde het ministerie een adviserende rol bij de uitgifte van de rechten, de daaraan te verbinden voorwaarden, alsmede de te bedingen huurprijzen en vergoedingen. Nu kwam de gehele beheerstaak in handen van het departement. Tegelijkertijd kondigde de minister opnieuw aan dat hij vanwege de vele ontevreden geluiden van de zijde van de beroepsvissers het uitgiftebeleid zou laten onderzoeken.

1.11 Wijziging Visserijwet

In 1984 dienden de kamerleden Eversdijk en Van der Sanden een motie in, waarin zij aandrongen op een fundamentele herziening van de Visserijwet 1963. Hieraan werd in 1986 door de ministerraad uitvoering gegeven in de vorm van een zogenaamd heroverwegingsonderzoek naar het beleidsinstrumentarium van de binnenvisserij. In dit onderzoek, dat werd uitgevoerd door een interdepartementale werkgroep bestaande uit vertegenwoordigers van de ministeries van Algemene Zaken, Justitie, Financiën en Landbouw en Visserij, werden de verschillende beleidsinstrumenten getoetst op hun doelmatigheid en effectiviteit en zocht men naar mogelijkheden tot vereenvoudiging van de regels en procedures. Eén van de uitkomsten van dit onderzoek was een voorstel tot opheffing van de Kamer voor de Binnenvisserij.

Dit voorstel werd in 1987 door de regering overgenomen en verder uitgewerkt in een nieuw wetsvoorstel tot wijziging van de Visserijwet van 1963. Het voorstel werd in januari 1990 aan de Tweede Kamer gepresenteerd. De belangrijkste reden voor de opheffing van de Kamer was de terugloop van het aantal binnenvissers. Het aantal te behandelen zaken was eveneens fors teruggelopen. Vanuit dit oogpunt was de instandhouding van de Kamer niet langer gerechtvaardigd. Bovendien, zo redeneerde de minister van LNV, werd de toetsing van een doelmatige bevissing, één van de kerntaken van de Kamer, nu geregeld in het Reglement voor minimummaten en gesloten tijden en het Reglement voor de Binnenvisserij uit 1985. Voor een verdere

stimulering van doelmatige bevissing was het raadzaam om een beheerscommissie in te stellen die moest toezien op de samenhang in het beheer van de verschillende vissoorten.

Het wetsvoorstel verschafte zekere garanties aan de huurder van het visrecht. Zo bevatte het prijsvoorschriften en een continuatierecht voor de huur van het visrecht. Tevens was het preventief toezicht op de binnenvisserij vervangen door een toetsing door de burgerlijke rechter achteraf. Deze toetsing vond slechts plaats wanneer er zich problemen voordeden. Al met al moest de nieuwe wet tot een vereenvoudiging van de huur en verhuur van het visrecht leiden, hetgeen volledig in het regeringsstreven paste.

Naast de Kamer voor de Binnenvisserij stond ook de Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij ter discussie. In de toelichting bij het wetsvoorstel werden vraagtekens geplaatst bij de bestaande samenstelling van de organisatie. Aangezien de verhoudingen binnen de sector in de loop der jaren drastisch waren gewijzigd en de organisatie voornamelijk voor de sportvisserij werkte, stelde de minister voor om de vertegenwoordiging van de sportvisserij uit te breiden. Hierdoor namen de sportvissers een meerderheidspositie in.

Het wetsvoorstel stuitte op felle kritiek van zowel de sportvissers- als de beroepsvissersorganisaties. Beide waren van oordeel dat de waarborgen die de Visserijwet van 1963 hen bood, in het nieuwe voorstel te niet werden gedaan. Vooral de opheffing van de Kamer voor de Binnenvisserij bleek onverteerbaar. Beide partijen vreesden voor het verdwijnen van het toezicht op de doelmatige bevissing en op de huur en verhuur van visrechten. Ook de Raad voor de Binnenvisserij sprak zich uit tegen de opheffing van de Kamer. Volgens de Raad waren de bevordering van een doelmatige bevissing, de hoofddoelstelling van het binnenvisserijbeleid, en de rechtszekerheid van de vissers niet langer gegarandeerd wanneer de Kamer ophield te bestaan. Bovendien leidde de voorgestelde structuur in haar ogen niet tot een vereenvoudiging van de huur en de verhuur van visrechten en namen de totale kosten van de Staat en de werklust van het ambtelijk apparaat toe. De organisaties en de Raad pleitten voor het voortbestaan van een centraal orgaan dat huurovereenkomsten en vergunningen registreerde, deze toetste op een doelmatige bevissing en dat oordeelde bij huurgeschillen.

De regering hield voet bij stuk. Het wetsvoorstel deed volgens haar geen afbreuk aan het vigerende beleid van doelmatige bevissing. Al met al zou de wijziging geen noemenswaardige gevolgen voor de beroepsbinnenvisserij met zich mee brengen. Zeker niet wanneer de bestaande regelgeving werd uitgebreid met huurprijsstellingen. In plaats van de zogenaamde marginale redelijkheidstoetsing door de Kamer wilde de regering bij algemene maatregel van bestuur regels stellen voor een hoogst toelaatbare huurprijs voor visrechten. Een dergelijk mechanisme maakte het onmogelijk om buitensporig hoge huurprijzen te rekenen. Een eerste aanzet tot prijsregulering was te vinden in de notitie *Visrechten Staatsbinnenwateren*, welke in december 1989 verscheen.

De Tweede Kamer wilde de wet echter nog niet in behandeling nemen en in april 1990 gaf zij aan eerst de langverbeide beleidsnotitie beroepsbinnenvisserij af willen te wachten. Ofschoon minister Braks aangaf dat deze notitie geheel los stond van de voorgenomen opheffing van de Kamer voor de Binnenvisserij ging de Tweede Kamer nog niet tot actie over.

1.12 Notitie Beleid Beroepsbinnenvisserij

In november 1991 verscheen de notitie Beleid Beroepsbinnenvisserij. Volgens de notitie was de visstand in de laatste jaren vooruit gegaan, hetgeen vooral te wijten was aan de toegenomen belangstelling voor het milieu. De toepassing van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewater en de uitvoering van het zogenaamde 'brede milieubeleid' hadden een gunstige werking op het water gehad. Ook de vooruitzichten voor de toekomst waren gunstig gezien de vaststelling van het Nationaal-Milieubeleidsplan-plus en de Derde Nota Waterhuishouding.

Het visstandbeheer bleef een speerpunt van het binnenvisserijbeleid. Voor het eerst werd er nu gesproken van een integraal visstandbeheer. Deze beheersvorm vereiste een goede samenwerking van de verschillende visrechthebbenden. Via een gecoördineerde en planmatige aanpak moesten de betrokken partijen tot een optimaal beheer zien te komen. Een goed beheer impliceerde ook dat naast visserijkundige aspecten rekening werd gehouden met de waterkwaliteit en het natuurbeheer. De sterke invloed van de milieuproblematiek was in dit nieuwe beheersbeleid ruimschoots aanwezig. In het Natuurbeleidsplan streefde men naar een bevordering van het "ecologisch" functioneren van viswateren en in de Notitie beleid beroepsbinnenvisserij sprak men al van Aktief Biologisch beheer (ABB).

Het integrale beheersbeleid kreeg vorm in de visserijkundige eenheden. Een visserijkundige eenheid was een complex van binnenwateren, waarop tenminste twee huurders en/of houders van door de Staat verleende vergunningen visrechten hadden. Die rechten moesten van voldoende omvang zijn en van meer dan lokale betekenis voor de visserij. Het beheer van zo'n eenheid kwam in handen van de Visstandbeheercommissie. Deze bestond uit huurders en vergunninghouders en zonodig kon er een waterbeheerder of natuurbeheerder aan worden toegevoegd. De commissies hielden zich bezig met het opstellen en uitvoeren van plannen en uitvoeringsprogramma's, met als eensluitende doelstelling de optimale benutting van het water en het optimaal beheer van de visstanden. Periodiek werd het beheer geëvalueerd. In dit nieuwe beheer speelde het natuuraspect een leidende rol. De commissies werden voor de Staatswateren verplicht gesteld. In totaal wees de minister 20 visserijkundige eenheden aan. Verplichte deelname werd in de huurovereenkomsten opgenomen. Daarbuiten werd de instelling van de Visstandbeheerscommissies zo veel mogelijk gestimuleerd.

Om de commissies goed te kunnen laten functioneren werden er duidelijke richtlijnen opgesteld.

Voorafgaande aan die richtlijnen werd een breed onderzoek opgezet. Dit diende om te na te gaan of voor de verschillende typen binnenwateren streefbeeld voor de visstand konden worden gegeven, die recht deden aan het nieuwe geïntegreerde beheer en die richtinggevend waren voor de op te stellen beheersplannen. Het nieuwe beheersstelsel bracht nieuw werk voor de beroepsvisser, want volgens de blauwdruk moest de beroepsvisser zo veel mogelijk de rol van beheerder op zich nemen. Dit betekende echter wel dat er op het gebied van opleidingen het een en ander geregeld moest worden. Die taak kwam geheel bij de OVB te liggen. Ter ondersteuning van de nieuwe beheersstructuur kwam in 1994 een nieuwe subsidieregeling Sport en Beroepsbinnenvisserij tot stand. De regeling Bijdragen sportvisserij kwam daardoor met ingang van 3 juli 1993 te vervallen. De nieuwe regeling was een ontwerp van de OVB, die ook verantwoordelijk werd voor de uitvoering. De regeling gold voor de gehele binnenvisserij, zowel sport als beroeps. Hierdoor hoopte men de

samenwerking tussen beroeps- en sportvissers verder te kunnen stimuleren. Aanvragen konden dus voortaan door samenwerkingsverbanden van beroeps- en sportvissers worden ingediend. De financiële middelen waren afkomstig uit de opbrengsten van de visakten. De aanvragen dienden betrekking te hebben op de duurzame verbetering van het viswater en moesten goed zijn onderbouwd. Aanvragen die uitsluitend bedoeld waren voor regulier onderhoud werden afgewezen.

De nieuwe structuur van visserijkundige eenheden was voornamelijk bedoeld om de zelfwerkzaamheid van de sector te vergroten. Opnieuw werden de beide partijen gedwongen om samen te werken. Deze opzet paste ook bijzonder goed in de zogeheten Grote Efficiency Operatie / Decentralisatie Impuls, welke aan het begin van de jaren negentig steeds duidelijker gestalte kreeg. Ook ten aanzien van de binnenvisserij stootte de overheid een aantal taken af. Dat gold niet alleen voor de uitvoering van de Subsidieregeling Sport- en Beroepsbinnenvisserij maar ook voor de verkoop van visakten. Met ingang van 1 januari 1993 was de overheid niet langer verantwoordelijk voor de uitgifte van visakten en inning van de daaruit voortkomende opbrengsten. Die taak kwam nu volledig bij de OVB te liggen. Het ministerie speelde nog slechts een toetsende rol. Door deze verandering was de OVB tot de belangrijkste organisatie op het gebied van de binnenvisserij uitgegroeid.

Ook de rol van de Kamer voor de Binnenvisserij veranderde. Na de aanhoudende commotie over de opheffingsplannen zag minister Bukman zich uiteindelijk gedwongen om de opheffing te herzien en in maart 1992 toonde hij zich tijdens een vergadering van de Vaste Commissie voor de Visserij bereid om te onderzoeken of de Kamer op één of andere wijze kon worden gehandhaafd.¹³ In maart 1993 legde hij een voorstel voor aan de Raad voor de Binnenvisserij, waarin de Kamer haar taak zou moeten beperken tot een doelmatigheidstoets voor nieuwe visserijkundige situaties. Maar ook nu gingen de partijen niet akkoord, zodat hij uiteindelijk besloot de Kamer in tact te laten. In een wetswijziging van 28 oktober 1994 waren de opheffingsartikelen geschrapt en daarmee kwam er een einde aan zeven jaar onzekerheid.

De Notitie Beroepsbinnenvisserij was voor de beroepsvissers aanleiding om het splitsingsbeleid nog eens aan de orde stellen. Veel beroepsvissers klaagden over het onevenwichtige splitsingsbeleid, dat voor een groot aantal bedrijven funest was geweest. Via de Vaste Kamercommissie voor de Visserij drongen zij aan op een evaluatieonderzoek. Minister Bukman zag het nut van zo'n evaluatie nog niet direct in. In april 1992 verklaarde hij in een brief aan de Tweede Kamer nog nadrukkelijk dat hij de evaluatie op bedrijfseconomische aspecten niet zinvol vond. Daarom ook werd er op dat moment nog geen actie ondernomen. In maart 1996 drong de Tweede Kamer opnieuw aan op een evaluatie. Dit maal door middel van een motie van het SGP-kamerlid B.J. van der Vlies die de regering verzocht om deze evaluatie met spoed uit te voeren en zo mogelijk binnen één jaar de Kamer daarvan in kennis te stellen.

De evaluatie werd in handen gegeven van een ambtelijke projectgroep en ging in 1997 van start. De opdracht was breder dan alleen de splitsing van visrechten. Het ging om een evaluatie van de gehele beroepsbinnenvisserij, waaronder de splitsing van visrechten. In september 1998 bracht de commissie haar onderzoeksrapport uit. De onderzoekers concludeerden dat splitsing in de Staatsbinnenwateren – ongeveer 84.000 ha – zo goed als voltooid was. In de andere wateren was de splitsing slechts beperkt toegepast, waaruit mocht worden afgeleid dat de watereigenaren en beheerders doorgaans de uitgifte van het volledige visrecht prefereerden. De sportvisserij werd vaak als eerste gegadigde aangemerkt.

Voor de sportvisserij was de winst vooral kwalitatief groot geweest. De rechtszekerheid ten aanzien van de beschikbaarheid van het water werd als één van de belangrijkste voordelen van de rechtensplitsing gezien. Door de huur van schubvisrechten was de sportvisser zelf rechthebbende geworden en was hij niet langer afhankelijk van de beroepsvisser. Met het visrecht verkreeg de sportvisserij ook de verantwoordelijkheid over het beheer van de visstand. Dat beheer had met name in de jaren negentig een kwalitatief hoge vlucht genomen.¹⁴

De beroepsvissers toonden zich weinig tevreden over de splitsing. De toename van het gemiddeld areaal per beroepsvisser – één van de doelstellingen uit 1972 – was beperkt en vooral een gevolg van de toenmalige saneringen, van het ontstaan van nieuwe binnenwateren en van de afname van het aantal bedrijven. De splitsing van visrechten had hier weinig invloed op gehad. Ook hadden zij weinig goede woorden over voor de wijze waarop de splitsing had plaatsgevonden. Ofschoon er steeds was benadrukt dat de splitsing alleen op basis van vrijwilligheid kon plaatsvinden, beweerden veel beroepsvissers dat de splitsing aan hen was opgedrongen en daarom als onrechtvaardig moest worden beschouwd. In de jaren negentig was weerstand tegen de splitsing nog groter geworden. Sinds de rechtensplitsing dreef de beroepsbinnenvisserij vrijwel geheel op de aalvangst. Deze afhankelijkheid van één enkele vissoort maakte de sector extra niet alleen gevoelig voor veranderingen in de aalstand, maar ook voor prijsontwikkelingen. Al met al had de rechtensplitsing de beroepssector weinig goed gedaan. Daarbij kwam ook dat de aalstand fors achteruit was gegaan door een verminderde glasaalintrek.

In januari 1999 verscheen tenslotte het 'Beleidsvoornemen binnenvisserij', waarin de bevindingen van de evaluatie waren uitgewerkt. In de inleiding stelde minister Apotheker dat uit het evaluatieonderzoek was gebleken dat er bij sport en beroep de bereidheid en de wens was ontstaan om te komen tot een integraal beleid voor de gehele binnenvisserij. De kern van dit beleid vormde in de eerste plaats de integratie van het visstand- en waterbeheer en de verbetering van het visserijkundig beheer. Beide vormen van beheer moesten dus beter op elkaar worden afgestemd. Dit was met name een taak voor de Visstandbeheercommissies die inmiddels in de staatsbinnenwateren actief waren. In de tweede plaats zei de overheid een versterking van de beroepsbinnenvisserij te willen nastreven. De moeilijkheden in de aalvangst zorgde voor een uiterst marginale bestaansgrond voor de beroepsvisser. Aangezien de sportvisserij geen of slechts een zeer gering deel van de visstand aan een viswater onttrok, gaf dit ruimte voor een economische benutting van de schubvis voor de beroepsvisserij, ook al mochten de belangen van de sportvisserij daardoor niet in het gedrang komen. Tenslotte werden in het beleidsvoornemen lijnen uitgezet voor een strengere aanpak van de zwartvisserij en de illegale visserij. De boetes voor visstropen waren reeds in 1996 verhoogd. Nu moesten er vooral maatregelen worden genomen die de pakkans van visstropers verhoogden en een handelsregistratie mogelijk maakten, waardoor de mogelijkheid ontstond tot administratieve controle van de handel in zoetwatervis. Dit zou de stropers belemmeren in het verhandelen van hun buit. Bij gebrek aan middelen, extra inzet en lage prioritering van de bestrijding ervan, zou de visstropen daarmee nog niet meteen tot het verleden behoren.

Het 'Beleidsvoornemen binnenvisserij' legde de basis voor een verdere verzelfstandiging van de sector. In de visserijkundige eenheden moesten beroeps- en sportvissers zelf de verantwoordelijkheid voor het beheer op zich nemen, terwijl een organisatie als de OVB een belangrijke rol bleef spelen bij de verdeling van de

opbrengsten van de visaktes. Binnen die zelfstandigheid moest ook de samenwerking tussen beroeps- en sportvissers verder worden uitgebreid, want in de nieuwe eenheden waren beide groepen gedwongen om met elkaar samen te werken en een gezamenlijk beleid voor de desbetreffende visserijkundige eenheid op te stellen.

2 Handelingen

2.1 Algemene handelingen

(1.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV); Minister van Verkeer en Waterstaat (V&W)
Handeling	Het voorbereiden, mede vaststellen, coördineren en evalueren van beleid betreffende de binnenvisserij.
Periode	1945 -
Bron	Begrotingen
Product	Beleidsnota's rapporten
Opmerking	Onder deze handeling valt ook: <ul style="list-style-type: none"> • interdepartementaal overleg • het voeren van overleg met de andere betrokken actoren op het beleidsterrein binnenvisserij • het voorbereiden van een standpunt ter inbrenging in de ministerraadsvergaderingen voor beraad en besluitvorming betreffende de binnenvisserij • het voeren van overleg met / het leveren van bijdragen aan het overleg met het Staatshoofd betreffende de binnenvisserij • het voorbereiden van de Memorie van toelichting op de Rijksbegroting betreffende de binnenvisserij. • monitoringgegevens. • het leveren van commentaar op de recht- en doelmatigheidscontroles van de Algemene Rekenkamer op het beleidsterrein binnenvisserij. Zie ook handelingen 295, 357 (en 374) van het RIO "Per slot van Rijksrekening" en het decemberverslag 1990 van de Algemene Rekenkamer (TK 1990/1991, 21 955, nrs. 1 en 2) • het aan externe adviescommissies verzoeken om advies betreffende de binnenvisserij. • het informeren (voorlichten) van het Kabinet van de Koningin over ontwikkelingen op het terrein van de binnenvisserij. De minister van V&W is bijvoorbeeld betrokken in het 'zalm-overleg' met

LNV en in de coördinatie-commissie visintrek (COVISI).

(2.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het voorbereiden van de totstandkoming, wijziging en intrekking van wet- en regelgeving betreffende de binnenvisserij.
Periode 1945 -
Bron Begrotingen

(3.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het opstellen van periodieke verslagen m.b.t. de binnenvisserij
Periode 1945 -

(4.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het beantwoorden van Kamervragen en het anderszins op verzoek incidenteel informeren van leden van of commissies uit de Kamers der Staten Generaal betreffende de binnenvisserij.
Periode 1945 -
Bron Begrotingen; Handelingen Staten Generaal

(5.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het informeren van de Commissies voor de Verzoekschriften en andere tot onderzoeken van klachten bevoegde commissies uit de Kamers der Staten Generaal en de Nationale Ombudsman naar aanleiding van klachten over de uitvoering van het beleid betreffende de binnenvisserij.
Periode 1945 -

(6.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het beslissen op bezwaarschriften naar aanleiding van beschikkingen

betreffende de binnenvisserij

Periode 1945 -

Opmerking Indien een dergelijk proces leidt tot aanpassing van beleid, hoort de neerslag ervan onder een (te bewaren) beleidshandeling thuis.
Zie ook Driemaal 's Raads Recht, Een institutioneel onderzoek naar de taakgebieden van de Raad van State, (1940) 1945-1990 (PIVOT-rapport 17).

(7.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling Het beslissen op beroepschriften naar aanleiding van beschikkingen betreffende de binnenvisserij en het voeren van verweer in beroepschriftprocedures voor administratief rechterlijke organen.

Periode 1945 -

Opmerking Indien een dergelijk proces leidt tot aanpassing van beleid, hoort de neerslag ervan onder een (te bewaren) beleidshandeling thuis.
Zie ook Driemaal 's Raads Recht, Een institutioneel onderzoek naar de taakgebieden van de Raad van State, (1940) 1945-1990 (PIVOT-rapport 17).

(8.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVV) (1952 -)

Handeling Het medevoorbereiden van het vaststellen, wijzigen en intrekken van internationale regelingen betreffende de binnenvisserij en het presenteren van Nederlandse standpunten in intergouvernementele organisaties.

Periode 1945 -

(9.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling Het beantwoorden van vragen van individuele burgers, bedrijven en instellingen betreffende de binnenvisserij.

Periode 1945 -

(10.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling Het voorbereiden, vaststellen, coördineren en evalueren van het

	voorlichtingsbeleid inzake binnenvisserij
Periode	1945 -
Product	brieven, notities
Opmerking	Zie ook " <i>In den strijd tegen onwetendheid, valsche voorstelling en leugen</i> ", Een institutioneel onderzoek naar het beleidsterrein voorlichting van de rijksoverheid, 1931-1990 (PIVOT-rapport 46).

(11.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB) (1952 -)

Handeling Het uitvoeren van voorlichtingsactiviteiten op het terrein van de binnenvisserij

Periode 1945 -

(12.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB) (1952 -)

Handeling Het vaststellen van de opdracht en het eindproduct van (wetenschappelijk) onderzoek betreffende de binnenvisserij.

Periode 1945 -

Grondslag Visserijwet 1931, Stb. 276, art 22 lid 2

Opmerking Zie voor onderzoekshandelingen ook het rapport "Algemeen LNV-beleid".
Onder deze handeling valt niet de uitvoering van dergelijke onderzoeken maar wel het eindproduct.

(13.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling Het verstrekken van subsidies aan personen, bedrijven en instellingen die actief zijn op het gebied van de binnenvisserij

Periode 1945-1997

Product beschikkingen

Opmerking Vanaf 1995 was specifieke wetgeving vereist i.v.m. de Algemene Wet Bestuursrecht. Dit is de Kaderwet LNV-subsidies (Stb. 1997, 710) die per 1-1-1998 inwerking trad.

(14.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het opstellen van bijdrageregelingen zonder grondslag in wet- of regelgeving in het kader van de binnenvisserij
Periode	1945-1997
Bron	begroting Interview
Opmerking	<p>Bij dit soort regelingen kan de minister putten uit een niet van tevoren gespecificeerd budget.</p> <p>De Nederlandse inbreng in het goedkeuringstraject voor dergelijke bijdrageregelingen bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen maakt deel uit van deze handeling.</p> <p>Vanaf 1995 was specifieke wetgeving vereist i.v.m. de Algemene Wet Bestuursrecht. Dit is de Kaderwet LNV-subsidies (<i>Stb.</i> 1997, 710) die per 1-1-1998 inwerking trad.</p> <p>Bijdrageregelingen met grondslag in wet- of regelgeving en die niet in dit rapport zijn vermeld, vallen onder handeling 2.</p>

(15.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden, mede-vaststellen, coördineren en evalueren van het beleid inzake handhavings-, controle- en opsporingsaspecten inzake de binnenvisserij
Periode	1945 -
Product	beleidsnota's, beleidsnotities, rapporten, adviezen, evaluaties, etc.
Opmerking	<p>Deze aspecten betreffen toezicht op de naleving en opsporing van overtredingen van de binnenvisserijregelgeving.</p> <p>Hieronder valt ook interdepartementaal overleg en het maken van werkafspraken met controlerende / opsporende instanties op het gebied van het toezicht op de naleving en controle van de regelgeving op het gebied van de binnenvisserij</p>

2.2 Europese handelingen

Het beleidsterrein binnenvisserij is binnen de Europese context nog een relatief onontgonnen terrein, zeker in vergelijking met de zee- en kustvisserij. Er zijn bijvoorbeeld wel enkele internationale initiatieven om de visstand in grensrivieren te verbeteren.

De verwachting is dat in de toekomst de Europese component op het terrein van de binnenvisserij aan belang zal winnen.

(16.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden van bijdragen aan expertgroepen van de Europese Commissie met betrekking tot de binnenvisserij en het opstellen van verslagen van de geleverde inbreng
Periode	1958-
Bron	EU-Handboek, p. 32; Het recht van de EG en de decentrale overheden in Nederland, p. 94

(17.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden van overleg met betrekking tot de binnenvisserij in de werkgroep Beoordeling Nieuwe Commissievoorstellen (BNC) en het opstellen van verslagen van de departementale inbreng
Periode	1989-
Bron	EU-Handboek, p. 101; Het recht van de EG en de decentrale overheden in Nederland, p. 95
Opmerking	Hierbij stelt de minister van Landbouw departementale standpunten op inzake de verdeling van dossiers en de door andere ministers opgestelde concept-fiches.

(18.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het opstellen van concept-fiches over de nationale implicaties van voorstellen, mededelingen en discussiedocumenten van de Europese Commissie met betrekking tot de binnenvisserij
Periode	1989-
Bron	EU-Handboek, p. 101; Het recht van de EG en de decentrale overheden in Nederland, p. 96
Opmerking	– Hieraan gaat overleg vooraf met mede betrokken departementen en

bedrijfsleven.

– Vaststelling van de fiches gebeurt in de BNC.

(19.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het voorbereiden van overleg met betrekking tot de binnenvisserij in de werkgroep Interne Markt (WIM) en het opstellen van verslagen van de geleverde inbreng
Periode 1988-
Bron EU-Handboek, p. 101

(20.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het voorbereiden van vergaderingen van EG-Raadswerkgroepen met betrekking tot de binnenvisserij
Periode 1958-
Bron EU-Handboek, pp. 101-102
Opmerking – Bij dossiers waarvoor LNV primair verantwoordelijk is leidt de handeling met name tot instructies en tussentijdse bijstelling van het onderhandelingsstandpunt, in overleg met eventuele mede betrokken departementen.
– Bij dossiers waarvoor LNV geen eerste verantwoordelijkheid draagt leidt de handeling alleen tot departementale standpunten.

(21.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het afvaardigen van vertegenwoordigers naar EG-Raadswerkgroepen met betrekking tot de binnenvisserij
Periode 1958-

[22.]

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het opstellen van verslagen van vergaderingen van EG-Raadswerkgroepen met betrekking tot de binnenvisserij
Periode	1958-
Bron	EU-Handboek, p. 77
Opmerking	<ul style="list-style-type: none"> – Wanneer LNV niet primair betrokken is bij een Raadswerkgroep, betreft het eventuele verslag alleen de relevante agendapunten. – Deze rapportages moeten onderscheiden worden van de officiële vergaderverslagen door het Raadssecretariaat en van mogelijke verslaglegging door de PV-EU.

[23.]

Actor	Permanente Vertegenwoordiger bij de EU
Handeling	Het opstellen van verslagen van vergaderingen van EG-Raadswerkgroepen, ad hoc groepen Raden/Attachés, Coreper, CSA en High Level groepen met betrekking tot de binnenvisserij
Periode	1958-
Opmerking	Verslagen van Raadswerkgroepen worden alleen opgesteld voorzover de PV-EU daarin vertegenwoordigd is.

[24.]

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden van vergaderingen van ad hoc groepen Raden/Attachés met betrekking tot de binnenvisserij
Periode	1958-
Bron	EU-Handboek, p. 78
Opmerking	<ul style="list-style-type: none"> – Bij dossiers waarvoor LNV primair verantwoordelijk is leidt de handeling met name tot instructies en tussentijdse bijstelling van het onderhandelingsstandpunt, in overleg met eventuele mede betrokken departementen. – Bij dossiers waarvoor LNV geen eerste verantwoordelijkheid draagt leidt de handeling alleen tot departementale standpunten.

(25.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden van het Coreper-instructie-overleg met betrekking tot de binnenvisserij
Periode	1958-
Bron	EU-Handboek, pp. 78 en 102
Opmerking	Hiertoe stelt de minister van LNV concept-instructies op inzake dossiers waarvoor hij primair verantwoordelijk is (en die in het Coreper of CSA behandeld worden). Daarnaast stelt hij departementale standpunten op ten aanzien van Commissievoorstellen waarvoor LNV mede verantwoordelijk is.

(26.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het opstellen van verslagen van de departementale inbreng in het Coreper-instructie-overleg met betrekking tot de binnenvisserij
Periode	1958-
Bron	Interview
Opmerking	Deze verslagen staan los van de vergaderverslagen die Buitenlandse Zaken maakt.

(27.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden van vergaderingen van ad hoc High Level groepen met betrekking tot de binnenvisserij
Periode	1958-
Bron	Interview
Opmerking	– Bij dossiers waarvoor LNV primair verantwoordelijk is leidt de handeling met name tot instructies en tussentijdse bijstelling van het onderhandelingsstandpunt, in overleg met eventuele mede betrokken departementen. – Bij dossiers waarvoor LNV geen eerste verantwoordelijkheid draagt leidt de handeling alleen tot departementale standpunten.

[28.]

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het opstellen van verslagen van ad hoc High Level groepen met betrekking tot de binnenvisserij
Periode	1958-
Bron	EU-Handboek, p. 77
Opmerking	<ul style="list-style-type: none"> – Wanneer LNV niet primair betrokken is bij de High Level groep betreft het verslag alleen de relevante agendapunten. – Deze rapportages moeten onderscheiden worden van de verslaglegging door de PV-EU en door het Raadssecretariaat.

[29.]

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden van CoCo-vergaderingen met betrekking tot de binnenvisserij
Periode	1958-
Grondslag	EU-Handboek, p. 103
Opmerking	<ul style="list-style-type: none"> – Bij dossiers waarvoor LNV primair verantwoordelijk is leidt de handeling met name tot concept-instructies, die besproken worden in de CoCo en vastgesteld in de ministerraad. – Bij dossiers waarvoor LNV geen eerste verantwoordelijkheid draagt leidt de handeling alleen tot departementale standpunten inzake door andere ministers opgestelde concept-instructies.

[30.]

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het opstellen van verslagen van de departementale inbreng met betrekking tot de binnenvisserij in CoCo-vergaderingen
Periode	1958-
Bron	EU-Handboek, p. 104

(31.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het opstellen van verslagen van gevoerde onderhandelingen met betrekking tot de binnenvisserij in de Raad
Periode	1958-
Opmerking	– Wanneer LNV als mede betrokken departement heeft deelgenomen aan een vergadering van een andere Raad dan de Landbouwwaad of de Visserijraad, betreft het verslag alleen de relevante agendapunten. – De hier bedoelde rapportages vanuit Nederlands perspectief moeten onderscheiden worden van de vergaderverslagen door het Raadssecretariaat.

(32.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het opstellen van departementale standpunten ten aanzien van algemene en op langere termijn spelende zaken van EU-belang met betrekking tot de binnenvisserij
Periode	1993-
Opmerking	Overleg hierover in de Coördinatiecommissie op Hoog Ambtelijk Niveau (CoCoHan) leiden tot algemene rapporten aan de betrokken ministers.

(33.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het opstellen van verslagen van de departementale inbreng met betrekking tot de binnenvisserij in CoCoHan-vergaderingen
Periode	1993-
Bron	EU-Handboek, p. 103
Opmerking	De handeling wordt uitgevoerd door SG en DG's van LNV

Overig internationaal

(34.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het (mede)vormgeven van internationaal binnenvisserijbeleid
Periode	1945 -
Bron	Interview R.J. van Vonderen en M.A. Bhikie, beheerders DIV-unit Directie Visserij
Opmerking	Dit houdt o.m. in het samenwerken met de Internationale Rijncommissie t.a.v. de beschermingsmaatregelen van de trekvis.

2.3 Handelingen Visserijwet (1931 en 1963)

(35.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB) (1952 -)
Handeling	Het aanwijzen van vissoorten en het samenstellen van lijsten van vissen welke voor de visserij van belang zijn en waarop wet- en regelgeving van toepassing is.
Periode	1945 -
Grondslag	Visserijwet 1931, art 3; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 1

Visakten

(36.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB) (1952 -)
Handeling	Het vaststellen van diverse modellen van visakten voor de binnenvisserij.
Periode	1945 -
Grondslag	Visserijwet 1932, art. 16 lid 3 (Stb. 1931 410)
Product	Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 10 lid 1 – 6; Wet van 19 april 1985 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1963, 229, art. 10

(37.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het stellen van regels ten aanzien van de aanvraag en uitgifte van visakten en duplicaten daarvan, alsmede het bepalen van de prijzen voor de visakten.
Periode	1945 -
Grondslag	Visserijwet 1931, art. 16 lid 10
Product	Beschikking van de Minister van Staat, Minister van Binnenlandse Zaken en Landbouw van 11 maart 1932, afd. Visserijen, no. 709, houdende Voorschriften betreffende het aanvragen en verlenen der akten en duplicaten daarvan en modellen van de aanvragen en de akten zelf; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 10 lid 11; Wet van 10 maart 1976 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1976, 112, art. 10; Wet van 19 april 1985 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1963, 229, art. 10
Opmerking	Hieronder valt ook de vaststelling van het model aanvraag.

(38.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het (bij AmvB) bepalen, welke wateren ten behoeve van visakten zijn te beschouwen als binnenwateren en als rivieren.
Periode	1945 – 1963
Grondslag	Visserijwet 1932, art. 16 lid 3 (Stb. 1931 410)
Product	Besluit van 9 juni 1932, Stb. 289, tot vaststelling van een AmvB, als bedoeld in art. 16, lid 3 van de Visserijwet; Besluit van 12 december 1951, Stb. 1951, 553

(39.)

Actor	Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling	Het uitgeven van visakten
Periode	1963 -
Grondslag	Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 10 lid 4 en lid 11
Opmerking	(Sportvis)akten worden door de gemeente uitgegeven.

(40.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het stellen van voorwaarden ten aanzien van vergunningen welke vereist zijn voor het vissen in wateren waarvan het visrecht in handen is van anderen.
Periode	1945 -
Grondslag	Visserijwet 1931, art. 17; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 21 lid 1-2
Opmerking	Een vergunning is niet vereist wanneer men zich in gezelschap bevindt van de vergunninghouder en voor het vissen met één hengel mits de wateren niet bij AMvB ter bevordering van de viscultuur zijn aangewezen. Vanaf 1954 kan de vergunning alleen met toestemming van de Kamer voor de Binnenvisserij worden verstrekt.

(41.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het vaststellen van prijzen van visrechten Staatsbinnenwateren
Periode	1945 -
Bron	Begrotingen
Opmerking	Na de splitsing van het visrecht worden de prijzen voor schubvisrecht gebaseerd op basis van de recreatieve waarde en die voor het aalvisrecht op commerciële basis.

(42.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het vaststellen van de bijdragen voor het vissen met niet meer dan één hengel.
Periode	1945 – 1985
Grondslag	Visserijwet 1931, art 16, lid. 7 c

2.4 Sanering beroepsbinnenvisserij

(43.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden en vaststellen van beleid ten aanzien van de sanering van de beroepsbinnenvisserij.
Periode	1957 -
Bron	Begrotingen 1962/63

(44.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het instellen van een stimuleringsregeling voor de uitkoop van schubvisrechten.
Periode	1963 -
Bron	Begrotingen 1962/1963
Product	Regeling sanering beroepsbinnenvisserij, J.1649, Stcrt. 21 september 1972

(45.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het verstrekken van subsidies in het kader van de Regeling sanering beroepsbinnenvisserij.
Periode	1972 – 1979
Grondslag	Regeling sanering beroepsbinnenvisserij, J.1649, Stcrt. 21 september 1972

(46.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het verstrekken van subsidies in het kader van de Uitkoopregelingen schubvisrechten
Periode	1972 -
Grondslag	Regeling tot uitkoop van schubvisrechten Nr. J. 1648, Stcrt. 21 september 1972 no. 184; Beschikking uitkoop visrechten Nr. J. 49, Stcrt. 28 januari 1976, no. 21

(47.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het bij beschikking aanwijzen van wateren of complexen van wateren welke zijn vrijgesteld van vergunningen.
Periode	1963 -
Grondslag	Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 24

(48.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het beslissen dat het visrecht in zekere gebieden uitsluitend verhuurd kan worden aan openbare lichamen.
Periode	1954 -
Grondslag	Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art 22 k; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 35
Opmerking	Deze bepaling kan worden toegepast indien binnen enig gebied de versnippering van de eigendom van het viswater en van visrechten een doelmatig bevissen van het water binnen dat gebied belemmert

2.5 Reglementen voor rivieren binnenwateren, de afgesloten Zuiderzee en paaiplaatsen

(49.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het vaststellen van de grenzen tussen kust- en binnenvisserij en tussen de wateren waarin kustvisserij wordt uitgeoefend.
Periode	1945 -
Grondslag	KB tot vaststelling van de grenzen tussen kust en binnenvisserij 1932
Product	Besluit van 23 juni 1932 tot vaststelling van een visserijreglement voor de rivieren, een algemeen visserijreglement voor de binnenwateren, zeven bijzondere visserijreglementen, een bijzonder visserijreglement voor de afgesloten Zuiderzee en een reglement voor de paaiplaatsen van vis.

(50.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het vaststellen, wijzigen en intrekken van visserijreglementen voor de rivieren, voor de binnenwateren, voor de afgesloten Zuiderzee, voor de paaiplaatsen van vis alsmede zeven bijzondere visserijreglementen.
Periode	1945 -
Grondslag	Besluit van 23 juni 1932 tot vaststelling van een visserijreglement voor de rivieren, een algemeen visserijreglement voor de binnenwateren, zeven bijzondere visserijreglementen, een bijzonder visserijreglement voor de afgesloten Zuiderzee en een reglement voor de paaiplaatsen van vis.
Product	Besluit van 8 augustus 1946 tot wijziging van enige visserijreglementen, Stb. 1946, G204; Besluit van 23 december 1946 tot nadere wijziging van het bijzonder visserijreglement III; Besluit 23 juni 1952, Stb. 1952, 366

2.6 Staatswateren

(51.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het adviseren aan de inspecties en beambten van de Dienst der Domeinen over de uitgifte van visrechten voor Staatswateren.
Periode	1945 – 1987
Opmerking	Zie ook: RIO nr. 39 Zakelijk gezien, hoofdstuk 4.2 Onroerende Zaken Handelingen 22 en 23.

(52.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) Minister van Financiën
Handeling	Het voorbereiden van de overdracht van staatsbinnenwateren van de Dienst Domeinen aan het Ministerie van LNV.
Periode	1985 – 1987

(53.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden en vaststellen van het beleid ten aanzien van de

	binnenvisserij in de staatsbinnenwateren.
Periode	1945 -
[54.]	
Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het uitgeven van visrechten voor Staatswateren, alsmede de daaraan te verbinden visrechten, de te bedingen huurprijzen en vergoedingen.
Periode	1987 -
Opmerking	De handeling geldt zowel voor de beroeps- als voor de sportvisserij.

2.7 Maatregelen ter verbetering van de visstand

Algemeen

[55.]	
Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV); Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVV)
Handeling	Het voorbereiden, vaststellen of evalueren van het beleid ter verbetering van de visstand in rivieren en/of binnenwateren.
Periode	1952 -
Grondslag /	Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 3;
Bron	Interview J.M.M. Kouwenhoven, senior beleidsmedewerker uitvoering kust- en binnenvisserijbeleid en S. Ajodhia administratief medewerker DIV, Directie Visserij
Opmerking	Maatregelen ter verbetering van de visstand betreffen o.m.: het kweken, aankopen en uitzetten van pootvis; het bestrijden van waterverontreiniging; het treffen van andere maatregelen waardoor de productiviteit van het viswater kan worden verhoogd. Dit is inclusief de periodieke evaluatie van het beheer door visstandbeheercommissies (die voor staatswateren verplicht zijn).

[56.]	
Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het stellen van bindende voorschriften ten aanzien van de soort, de afmetingen en de inrichting van de vistuigen.
Periode	1945 -

Grondslag Tweede uitvoeringsbesluit behorende bij het Pachtbesluit Vischrecht 1941, art. 7

(57.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling Het (bij AmvB) bepalen gedurende welke tijd, op welke plaats, op welke wijze, onder welke omstandigheden en met behulp van welke stoffen men mag vissen.

Periode 1945 -

Grondslag Visserijwet 1931, Stb. 276, art 19; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 16; Wet van 28 augustus 1969 tot wijziging van de Visserijwet 1963, art. 16

Product AMvB van 23 juni 1932, Stb. 315, tot vaststelling van het Riviervisserijreglement, het Algemeen Visserijreglement voor de binnenwateren, de Bijzondere Visserijreglementen I-VII, het Bijzondere Visserijreglement voor de afgesloten Zuiderzee en het Reglement voor de paaiplassen van vis.

Opmerking Deze bepalingen kunnen zijn om reden van dierenwelzijn, natuurbescherming, volksgezondheid of om de visstand op peil te houden.
Bij wet van 1963 wordt de bepaling veralgemeniseerd en luidt dan dat in het belang van de visstand bij AMvB maatregelen kunnen worden getroffen. De AMvB's worden vanaf 1963 niet eerder vastgesteld dan nadat de betrokken productschappen en bedrijfsschappen zijn gehoord alsmede de daarvoor in aanmerking komende organisaties van sportvissers.

(58.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling Het (bij AmvB) bepalen welke vistuigen steeds, en welke onder sommige omstandigheden verboden zijn, aan welke voorwaarden de verkoop en het vervoer van verboden en geoorloofde vistuigen onderworpen zijn en aan welke eisen de geoorloofde vistuigen moeten voldoen.

Periode 1945 -

Grondslag Visserijwet 1931, art. 19; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art.

Product AMvB van 23 juni 1932, Stb.315, tot vaststelling van het Riviervisserijreglement; Algemeen Visserijreglement voor de binnenwateren; Bijzondere Visserijreglementen I-VII; Bijzondere Visserijreglement voor de afgesloten Zuiderzee; Reglement voor

de paaiplaatsen van vis.

(59.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het (bij AmvB) bepalen van de minimale maat van te vangen vissoorten
Periode 1945 -
Grondslag Visserijwet 1931, art. 19; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 16; Wet van 28 augustus 1969 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1969, 383, art. 16
Product AMvB van 23 juni 1932, Stb.315, tot vaststelling van het Riviervisserijreglement; Algemeen Visserijreglement voor de binnenwateren; Bijzondere Visserijreglementen I-VII; Bijzonder visserijreglement voor de afgesloten Zuiderzee; Reglement voor de paaiplaatsen van vis

(60.)

Actor Productschap Vis
Handeling Het adviseren van de ministe0 van LNVr ten aanzien van regelingen met betrekking tot het beheer, het behoud en de verbetering van de visstand.
Periode 1956 -
Bron Begrotingen
Product Adviezen
Opmerking Tot 1995 werd deze handeling uitgevoerd door het Productschap voor Vis en Visproducten, de voorganger van het Productschap Vis.

(61.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het aanwijzen van middelen vallende onder het verbod op het bedwelmen, verwonden of doden van vis.
Periode 1980 -
Grondslag Wet van 19 april 1985 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1985, 229, art. 2c
Opmerking De minister kan ook ontheffing verlenen ten aanzien van deze middelen

(62.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het (bij AmvB) bepalen hoe gehandeld moet worden met vissen gevangen gedurende de daarvoor gesloten tijd en met vissen kleiner dan de daarop gestelde maat.
Periode	1945 -
Grondslag	Visserijwet 1931, art 19, lid d

(63.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden en vaststellen van het beleid t.a.v. vergoedingen voor de beroepsvisserij
Periode	1945 -
Bron	Interview R.J. van Vonderen en M.A. Bhikhie, beheerders DIV-unit Directie Visserij, en J. Selles, RBD-Noord
Opmerking	Dit zijn bijvoorbeeld compensatieregelingen voor de aanpassing van fuiken bij de herintroductie van de otter.

Viscultures, pootvis en paaiplaatsen

(64.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden, vaststellen en evalueren van beleid ten aanzien van het kweken van vis.
Periode	1945 -
Bron	Begrotingen

(65.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden en instellen van het Rijkspootvisfonds.
Periode	1945 - 1951
Grondslag	Besluit bijdragen tot verbetering binnenvisscherij 1942, Stcrt. 1942 102

{66.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het verstrekken van subsidies ten behoeve van het uitzetten van pootvis op basis van het Rijkspootvisfonds.
Periode	1945 - 1952
Grondslag	Rijkspootvisfonds; Wet bijdragen verbetering binnenvisserij; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 10, lid 10
Opmerking	Tot 1952 vond de subsidiëring plaats op grond van de voorwaarden van het in 1936 opgerichte Rijkspootvisfonds. Na 1952 nam de OVB de subsidiëring ter hand. Zie handeling 73.

{67.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het aanwijzen van wateren ter bevordering van de viscultuur.
Periode	1945 -
Grondslag	Visserijwet 1931, art. 17 lid b
Product	Besluit van 12 december 1951 tot aanwijzingen van wateren, uitgezonderd van het vrije hengelen als bedoeld in art. 17 van de Visserijwet

{68.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het (bij AmvB) bepalen van maatregelen die nodig zijn voor de bescherming van wateren die op grond van art. 21 Visserijwet 1931 tijdelijk als paaiplaats worden aangewezen.
Periode	1945 -
Grondslag	Visserijwet 1931, art. 19 lid e; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 16; Wet van 28 augustus 1969 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1969, art. 16
Product	AMvB 23 juni 1932 Stb. 315 tot vaststelling van het riviervisserijreglement; Algemeen visserijreglement voor de binnenwateren; Bijzondere visserijreglementen I-VII; Bijzonder Visserijreglement voor de afgesloten Zuiderzee; Reglement voor de paaiplaatsen van vis

(69.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het (bij AmvB) vaststellen van de wijze waarop en volgens welke regelen water tijdelijk als paaiplaats kan worden aangewezen.
Periode 1945 -
Grondslag Visserijwet 1931, Stb. 276, art. 20
Opmerking Het aanwijzen gebeurt door een in die AMvB te noemen autoriteit op verzoek van de rechthebbende op het visrecht.

(70.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVV) (1952 -)
Handeling Het (bij AmvB) bepalen welke vissen er in sommige wateren niet mogen worden gepoot.
Periode 1945 -
Grondslag Visserijwet 1931, art 19, lid f
Product Beschikkingen

(71.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het (bij AmvB) bepalen van maatregelen welke nodig zijn ter bescherming van kuit en broed van vis.
Periode 1945 -
Grondslag Visserijwet 1931, art. 19 lid g
Product Beschikkingen

(72.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het verlenen van toestemming tot het poten van vis.
Periode 1945 -
Grondslag Visserijwet 1931, art. 20

(73.)

Actor   Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling   Het verstrekken van subsidies ten behoeve van het uitzetten van pootvis.

Periode   1952 -

Grondslag   Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij
Voor die tijd werden subsidies verstrekt uit het Rijkspootvisfonds. Zie
handeling 66.

(74.)

Actor   Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling   Het instemmen met de aan- of verkoop van middelen ter bevordering van de
visstand

Periode   1945 -

Bron   Interview R.J. van Vonderen en M.A. Bhikhie, beheerders DIV-unit Directie
Visserij

Opmerking   Deze middelen, zoals bijv. viskwekerijen, worden o.a. door de OVB aan- of
verkocht (zie "taken van de OVB")

(75.)

Actor   Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling   Het erkennen van viskwekerijen

Periode   1945 -

Grondslag   Visserijwet 1931, Stb. 276, art. 22

(76.)

Actor   Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling   Het sluiten van overeenkomsten met organisaties en instellingen ten behoeve
van de levering van pootvis.

Periode   1946 - 1952

Bron   D.E. van Drimmelen, Schets van de Nederlandse Rivier- en binnenvisserij tot
het midden van de 20ste eeuw, Nieuwegein 1987

Opmerking   Er werden overeenkomsten gesloten met de Heidemaatschappij en
Staatsbosbeheer.

(77.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het verrichten van onderzoek naar het kweken van diverse zoetwatervissoorten.
Periode 1948 - 1952
Bron D.E. van Drimmelen, Schets van de Nederlandse Rivier- en binnenvisserij tot het midden van de 20ste eeuw, Nieuwegein 1987

(78.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Minister van Verkeer en Waterstaat (V&W)
Handeling Het ontwikkelen van beleid ten behoeve van de aanleg en het beheer van vistrappen of vispassages.
Periode 1950 -
Bron Beleidsvisie voor de beroepsbinnenvisserij HTK 1991-1992, 22300 XIV, nr. 9
Opmerking In het RIO Waterstaat (handeling 205) wordt de uitvoerende handeling genoemd voor de actor Minister van Verkeer en Waterstaat.

(79.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV);
Minister van Verkeer en Waterstaat (V&W)
Handeling Het uitvoeren van beleid ten behoeve van de aanleg van vistrappen of vispassages.
Periode 1950 -
Bron Beleidsvisie voor de beroepsbinnenvisserij HTK 1991-1992, 22300 XIV, nr. 9
Opmerking In het RIO Waterstaat (handeling 205) wordt de uitvoerende handeling genoemd voor de actor Minister van Verkeer en Waterstaat.

(80.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het mede-ontwikkelen van spuiregimes van waterstaatkundige werken.
Periode 1950 -
Bron Beleidsvisie voor de beroepsbinnenvisserij HTK 1991-1992, 22300 XIV, nr. 9
Opmerking Het betreft hier vooral stuwen en sluizen op de grens van zoet en zout water. De spuiregimes worden evt. aangepast aan de maatregel ter bevordering van

de mobiliteit van trekvissen. Spuiregimes hebben in eerste instantie waterkwantiteitsbeheer ten doel. Zie ook RIO Waterstaat, handeling 188.

2.8 Ontheffingen

(81.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het stellen van regels waaronder personen kunnen worden vrijgesteld van de verplichting tot de aanschaf van visakten.
Periode	1945 -
Grondslag	Visserijwet 1931, art. 17
Opmerking	deze verplichting wordt o.a. gesteld in artikel 10 lid 1 van de Visserijwet 1931

(82.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het verlenen van ontheffing of vrijstelling op de bepalingen van de visserijreglementen.
Periode	1945 -
Grondslag	Besluit van 23 juni 1932, tot vaststelling van een visscherijreglement voor de rivieren, een algemeen visscherijreglement voor de binnenwateren, zeven bijzondere visscherijreglementen, een bijzonder visscherijreglement voor de afgesloten Zuiderzee en een reglement voor de paaiplaatsen van visch, Stb. 1932, 315, art. 15; KB Reglement voor de binnenvisserij, Stb. 1964, 168 art. 20
Opmerking	Dit artikel is in alle navolgende visserijreglementen opgenomen. Aan vrijstellingen, ontheffingen en vergunningen zoals bedoeld in de visserijreglementen kunnen voorschriften worden gebonden

[83.]

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het verlenen van ontheffing van geheel of gedeeltelijke visverboden en andere beperkingen aan de visvangst
Periode	1945 -
Grondslag	Visserijwet 1931, art. 22 lid 3; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 10, lid 10
Opmerking	Bij beperkingen aan de visvangst kan men ook denken aan minimumgrootte van de vis, beschermingsmaatregelen van paaiplaatsen etc. De ontheffing wordt verleend door de inspecteur der visserijen in het desbetreffende district. Redenen zijn bijvoorbeeld het belang van de wetenschap, de visteelt en de voeding van dieren van dierentuinen. Verboden en beperkingen worden o.a. gesteld krachtens art. 19 van de Visserijwet 1931.

[84.]

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het behandelen van beroepszaken met betrekking tot ontheffingen die kunnen worden verleend op geheel of gedeeltelijke visverboden en andere beperkingen aan de visvangst
Periode	1945 -
Grondslag	Visserijwet 1931, art. 22 lid 4
Opmerking	Verboden en beperkingen worden o.a. gesteld krachtens art. 19 van de Visserijwet 1931 door de Inspecteur der visserijen.

2.9 Toezicht en sanctionering

[85.]

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) Minister van Justitie Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK)
Handeling	Het stellen van regelen ten aanzien van het toezicht op de naleving van de bepalingen van de Visserijwet.
Periode	1963 -
Grondslag	Wet van 28 augustus 1969 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1969, 383

(86.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het aanwijzen van ambtenaren belast met het toezicht op de visserijwet.
Periode	1945 -
Grondslag	Visserijwet 1931, Stb. 276, art. 35; Wet ter bevordering van de Binnenvisserij 1952, art. 19
Opmerking	In iedere provincie is sinds 1 januari 1972 een Hoofdingenieur-directeur voor de Landinrichting werkzaam, die de leiding heeft over de in de provincie werkzame ambtenaren van het Directoraat-generaal , waaronder de contactingenieur voor de visserijen en de visserij-assistenten.

(87.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het vaststellen van strafbepalingen betreffende specifieke overtredingen van de visserijwet.
Periode	1945 -
Grondslag	Visserijwet 1931, Stb. 276, art. 27 t/m 34; Wet ter bevordering van de Binnenvisserij 1952, art 17 – 18

(88.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het aanwijzen en aanstellen van ambtenaren belast met de uitvoering van visserijmaatregelen.
Periode	1972 -
Bron	Nota inzake de sportvisserij 1972 bijlage VII Rijksbegroting HTK 1972/1973

2.10 Zwartvissen en stropen

Zwartvissen is synoniem voor het vissen zonder akte. De zwartvisser onttrekt zich dus aan de financiële verplichtingen die zijn liefhebberij of werk met zich mee brengen. In die zin leidt niet alleen de overheid schade (minder inkomsten uit visakten), maar ook de visrechthebbenden die voor hun financiële middelen onder meer afhankelijk zijn van de opbrengsten van de verkoop van visvergunningen. De opsporing behoort bij de basispolitiezorg , doch de visserijwet heeft bij de politie meestal een lage prioriteit.¹⁵ De kans dat een

sportvisser ergens werd gecontroleerd was zeer klein. Zo nam de zwartvisserij groteske vormen aan. Aan het begin van de jaren negentig bleek uit onderzoeken dat meer dan 40% van alle sportvissers zonder akte viste. Op voorspraak van de NVVS, de OVB en de NASO stemde de minister van LNV in met de inzet van Bijzondere Opsporingsambtenaren (BOA's) welke de sportvissers moesten controleren. Dit controleproject werd bekend onder naam VIDOC ofwel Vis Documenten Controle. De opleiding en begeleiding van de nieuwe opsporingsambtenaren ging uit van de Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij, en vond plaats onder auspiciën van de Algemene Inspectiedienst van het ministerie van LNV. Het project werd in eerste instantie beproefd in Friesland en een deel van Noord-Holland. In 1998 besloot het ministerie om de VIDOC uit te breiden naar landelijke schaal. In datzelfde jaar werden ook afspraken gemaakt over de handhavinginzet van de Regiopolitie en het Korps Landelijke Politiediensten. De eerste resultaten waren bemoedigend. Volgens de laatste meting van 1999 was de zwartvisserij gedaald tot 26%. Het VIDOC project is eind 2000 beëindigd.

(89.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het treffen van maatregelen ter bestrijding van het zwartvissen (vissen zonder geldig visdocument).
Periode	1971 -
Bron	Begroting 1972/1973
Opmerking	De daadwerkelijke controle is in handen van ambtenaren van de Algemene Inspectie Dienst (AID) en valt buiten deze handeling. Zie hiervoor het rapport "algemeen LNV-beleid", waarin de uitvoeringsaspecten van de inspectietaken van de AID zijn beschreven.

(90.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling	Het opzetten van mediacampagnes in het kader van de bestrijding van het zwartvissen.
Periode	1971 -
Bron	Begroting 1972/1973

(91.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het opzetten van handhavingstrajecten met betrekking tot de controle op

visdocumenten.

Periode 1975 -
Bron Begroting 1972/1973
Product Project Vis Documenten Controle VIDOC

(92.)

Actor Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling Het ontwikkelen van opleidingstrajecten voor bijzondere opsporingsambtenaren.
Periode 1995 -
Bron Begroting 1994/1995; Jaarverslagen OVB
Product Project Vis Documenten Controle VIDOC

(93.)

Actor Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling Het verzorgen van opleidingen voor bijzondere opsporingsambtenaren.
Periode 1995 -
Bron Jaarverslagen OVB
Product Project Vis Documenten Controle VIDOC

(94.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het mede bepalen van de handhavingssinzet t.a.v. de Visserijwet.
Periode 1945 -
Grondslag Besluit van 27 juli 1998, houdende vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van bepalingen van de Wet van 26 juni 1998 tot wijziging van de Visserijwet 1963 in verband met een aanpassing van de regels op het terrein van de binnenvisserij, Stb. 1998, 514
Opmerking Dit gebeurt o.a. in samenwerking met met diverse politiediensten.

2.11 Sportvisserij

Zie voor beleidsplanning en zonerings het RIO Openluchtrecreatie

(95.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) Minister van Verkeer en Waterstaat (V&W)
Handeling	Het voorbereiden, vaststellen en evalueren van het sportvisserijbeleid.
Periode	1945 -
Bron	Begrotingen MvT; Structuurschema Openluchtrecreatie 1981 – 1984; Structuurvisie Openluchtrecreatie 1977; Kiezen voor recreatie 1993
Opmerking	Het sportvisserijbeleid viel feitelijk uiteen in twee terreinen. Het beheer van het viswater en het zorgen voor faciliteiten, zoals steigers, looppaden etc. Het eerste terrein viel volledig onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van LNV. Het tweede terrein vormde onderdeel van het openluchtrecreatiebeleid, dat van 1945 tot aan 1984 was ondergebracht bij het ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en vervolgens bij het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk. LNV is de taakopvolger van CRM. Over infrastructurele aspecten kan overleg gevoerd worden met het ministerie van Verkeer en Waterstaat.

(96.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden van wet- en regelgeving inzake de regeling van de verhouding tussen beroeps- en sportvisserij.
Periode	1947 - 1948
Bron	Begroting MvT 1949
Opmerking	Er is geen wet tot stand gekomen.

(97.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het instellen, wijzigen en opheffen van de Adviescommissie voor Samenwerking tussen beroeps- en sportvisserij.
Periode	1946 - 1949
Bron	Instellingsbeschikking 22-02-1946, no. 1211
Opmerking	Zie voor de inbreng van de commissie de beleidsmatige handelingen in dit rapport.

(98.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het vaststellen van het aantal vergunningen dat ten behoeve van de sportvisserij wordt uitgereikt.
Periode	1945 -
Grondslag	Tweede uitvoeringsbesluit behorende bij het Pacht besluit Vischrecht 1941, art. 2/art. 3

Subsidiëring sportvisserij

(99.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVb) (1952 -)
Handeling	Het verstrekken van subsidies aan gemeenten, waterschappen en hengelsportverenigingen ter bevordering van de sportvisserij
Periode	1945 -
Bron	Beschikking bijdragen sportvisserij Regeling bijdragen sportvisserij Nota inzake de Sportvisserij, 1972, bijlage VII Rijksbegroting, HTK 1972/1973
Opmerking	Het betreft hier o.a. projecten ter verbetering van het viswater en de visstand of andere maatregelen die bijdragen aan de verbetering van de mogelijkheden tot uitoefening van de sportvisserij. Sportvisserij maakte aanvankelijk deel uit van het openluchtrecreatiebeleid. Dit was van 1945 tot aan 1984 ondergebracht bij het ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en vervolgens bij het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk. LNV is de taakopvolger van CRM.

(100.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVV) (1952 -)

Handeling Het stellen van voorwaarden waaraan projecten ter bevordering van de sportvisserij moeten voldoen.

Periode 1945 -

Opmerking Sportvisserij maakte aanvankelijk deel uit van het openluchtrecreatiebeleid. Dit was van 1945 tot aan 1984 ondergebracht bij het ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en vervolgens bij het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk. LNV is de taakopvolger van CRM.

(101.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling Het ontwikkelen, vaststellen en evalueren van beleid ten aanzien van de toegankelijkheid van de oevers ten behoeve van de sportvisserij

Periode 1970 -

Bron Nota inzake de sportvisserij 1971

Opmerking De toegankelijkheid van oevers werd in veel gevallen aangeduid met looprechten.

(102.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling Het voorbereiden, vaststellen en evalueren van maatregelen ten behoeve van de toegankelijkheid van viswater in relatie tot de landinrichtingswet ten behoeve van de sportvisserij.

Periode 1970 -

Bron Nota inzake de sportvisserij 1971

Opmerking Bij ruilverkavelingprojecten werden de belangen van de sportvisserij ingevoerd.

(103.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het verlenen van subsidies voor de aanleg van voorzieningen ten behoeve van de sportvisserij op grond van de Procedure Projectontwikkeling.
Periode	1979 -
Bron	Procedure Projectontwikkeling
Opmerking	Sportvisserij maakte aanvankelijk deel uit van het openluchtrecreatiebeleid. Dit was van 1945 tot aan 1984 ondergebracht bij het ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en vervolgens bij het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk. LNV is de taakopvolger van CRM.

2.12 Besluit bijdragen tot verbetering binnenvisserij 1942, Stcrt. 1942 102

(104.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het vaststellen van de jaarlijkse bijdragen voor visakten.
Periode	1945 -
Grondslag	Besluit bijdragen tot verbetering binnenvisserij 1942, Stcrt. 1942 102, art. 3; Wet ter bevordering van de Binnenvisserij 1952, art. 14 en 15; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 12; Wet van 19 april 1985 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1985, 229, art. 12
Opmerking	Naast de eigenaren van grote visakten A en B vallen nu ook alle hengelaars, dus ook zij die slechts met één hengel vissen, onder de regeling. Vanaf 1952 wint de minister eerst advies in bij de OVB

(105.)

Actor	Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling	Het adviseren van de minister van LNV aangaande de vaststelling van de jaarlijkse bijdragen voor visakten.
Periode	1952 -
Grondslag	Wet ter bevordering van de Binnenvisserij 1952, art. 14 en 15; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 12; Wet van 19 april 1985 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1985, 229, art. 12

(106.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB) (1952 -)
Handeling	Het vaststellen van de bestemming van de opbrengsten uit de visakten.
Periode	1945 -
Grondslag	Besluit bijdragen tot verbetering binnenvisscherij 1942, Stcrt. 1942 102, art. 2
Opmerking	De bestedingsdoeleinden zijn: het kweken, aankopen en uitzetten van pootvis; het doen van proefnemingen; het verbeteren van viswater; het aanwenden van middelen waardoor de productiviteit van het viswater kan worden verhoogd; het bestrijden van waterverontreiniging. Vanaf 1952 wordt deze handeling tevens verricht door de OVB.

(107.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het instellen, wijzigen en opheffen van een commissie welke moet adviseren over de besteding van de opbrengsten uit de verkoop van visakten.
Periode	1945 -
Grondslag	Besluit bijdragen tot verbetering binnenvisscherij 1942, Stcrt. 1942 102, art. 6
Product	Besluit bijdragen tot verbetering binnenvisscherij 1942, Stcrt. 107
Opmerking	Vanaf 1942 werden jaarlijks de bijdragen voor de verschillende visakten door de secretaris-generaal (1940-1945) en vervolgens door de minister vastgesteld.

(108.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het benoemen en ontslaan van de leden van de commissie die de minister adviseert over de in art 2 van Besluit bijdragen tot verbetering Binnenvisscherij bedoelde aangelegenheden
Periode	1945 -
Grondslag	Besluit bijdragen tot verbetering Binnenvisscherij 1942, Stcrt. 1942 102

(109.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het (bij AmvB) vorderen van medewerking van het bestuur van een productschap, bedrijfschap of coöperatieve organisatie ten aanzien van het treffen van maatregelen in het belang van een doelmatige bevissing.
Periode	1963 -
Grondslag	Wet van 30 mei 1963, houdende nieuwe regelen omtrent de visserij (Visserijwet) Stb. 1963, 312
Product	Besluit van 13 maart 1975, houdende mogelijkheid om medewerking te vorderen van het Productschap voor Vis en Visproducten Stb. 1975, 134 (zeevis)

2.13 Organisatie ter verbetering van de binnenvisserij

Deze in 1952 ingestelde organisatie heeft als doel de verbetering van de binnenvisserij te bevorderen. Zij tracht dit doel te verwezenlijken door het kweken, aankopen, verkopen en uitzetten van vis en het treffen van verdere maatregelen, welke voor het bereiken van dat doel bevorderlijk zijn.

(110.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het instellen van de Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij
Periode	1951 -
Grondslag	Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, Stb. 1952, 159; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 38

{111.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling	Het instemmen met of het stellen van regels ten aanzien van de inrichting van de organisatie, de samenstelling, werkwijze en (structurele) financiering van de OVB
Periode	1952 -
Grondslag	Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952 art. 4 – 6, 16; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 14, 39, 41, 42; Reglement voor de OVB, Stb. 1964, 169
Product	Reglement voor de OVB, Stb. 1964, 169
Opmerking	De middelen zijn afkomstig uit de ontvangen bijdragen ter verbetering van de binnenvisserij, ofwel de visakten

{112.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het benoemen en ontslaan van de bestuursleden, de voorzitter en de onder-voorzitter van de OVB
Periode	1952 -
Grondslag	Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952 art. 4; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 39; Reglement voor de OVB, Stb. 1964, 169, art. 7

{113.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het goedkeuren en vaststellen van de jaarbegroting van de OVB
Periode	1952 -
Grondslag	Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952 art 11; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 43

{114.}

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het instemmen met het innen van inkomsten en het doen van uitgaven door (het bestuur van) de OVB
Periode 1952 -
Grondslag Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 11-2
Opmerking Dit zijn incidentele of jaarlijkse gevallen. Indien het om de algemene werkwijze gaat behoort de neerslag onder handeling 111.

{115.}

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het goedkeuren van het financieel verslag van de OVB met de daarbij behorende balans en winst- en verliesrekening.
Periode 1952 -
Grondslag Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952 art. 12; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 44
Opmerking De verslagen worden niet eerder goedgekeurd, dan nadat zij beoordeeld zijn door de Algemene Rekenkamer.

{116.}

Actor Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling Het jaarlijks bij de minister van LNV ter goedkeuring indienen van een begroting van lasten en baten voor het volgend boekjaar.
Periode 1952 -
Grondslag Wet bijdragen Binnenvisserij 1952, art. 11 lid 1

{117.}

Actor Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling Het jaarlijks bij de minister van LNV indienen van een financieel verslag over het afgelopen boekjaar met daarbij behorende balans en winst- en verliesrekening.
Periode 1952 -
Grondslag Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 12 lid 1

(118.)

Actor	Minister van Financiën
Handeling	Het in overleg met de minister van Landbouw Natuurbeheer en Visserij bepalen van een beginkapitaal voor de OVB.
Periode	1951- 1952
Grondslag	Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 21
Opmerking	Zie ook: handeling no. 6 op het beleidsterrein Beheer van de Rijksbegroting (Pivot-rapport no. 15) Zie voor de handeling van de minister van LNV: handeling 110.

(119.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het (doen) verrichten van onderzoek naar een mogelijke omvorming van de taken en werkwijze van de Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij.
Periode	1996 -
Opmerking	Het onderzoek is uitbesteed aan organisatieadviesbureau Ernst en Young.

Taken van de Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij

De Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij vervult een spilfunctie bij de ontwikkeling en uitvoering van maatregelen welke gericht zijn op de verbetering van de visstand. Zij verleent zowel diensten aan de sport- als aan de beroepsbinnenvisserij.

In de loop der jaren heeft de educatie en voorlichting zich uitgespreid over vrijwel alle terreinen van de binnenvisserij. In de loop der jaren zijn er diverse grote regionale en landelijke voorlichtingscampagnes opgezet. Eén van de bekendste is de voorlichting over de visakte, die sinds vele jaren in samenwerking met de Rijksvoorlichtingsdienst in het kader van Postbus 51 op televisie werd uitgezonden.

Op het gebied van de educatie heeft de Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij een belangrijke rol gespeeld bij de vele projecten ten behoeve de verbetering van de visstand. Zo zijn er sinds de oprichting cursustrajecten ontwikkeld voor de visstandbeheerders bij het beheer van het eigen viswater. Die cursussen richtten zich op het uitzetten van pootvis, het onderhoud van viswater en het op peil houden van de visstand. Eén van de belangrijkste was de Oriëntatiecursus Visstandbeheer, welke al sinds 1980 werd gegeven. Enkele jaren later werd die cursus aangevuld met enkele vervolgcursussen. Centraal in die cursussen stonden de wensen en de te nemen maatregelen door de visrechthebbenden zelf. Dit alles met de nadruk op de zelfwerkzaamheid van de visrechthebbende. In de jaren negentig werden deze cursussen aangepast vanuit het idee dat visstandbeheer en integraal waterbeheer onlosmakelijk aan elkaar waren gekoppeld. In het Beleidsbesluit Binnenvisserij werd die ontwikkeling nog eens extra benadrukt.¹⁶

(120.)

Actor   Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling   Het adviseren van de minister van LNV ten aanzien van het beleid voor de
                    binnenvisserij.
Periode   1952 -
Bron   Begrotingen

(121.)

Actor   Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling   Het (in samenwerking met derden) ontwikkelen en uitvoeren van
                    onderzoeksprogramma's ten behoeve van de binnenvisserij.
Periode   1952 -
Grondslag   Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 3

(122.)

Actor   Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling   Het aan- of verkopen van middelen ter bevordering van de visstand
Periode   1952 -
Grondslag   Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 3

Cursussen

(123.)

Actor   Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling   Het ontwikkelen van cursussen en cursusmateriaal ten behoeve van de
                    sportvisserij.
Periode   1952 -
Grondslag   Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 3
Opmerking   Het betreft hier cursussen ten behoeve van het onderhoud van viswater, ter
                    bevordering van de visstand, voor de uitvoering van visstandbeheerplannen,
                    opleiden van controleurs van visakten (Vis Documenten Controle VIDOC
                    project), etc.

(124.)

Actor   Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)

Handeling Het uitvoeren van cursussen en educatietrajecten ten behoeve van de sportvisserij.
Periode 1952 -
Grondslag Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 3

{125.}

Actor Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling Het ontwikkelen van cursussen en cursusmateriaal ten behoeve van de beroepsbinnenvisserij.
Periode 1952 -
Grondslag Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 3

{126.}

Actor Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling Het verzorgen of uitvoeren van cursussen en educatieve projecten ten behoeve van de beroepsbinnenvisserij.
Periode 1952 -
Grondslag Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 3

Voorlichting

{127.}

Actor Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling Het ontwikkelen van voorlichtingsmateriaal en lokale / regionale en landelijke voorlichtingscampagnes ten behoeve van de sportvisserij.
Periode 1952 -
Grondslag Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 3
Opmerking Het betreft hier voorlichting met betrekking tot de aanschaf van visakten, ter bestrijding van de zwartvisserij, de verbetering van de waterkwaliteit etc.

{128.}

Actor Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling Het uitvoeren van voorlichtingsactiviteiten ten behoeve van de sportvisserij.
Periode 1952 -

Grondslag   Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 3

(129.)

Actor	Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling	Het ontwikkelen van voorlichtingsmateriaal en lokale / regionale en landelijke voorlichtingscampagnes ten behoeve van de beroepsvisserij.
Periode	1952 -
Grondslag	Wet bijdragen verbetering Binnenvisserij 1952, art. 3

2.14 De Kamer voor de Binnenvisserij

De Kamer voor de Binnenvisserij heeft als taak: het bevorderen van het doelmatig bevissen van de binnenwateren, met uitzondering van het IJsselmeer. Op het IJsselmeer wordt de zogenaamde gemene weide visserij bedreven en mede daarom valt het IJsselmeer buiten het werkterrein van de Kamer.

(130.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het instellen van de Kamer voor de Binnenvisserij
Periode	1954 -
Grondslag	Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art. 1 a; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 45

[131.]

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het instemmen met of het stellen van regels ten aanzien van de organisatie, de samenstelling, werkwijze en (structurele) financiering van (afdelingen van) de Kamer voor de Binnenvisserij.
Periode	1954 -
Grondslag	Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art 1a; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 46 – 49, 52 lid 2, art 53; Besluit houdende vaststelling van een reglement voor de Kamer voor de Binnenvisserij, Stb. 1955, 6
Product	Besluit van 28 januari 1961, houdende uitvoering van artikel 5a, zesde en zevende lid, van de Visserijwet, Stb. 1961, 13; Besluit houdende vaststelling van een reglement voor de Kamer voor de Binnenvisserij, Stb. 1955, 6; Reglement voor de Kamer voor de Binnenvisserij, Stb. 1964, 170; Besluit van 5 augustus 1964 houdende regelen ter uitvoering van art. 53, tweede lid van de Visserijwet 1963, Stb. 1964 340
Opmerking	De deelnemende organisaties aan de Kamer bestaan uit: organisaties van sportvissers; organisaties van beroepsvissers; organisaties die geacht worden de eigenaren van visrecht te vertegenwoordigen.

[132.]

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het benoemen schorsen en ontslaan van de (plaatsvervangend) voorzitter, de secretaris(sen) en de leden van de Kamer voor de Binnenvisserij
Periode	1954 -
Grondslag	Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art. 1 A lid 4; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 47 en 48
Opmerking	Aan de voorzitters- en secretarissen worden opleidingseisen gesteld. Eén van beiden moet de graad van doctor in de rechtsgeleerdheid of de hoedanigheid van meester in de rechten hebben verkregen. De minister benoemde de leden na 1964.

[133.]

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het vaststellen van een tarief voor de werkzaamheden van de Kamer voor de Binnenvisserij.
Periode	1954 -
Grondslag	Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art. 1A-5b; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 54

(134.)

Actor	Kamer voor de Binnenvisserij
Handeling	Het geven van goedkeuring inzake overeenkomsten van huur en verhuur van visrecht.
Periode	1954 -
Grondslag	Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art 1, H 17/22, art. 22g; Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 26, 29 en 33
Opmerking	Dit betreft o.m. de verlenging van de overeenkomst. Aan de goedkeuring kunnen voorschriften verbonden worden.

(135.)

Actor	Kamer voor de Binnenvisserij
Handeling	Het verlenen van toestemming voor de verstrekking van vergunningen door de rechthebbende op het visrecht
Periode	1954 -
Grondslag	Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art. 17 –3, art. 22g Wet houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, Stb. 1963, 312, art. 22; Reglement voor de Kamer voor de Binnenvisserij, Stb. 1969, 170, art. 12
Opmerking	Aan de toestemming voor het uitreiken van vergunningen kunnen door de Kamer voor de Binnenvisserij voorschriften worden verbonden.

(136.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het behandelen van beroepschriften op beslissingen van de Kamer voor de Binnenvisserij.
Periode	1954 -
Grondslag	Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art 1, H 22j lid 2

(137.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het (bij beschikking) bepalen dat visrecht uitsluitend verhuurd wordt aan een openbaar lichaam.
Periode 1954 -
Grondslag Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art. 22k
Opmerking Indien in enig gebied de versnippering van eigendom van het viswater en van visrechten een doelmatige bevissing belemmert, dan kan de minister, de Kamer voor de Binnenvisserij gehoord hebbende, bij beschikking bepalen dat het visrecht uitsluitend kan worden verhuurd aan een openbaar lichaam.

(138.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het bij beschikking aanwijzen van wateren of complexen van wateren die uitsluitend aan beroepsvissers of uitsluitend aan sportvissers worden verhuurd.
Periode 1954 -
Grondslag Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art 22 e

(139.)

Actor Kamer voor de Binnenvisserij
Handeling Het nietig verklaren van overeenkomsten van huur en verhuur van visrecht.
Periode 1954 -
Grondslag Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art 22 f
Opmerking Nietig verklaring kan plaatsvinden indien: een doelmatig bevissen van het water waarop de overeenkomsten betrekking heeft dan wel het complex wateren, waartoe dat water behoort, door de overeenkomst wordt berlemmerd; de overeenkomst in strijd is met de aangewezen bestemming van het viswater, zoals bedoeld in artikel 22 e wijziging Visserijwet (Stb. 1954, 369

{140.}

Actor	Kamer voor de Binnenvisserij
Handeling	Het regelen van de gevolgen voor beide partijen bij een nietigverklaring van een overeenkomst tot huur en verhuur van visrecht.
Periode	1954 -
Grondslag	Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art 22 f - 2
Opmerking	Dit betekent doorgaans een schadevergoeding.

2.15 De Raad voor de Binnenvisserij

Deze is voorafgegaan door de Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij, ingesteld in 1980. In 1985 wordt de Raad voor de Binnenvisserij ingesteld. De raad dient de minister desgevraagd of uit eigen beweging van advies omtrent onderwerpen van algemene aard met betrekking tot de binnenvisserij.

Met ingang van 1 januari 1997 is de Raad voor de Binnenvisserij opgeheven. Dit is indertijd gebeurt in het kader van de "woestijnwet", die het doel had de adviesorganen van de overheid te reorganiseren. De overlegtaken binnen het beleidsveld werden overgenomen door het Overlegplatform binnenvisserij (1997-2000), dat werd opgevolgd door de Stuurgroep beleidsbesluit binnenvisserij (2000 -).

{141.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het instellen en opheffen van de (Voorlopige Advies-) Raad voor de Binnenvisserij
Periode	1980 – 1997
Grondslag	Beschikking Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij 21 augustus 1980/Nr. J2774 Stcrt. 25 augustus 1980 nr. 163; Wet van 19 april 1985 tot wijziging van de Visserijwet 1963, art 54 a

{142.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het instemmen met of het stellen van regels ten aanzien van de organisatie, de samenstelling, werkwijze en (structurele) financiering van de (Voorlopige Advies-) Raad voor de Binnenvisserij
Periode	1980 – 1997
Grondslag	Beschikking Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij 21 augustus 1980/Nr. J2774 Stcrt. 25 augustus 1980 nr. 163; Wet van 19 april 1985 tot wijziging van de

Visserijwet 1963, art 54

[143.]

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het benoemen van de voorzitter en de leden van de (Voorlopige Advies-) Raad voor de Binnenvisserij
Periode 1985 -
Grondslag Beschikking Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij 21 augustus 1980/Nr. J2774 Stcrt. 25 augustus 1980 nr. 163, art. 3; Wet van 19 april 1985 tot wijziging van de Visserijwet 1963, art 54 a

[144.]

Actor (Voorlopige Advies-) Raad voor de Binnenvisserij
Handeling Het desgevraagd of uit eigen beweging adviseren van de minister van LNV omtrent onderwerpen van algemene aard met betrekking tot de binnenvisserij
Periode 1980 -
Grondslag Beschikking Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij 21 augustus 1980/Nr. J2774 Stcrt. 25 augustus 1980 nr. 163, art 2; Wet van 19 april 1985 tot wijziging van de Visserijwet 1963, art 54 a - 1

[145.]

Actor Raad voor de Binnenvisserij
Handeling Het bepalen van de eigen werkwijze en organisatie
Periode 1985 -
Grondslag Beschikking Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij 21 augustus 1980/Nr. J2774 Stcrt. 25 augustus 1980 nr. 163, art. 7; Wet van 19 april 1985 tot wijziging van de Visserijwet 1963, art. 54 (a)
Opmerking Dit betreft o.a. het opstellen van een reglement of het instellen van speciale commissies ter voorbereiding van de advisering.

2.16 Visserijonderzoek

In 1972 is er een studierichting Visserij aan de Landbouwhogeschool (Wageningen) in gesteld. Zie hiervoor handeling 20 van het rapport Agrarisch onderwijs (Pivot-rapport no. 26) .

{146.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling	Het inventariseren van het beschikbare viswater per provincie
Periode	1959 -
Bron	Nota inzake de Sportvisserij, 1972, bijlage VII Rijksbegroting, HTK 1972/1973
Product	Werkgroep inrichting recreatieobjecten in de open lucht - Vissen visplaatsen visplassen
Opmerking	Inventarisaties hebben onder meer in 1959, 1965 en 1979 plaatsgevonden

{147.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het periodiek inventariseren en analyseren van het aantal per gemeente uitgereikte visdocumenten.
Periode	1971 -
Bron	Nota inzake de sportvisserij

{148.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het verrichten van sociologisch onderzoek naar de sportvisserij
Periode	1971 - 1974
Bron	Nota inzake de Sportvisserij
Opmerking	Sportvisserij maakte aanvankelijk deel uit van het openluchtrecreatiebeleid. Dit was van 1945 tot aan 1984 ondergebracht bij het ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en vervolgens bij het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk. LNV is de taakopvolger van CRM.

2.17 Beleidsonderzoek

(149.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het verrichten van een heroverwegingsonderzoek met betrekking tot het beleidsinstrumentarium van de binnenvisserij.
Periode	1984 -
Bron	Begrotingen
Product	Evaluatie Beleid Beroepsbinnenvisserij. Waaronder de splitsing van visrechten.

(150.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het verrichten van een evaluatieonderzoek naar de splitsing van visrechten.
Periode	1996 - 1998
Bron	Begrotingen 1992/1996
Product	Evaluatie Beleid Beroepsbinnenvisserij. Waaronder de splitsing van visrechten.

2.18 Visserijkundige eenheden

(151.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het ontwikkelen en vaststellen van beleid ten aanzien van het beheer binnen de visserijkundige eenheden.
Periode	1989 -
Bron	Begroting 1988/1989; Notitie Visrechten Staatsbinnenwateren 1989; Notitie Beleid Beroepsbinnenvisserij 1991

(152.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het ontwikkelen en vaststellen van een huurprijs-beheersingssysteem voor visrechten.
Periode	1989 -

Bron Begroting 1988/1989; Notitie Visrechten Staatsbinnenwateren 1989; Notitie
Beleid Beroepsbinnenvisserij 1991

(153.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)

Handeling Het aanwijzen van visserijkundige eenheden.

Periode 1992 -

Bron Beleidsvisie voor de beroepsbinnenvisserij HTK 1991-1992, 22300 XIV, nr. 9

(154.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)

Handeling Het instellen van visstandbeheerscommissies in een visserijkundige eenheid
voor de Staatsbinnenwateren.

Periode 1992 -

Bron Beleidsvisie voor de beroepsbinnenvisserij HTK 1991-1992, 22300 XIV, nr. 9

Opmerking Ten aanzien van Staatsbinnenwateren worden de commissies door middel van
bepalingen in de vergunning of huurovereenkomst verplicht gesteld.
Daarbuiten werd de instelling van dergelijke commissies zoveel mogelijk
gestimuleerd.

(155.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)

Handeling Het voorbereiden, vaststellen en wijzigen van criteria en richtlijnen ten
behoefte van de werkwijze van de visstandbeheerscommissies in de
visserijkundige eenheden.

Periode 1992 -

Bron Beleidsvisie voor de beroepsbinnenvisserij HTK 1991-1992, 22300 XIV, nr. 9

(156.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)

Handeling Het verstrekken van subsidies aan de visstandbeheerscommissies in de

visserijkundige eenheden.

Periode 1992 -

Bron Beleidsvisie voor de beroepsbinnenvisserij HTK 1991-1992, 22300 XIV, nr. 9

(157.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB)
Handeling	Het ontwikkelen van opleidingsmogelijkheden voor waterbeheerders in de visserijkundige eenheden.
Periode	1992 -
Bron	Beleidsvisie voor de beroepsbinnenvisserij HTK 1991-1992, 22300 XIV, nr. 9
Opmerking	De opleidingen worden in samenwerking tussen de minister van LNV en met de OVB ontwikkeld.

2.19 Milieumaatregelen

(158.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het ontwikkelen van beleid om de waterverontreiniging tegen te gaan ten behoeve van de visstand
Periode	1945 -
Bron	Begrotingen
Opmerking	Het ontwikkelen van dergelijk beleid van algemene aard wordt verricht bij het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) en het ministerie van Verkeer en Waterstaat (V&W). Zie ook de RIO's no. 94 (Milieubeheer) en no. 28 (Waterstaat)

(159.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het voorbereiden en vaststellen van beschermende maatregelen t.b.v. de visstand in de binnenwateren.
Periode	1998 -
Bron	Interview R.J.M. van Vonderen en M.A. Bhikhie, beheerders DIV-unit Directie Visserij

2.20 Instelling Productschap

De ministers van SZW, van LNV en van EZ kwamen eind 1989 op advies van de SER overeen om de taken van het Visserijbedrijf en het Bedrijfschap voor de Groothandel in Vis en Aanverwante Bedrijven te integreren in die van het Productschap voor Vis en Visproducten. De beide schappen zouden worden opgeheven. Op 28 februari 1990 dienden de ministers een wetsontwerp in waarin de integratie geregeld werd. De basis voor de integratie die in 1992 gestalte kreeg, was een betere samenwerking en een ook uit kosten oogpunt efficiënter werkende structuur van de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie. Dit laatste was vooral van belang daar als gevolg van het EEG-visserij-marktbeleid, de marktordenende taak van het productschap was weggevallen.

(160.)

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het instellen van het Productschap voor Vis en Visproducten.
Periode	1989 -
Bron	Jaarverslag 1992
Opmerking	Dit betekende het samenvoegen van het Visserijbedrijf en het Bedrijfschap voor de Groothandel in Vis en Aanverwante Bedrijven in die van het Productschap voor Vis en Visproducten.

2.21 IJsselmeervisserij

In 1931 werd voor het eerst ook de visvangst in de in dat jaar afgesloten Zuiderzee tot de binnenvisserij gerekend. Voor dit gebied werd het 'Bijzonder visscherijreglement voor de afgesloten Zuiderzee' vastgesteld. Het IJsselmeer kreeg binnen de binnenvisserij een eigen status. Dit was vooral het gevolg van de ingrijpende veranderingen die zich vanaf 1932 in dit visgebied hebben voltrokken en de grote rol die de rijksoverheid bij deze veranderingen speelde. De geschiedenis voert terug naar 1918, toen de Wet tot Afsluiting en gedeeltelijke Droogmaking van de Zuiderzee werd aangenomen. De voornaamste aanleiding voor deze wet vormde de grote overstroming van 1916. Door middel van, voor die tijd, groots opgezette waterbouwkundige werken wilde men het gevaar voor verdere rampen voorkomen.

De afsluiting en de droogmaking zouden grote gevolgen hebben voor de visserij op de binnensee. De werkgelegenheid in de Zuiderzeevervisserij vertoonde al sinds het begin van de eeuw een dalende lijn. Met uitzondering van de periode van de eerste wereldoorlog, toen vanwege het oorlogsgevaar de visvangst op de Noordzee werd gestaakt, waren de vangsten in dit gebied teruggelopen. Na 1918 zette deze recessie zich verder voort. De vissers zagen de plannen dan ook als een reële bedreiging van hun bestaanszekerheid.

De Wet van 14 juni 1918 hield terdege rekening met de nadelige gevolgen voor de visserij. Artikel 3 luidde: "Bij de wet worden geregeld en vastgesteld de maatregelen ter tegemoetkoming aan de Zuiderzee-visschersbevolking en andere personen, wegens de schade, welke de afsluiting hun mocht berokkenen." Om aan dit artikel invulling te kunnen geven werden in 1918 de Zuiderzeeraad en het Zuiderzeefonds ingesteld. Een speciale commissie kreeg de opdracht om de financiële en sociale mogelijkheden van de sanering te bestuderen. In 1925 werden de adviezen van deze commissie door de regering in een wetsontwerp verwerkt en op 29 augustus van dat jaar werd de Zuiderzeesteunwet van kracht.

De uitvoering van de maatregelen werd in handen gegeven van de in 1932 ingestelde Rijksdienst ter Uitvoering van de Zuiderzeesteunwet. De afvloeiingsmaatregelen richtten zich op vier punten. Ten eerste was er de scholing, waarbij men zich hoofdzakelijk op het technisch onderwijs richtte. In het verlengde daarvan kreeg ook de beroepsvoorlichting de nodige aandacht. In de tweede plaats hield de Rijksdienst zich bezig met bemiddeling tussen de afvloeiende vissers en bepaalde werkgevers. Daaronder bevonden zich onder meer de Nederlandse Spoorwegen, de aannemers van de Zuiderzee- en NOP-werken, de Rijkswaterstaat en Dienst der Zuiderzeewerken. Met deze werkgevers werden werkgelegenheidsafspraken gemaakt. In de derde plaats deed men verwoede pogingen om nieuwe bedrijven naar de vissersplaatsen te trekken. Het ging hierbij vooral om nieuwe industrieën. Deze pogingen hadden slechts gedeeltelijk succes. Tenslotte waren er de geldelijke tegemoetkomingen aan de gedupeerden. Waren zij oorspronkelijk bedoeld als laatste redmiddel, na opleiding, zoeken naar werk en kredietverlening, al spoedig zou blijken dat juist deze maatregel het meest benut werd.

De minister van Waterstaat werd met de uitvoering en het beheer van de begroting belast, terwijl de specifieke visserijaangelegenheden werden behandeld door de minister belast met de visserij. (In de jaren dertig was dit de minister van Economische Zaken en arbeid). Deze minister was ook verantwoordelijk voor het Bijzonder Visscherijreglement voor de afgesloten Zuiderzee, dat op 23 juni 1932 kort na de afsluiting werd vastgesteld. De afsluiting maakte een einde aan de publieke visserij. Evenals in de rivier- en binnenvisserij moest de visser voortaan over een vergunning kunnen beschikken, ofwel over een Domeinvergunning. Onder de overige binnenvissers ontstond enige broodnijd. Niet alleen was er door de afsluiting een omvangrijk binnenviswater bijgekomen, ook vonden zij dat de regulerende en beschermende maatregelen de IJsselmeervissers bevoordeelden ten opzichte van hun eigen visactiviteiten.

De afsluiting had inderdaad ingrijpende gevolgen. De traditionele visstand waaronder trekvisen als haring en ansjovis, die voorheen de grootste vangsten opleverden, verdwenen. Alleen de paling wist zich goed aan het brakke en verzoetende water aan te passen. Geleidelijk aan ontwikkelde zich ook een nieuwe visstand waaronder schubvisen als baars en snoekbaars. Pas rond 1940 zou er sprake zijn van een nieuw biologisch evenwicht. Voor de vissers waren deze veranderingen al spoedig voelbaar. De vangsten namen vanaf 1932 sterk af. De geplande afvloeiing van de gedupeerde Zuiderzeevissers verliep nogal moeizaam, hetgeen vooral te wijten viel aan de crisis van de jaren dertig. Vooral het creëren van andere werkgelegenheid was in een tijd van toch al hoge werkloosheid een moeizaam proces.

Doordat gedurende de oorlogsjaren de Noordzeevervisserij werd stilgelegd, vertoonde de IJsselmeevervisserij een sterke opleving. Hierdoor werd de afvloeiing verder verstoord. Want veel eerder afgevloeide vissersknechts

keerden naar hun oude professie terug omdat zij daardoor waren vrijgesteld van de Arbeidsinzet en door de uitgifte van 200 noodvergunningen in verband met de voedselschaarste.

In 1946 werden de noodvergunningen ingetrokken. Slechts een klein deel werd omgezet in normale vergunningen. De naoorlogse periode van hoogconjunctuur zorgde ervoor dat de overgebleven vissers volop konden profiteren van de economische vooruitgang. Vooral 1947 was een succesvol jaar door het vrijgeven van visprijzen, de geldontwaarding en de toegenomen vraag naar vis door de dalende vleesproductie. De gevolgen hiervan waren over een langere tijd voelbaar. Er werd volop geïnvesteerd in nieuwe middelen zoals netten en schepen. Bovendien bleef het visareaal onaangetast doordat de Zuiderzeewerken wegens gebrek aan geld waren stilgelegd. Deze gunstige omstandigheden deden bij de reeds afgevloede vissers een drang opkomen om weer terug te keren naar hun oude professie, maar de Rijksdienst Zuiderzeesteunwet was streng in het op peil houden van de vergunningen.

De productiviteit van het IJsselmeer overtrof alle verwachtingen. Vooral de paling scoorde goed. Toch trad er in 1953 een scherpe daling van de productiviteit in en in 1955 bereikte deze daling een dieptepunt. In visserskringen werd dan ook druk gespeculeerd over de mogelijke oorzaken van deze terugval. Gedacht werd aan de schadelijke gevolgen van de overbevissing met kuilnetten, waardoor de ondermaatse paling werd beschadigd, het te grote aantal vissers, waardoor overbevissing ontstond en het toegestane motorvermogen van de vissersschepen, dat te groot zou zijn en daardoor schade aan de bodem zou veroorzaken.

Ook het toekomstperspectief van de visser zou op termijn weer gaan veranderen nadat in de regering besloten was om de inpoldering van het IJsselmeer voort te zetten. In het kader van deze veranderingen werd in 1953 de commissie Zaal door de minister van Landbouw ingesteld. Deze commissie moest zich niet alleen buigen over hoe een versnelde afvloeiing van het aantal vissers op het straks nog beschikbare visareaal moest worden gerealiseerd, maar moest ook kijken naar technische mogelijkheden daartoe.

Op het IJsselmeer had ondertussen de beroepsvisserij nog steeds de prioriteit. De beroepsvissers behielden de vergunningen voor de visserij met beroeps(aal)vistuigen. Ongunstige ontwikkelingen in de visstand - de voortdurende terugloop van de aal, baars en snoekbaarsstand - noopten de minister ertoe om maatregelen te treffen. In 1989 werd een uitgebreid pakket herstelmaatregelen getroffen om de visserij-inspanning te verminderen met 50%. Voor de visserij met fuiken, hoekwant en kistjes werden gesloten tijden ingesteld, er kwam een vermindering van het aantal fuiken per vergunninghouder en er werden gesloten gebieden voor schietfuiken ingesteld. Desalniettemin bleef er sprake van overbevissing. Daarom werden ook in 1991 in het wijzigingsvoorstel voor de Visserijwet van 1963 de maatregelen voor verdere reductie voortgezet.

Gezien de teruglopende visstand kwam minister Braks in 1990 met plannen om maatregelen te nemen ten einde de visvangst op het IJsselmeer te beperken. Dit hield onder andere in dat er een verbod zou komen op het vissen met monofilnetten. De IJsselmeervissers wisten uiteindelijk aan deze maatregelen te ontsnappen door zelf het initiatief te nemen tot vangstbeperkingen. Zo stelden zij voor om het aantal monofilnetten per visser te beperken. Iedere visser kreeg een aantal genummerde merken voor zijn netten waardoor ook de controle op de naleving van de vrijwillige beperking mogelijk werd.

{161.}

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het voorbereiden en vaststellen van beleid ten aanzien van de droogmaking van de Zuiderzee en de gevolgen die deze werken voor de visserij hadden.
Periode 1945 - 1964
Bron Begrotingen

{162.}

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het adviseren van de ministers van Waterstaat en van Economische Zaken ten aanzien van de economische herinrichting van het IJsselmeergebied.
Periode 1945 - 1964
Bron Begrotingen

{163.}

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het verlenen van vergunningen voor het vissen in het IJsselmeer.
Periode 1954 -
Grondslag Wet houdende wijziging van de Visserijwet Stb. 1954, 369, art 17 - 9

{164.}

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het voorbereiden en vaststellen van beschermende maatregelen ten behoeve van de visstand in het IJsselmeer.
Periode 1989 -
Grondslag Staatscourant, 1989, no. 105
Opmerking Hiertoe behoren ook saneringsmaatregelen aangaande de IJsselmeervloot.

{165.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) Minister van Verkeer en Waterstaat (V&W)
Handeling	Het voorbereiden en vaststellen van het beleid ten aanzien van de vangstbeperkingen op het IJsselmeer.
Periode	1992 -
Bron	Begrotingen
Opmerking	Hiertoe behoren ook saneringsmaatregelen aangaande de IJsselmeervloot. Hoewel LNV (Directie Visserij) hier vanuit de vergunningverlening primair verantwoordelijk voor is, is RWS als beheerder van het IJsselmeer betrokken bij deze beleidsvorming, vanwege de doorwerking naar het ecologisch functioneren van het IJsselmeer. Het ontwikkelen en instandhouden van dit functioneren houdt met name verband met de uitvoering van Europese regelgeving als de Kaderrichtlijn Water en de Habitat- en Vogelrichtlijn.

{166.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het treffen van maatregelen t.a.v. vangstbeperkingen op het IJsselmeer.
Periode	1992 -
Bron	Interview R.J.M. van Vonderen en M.A. Bhikhie, beheerders DIV-unit Directie Visserij
Opmerking	De neerslag van deze handeling betreft uitvoerende zaken; beleidsmatige neerslag hoort onder bovenstaande handeling 165. Hiertoe behoort ook de uitvoering van saneringsmaatregelen aangaande de IJsselmeervloot

{167.}

Actor	Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling	Het bepalen van (periodieke) vangstquota voor de IJsselmeervisserij.
Periode	1992 -
Bron	HTK, 1991/92

(168.)

Actor Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV)
Handeling Het ontwikkelen van een controlesysteem ten behoeve van de vrijwillige vangstbeperking op het IJsselmeer.
Periode 1992 -
Bron HTK, 1991/92

Wet- en regelgeving

Zuiderzee / IJsselmeer

- Zuiderzeesteunwet, 29 augustus 1925, Stb. 290
- Registratiebesluit Vissersvaartuigen, Stb. 1964, 143, art. 8 lid 2

Binnenvisserij

- Wet, houdende bepalingen op het Stuk der Jagt en Visscherij gearresteerd den 11 Julij 1814, Stb. 79
- Visserijwet 1931, Stb. 276
- Wet van 30 mei 1963, houdende nieuwe regelen omtrent de visserij (Visserijwet), Stb. 1963, 312
- Tweede uitvoeringsbesluit behorende bij het Pachtbesluit Vischrecht 1941, Stcrt. 1942, 76
- Prijsbeheersingsbesluit no. 11, 1941

- Besluit bijdragen tot verbetering binnenvisscherij 1942, Stcrt. 1942 102
- Wet bijdragen verbetering binnenvisserij 26 maart 1952 Stb. 1952, 159
- KB tot vaststelling van de grenzen tussen kust- en binnenvisserij en tussen de wateren waarin kustvisserij wordt uitgeoefend, Stb. 1932, 235
  - Besluit van 23 juni 1932, tot vaststelling van een visscherijreglement voor de rivieren, een algemeen visscherijreglement voor de binnenwateren, zeven bijzondere visscherijreglementen, een bijzonder visscherijreglement voor de afgesloten Zuiderzee en een reglement voor de paaiplaatsen van visch, Stb. 1932, 315
  - Besluit van 8 augustus 1946 tot nadere wijziging van eenige visscherijreglementen Stb. 1952, G204
  - Besluit van 23 december 1946 tot nadere wijziging van het Bijzonder Visscherijreglement III, Stb. 1946, G396
  - Besluit van 12 december 1951, houdende nadere wijziging visserijreglementen, Stb. 1951, 553
  - Besluit van 23 juni 1952 houdende wijziging visserijreglementen Stb. 1952, 366
  - Besluit 13 oktober 1952, houdende nadere wijziging visserijreglementen (maat op baars), Stb. 1952, 499
  - Besluit van 3 februari 1954, houdende nadere wijziging van enige visserijreglementen, Stb. 1954, 79
  - Besluit van 12 november 1958, houdende wijziging van de bijzondere Visscherijreglementen III, IV en V, Stb. 1958, 523
  - Besluit van 24 augustus 1959, houdende wijziging Riviervisserijreglement en Algemeen Visserijreglement voor de binnenwateren, Stb. 1959, 328
  - Besluit van 20 oktober 1959, houdende wijziging van enige visserijreglementen, Stb. 1959, 380

- Besluit van 10 november 1960 tot vaststelling van het tijdstip, waarop het Koninklijk besluit van 24 augustus 1959 houdende wijziging Riviervisserijreglement en Algemeen Visserijreglement voor de binnenwateren in werking treedt, Stb. 1960, 507
- Besluit van 6 juni 1962, houdende nadere wijziging van het Bijzonder Visserijreglement voor de afgesloten Zuiderzee, Stb. 1962, 228
- Besluit van 27 april 1964, houdende vaststelling van regelen omtrent visserij in de Zuid-Hollandse stromen, Stb. 1964, 144
- Wet van 30 mei 1963, houdende nieuwe regelen omtrent de visserij, (Visserijwet) Stb. 1963, 312
  - Visserijreglement voor de Zuid-Hollandse stromen, Stb. 1964, 144
  - KB van 27 april 1964, Visserijreglement voor de Zeeuwse stromen, Stb. 1964, 145
  - Besluit van 21 mei 1964, houdende regelen ter uitvoering van artikel 16 van de Visserijwet 1963 (Reglement voor de Binnervisserij) Stb. 1964, 168
  - Besluit van 23 juni 1964, houdende uitvoering van artikel 21, tweede lid, letter d, van de Visserijwet 1963, Stb. 1964, 253
  - Besluit van 5 april 1967, houdende wijziging van enige visserijreglementen, Stb. 1967, 233
  - Besluit van 30 mei 1967 tot wijziging van het KB van 23 juni 1964 (Stb. 253), houdende uitvoering van artikel 21, tweede lid, letter d, van de Visserijwet 1963, Stb. 1967, 326
  - Besluit van 20 december 1968, houdende wijziging van het Visserijreglement voor de Zeeuwse Stromen 1964, Stb. 1968, 746
- Wet van 28 augustus 1969 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1969, 383
  - Besluit van 21 april 1970, houdende regelen omtrent de binnervisserij (Reglement voor de binnervisserij), Stb. 1975, 175
  - Besluit van 21 april 1970, houdende regelen omtrent minimummaten en gesloten tijden (Reglement minimummaten en gesloten tijden) Stb. 1970, 178
  - Besluit van 9 februari 1972, houdende wijziging van het Reglement voor de Binnervisserij Stb. 1972, 71
  - Wet van 10 maart 1976 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1976, 112
- Wet van 25 februari 1971, houdende wijziging van de Jachtwet, van de Zegelwet 1917 en van de Visserijwet 1963, Stb. 1971, 117
  - Besluit van 24 augustus 1983, houdende wijziging Reglement voor de binnervisserij 1970, Stb. 1983, 519
- Wet van 19 april 1985 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1985, 229
  - Besluit van 12 december 1951 tot aanwijzing van wateren, uitgezonderd van het vrije hengelen, als bedoeld in artikel 17, derde lid, letter b van de Visserijwet, Stb. 1931, 410
  - Besluit van 23 mei 1985, houdende Reglement voor de Binnervisserij 1985, Stb. 1985, 283
  - Besluit van 5 juni 1985, houdende Reglement minimummaten en gesloten tijden 1985, Stb. 1985, 301
- Wet van 26 juni 1998 tot wijziging van de Visserijwet 1963 in verband met een aanpassing van de regels op het terrein van de binnervisserij, Stb. 1998, 449

- Besluit van 27 juli 1998, houdende vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van bepalingen van de Wet van 26 juni 1998 tot wijziging van de Visserijwet 1963 in verband met een aanpassing van de regels op het terrein van de binnenvisserij, Stb. 1998, 514

Organisatie ter verbetering van de Binnenvisserij (OVV)

- Besluit van 21 mei 1964, houdende regelen ter uitvoering van artikel 41 van de Visserijwet 1963, (Reglement voor de Organisatie ter verbetering van de binnenvisserij) Stb. 1964, 169
- Besluit van 17 mei 1985, houdende wijziging van het reglement voor de Organisatie ter verbetering van de Binnenvisserij 1964, Stb. 1964, 271ovb

Kamer voor de Binnenvisserij

- Besluit van 14 juli 1954 houdende wijziging van de Visserijwet, Stb. 1954, 369
  - Besluit van 3 januari 1955, houdende vaststelling van een Reglement voor de Kamer voor de Binnenvisserij; Stb. 1955, 6
  - Besluit van 28 januari 1961, houdende uitvoering van artikel 5a, zesde en zevende lid, van de Visserijwet, Stb. 1961, 13
  - Besluit van 5 augustus 1964, houdende regelen ter uitvoering van artikel 53 tweede lid van de Visserijwet 1963, Stb. 1964, 340
  - Besluit van 21 mei 1964, houdende uitvoering van artikel 52, tweede lid van de Visserijwet 1963 (Reglement voor de Kamer voor de Binnenvisserij) Stb. 1964, 170
  - Regeling sanering beroepsbinnenvisserij, J.1649, Stcrt. 21 september 1972
  - Regeling tot uitkoop van schubvisrechten Nr. J. 1648, Stcrt. 21 september 1972 no. 184
  - Beschikking uitkoop visrechten Nr. J. 49, Stcrt. 28 januari 1976, no. 21
  - Besluit van 17 mei 1985, houdende wijziging van het Reglement voor de Kamer voor de Binnenvisserij 1964, Stb. 1964, 272
  - Besluit van 22 december 1971, houdende uitvoering van artikel 47, tweede en derde lid van de Visserijwet 1963, Stb. 1971, 837
  - Besluit van 22 april 1974 tot wijziging van het KB van 22 december 1971 (Stb. 837) houdende uitvoering van artikel 47, tweede en derde lid, van de Visserijwet 1963, Stb. 1974, 270
  - Besluit van 2 mei 1975, tot wijziging van het KB van 22 december 1971 (Stb. 837), houdende uitvoering van artikel 47, tweede en derde lid, van de Visserijwet 1963, Stb. 1975, 280
  - Besluit van 26 september 1975 tot vaststelling van het Vergoedingsbesluit Kamer voor de Binnenvisserij 1975, Stb. 1975, 564
- Wet van 10 maart 1976 tot wijziging van de Visserijwet 1963, Stb. 1976, 112
  - Besluit van 7 maart 1979, houdende wijziging van het Vergoedingsbesluit Kamer voor de Binnenvisserij, Stb. 1979, 167
  - Besluit van 29 juni 1983, houdende wijziging van het Vergoedingsbesluit Kamer voor de Binnenvisserij 1975, Stb. 1983, 442

- Besluit van 17 mei 1985, houdende wijziging van het Reglement voor de Kamer voor Binnenvisserij 1964, Stb. 1985, 272

Sanering / Subsidiëring

- Regeling sanering beroepsbinnenvisserij, J.1649, Stcrt. 21 september 1972 no. 184
- Regeling tot uitkoop van schubvisrechten Nr. J. 1648, Stcrt. 21 september 1972 no. 184
- Beschikking uitkoop visrechten Nr. J. 49, Stcrt. 28 januari 1976, no. 21

Raad voor de Binnenvisserij

- Beschikking Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij, 21 augustus 1980/Nr. J2724 Stcrt. 25 augustus 1980, 163

Bronnen

- Combinatie van Binnenvissers, *Structuurvisie Beroepsbinnenvisserij*, 1980
- D.E. van Drimmelen, *Schets van de Nederlandse Rivier- en binnenvisserij tot het midden van de 20^e eeuw*, Nieuwegein 1987
- R. Veldhuis, Werkgroep inrichting recreatieobjecten in de openlucht, *Vissen visplaatsen visplassen*, Lelystad 1974
- Ministerie van CRM en van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening, *Structuurschema Openluchtrecreatie*, Den Haag 1981 - 1984
- Ministerie van CRM, *Structuurvisie Openluchtrecreatie*, Rijswijk 1977
- Ministerie van LNV, *Nota Recreantenbeleid*, Den Haag 1986
- Ministerie van LNV, *Kiezen voor recreatie, Beleidsnota Openluchtrecreatie 1992 - 2010*, Den Haag 1993
- Ministerie van LNV, *Notitie Visrechten Staatsbinnenwateren* Den Haag 1989
- Ministerie van LNV, *Notitie Beleid Beroepsbinnenvisserij* Den Haag 1991, HTK 1991-1992, 22300 XIV, nr. 9
- Ministerie van LNV, *Evaluatie Beleid Beroepsbinnenvisserij. Waaronder de splitsing van visrechten*, Den Haag 1999
- Ministerie van LNV, *Nota inzake de sportvisserij*, 1972 bijlage VII Rijksbegroting HTK 1972/1973
- Ministerie van LNV, Directie van de Visserijen, Jaarverslagen 1945 - 1998, Den Haag
- Ministerie van LNV, *Notitie Visrechten Staatsbinnenwateren*, Den Haag 1989

Toetsers en geïnterviewden:

Dhr. S. Ajodhia administratief medewerker DIV, Directie Visserij

Dhr. M.A. Bhikie, beheerder DIV-unit Directie Visserij

Dhr. D. van den Burg, medewerker DIV en Facilitaire aangelegenheden, Directie Platteland

Mw. mr. J.C. Bootsma, jurist Kwaliteitsaangelegenheden en visserij, Directie Juridische Zaken

Dhr. J.J. van Dijk, beleidsmedewerker KBC/Binnenvisserij, Directie Visserij

Dhr. J.M.M. Kouwenhoven, senior beleidsmedewerker uitvoering kust- en binnenvisserijbeleid, Directie Visserij

Dhr. Ing. R.M. Ravesteijn, directie Visserijen

Dhr. A.D.A. Roumimper, senior medewerker regelingen, Directie Visserij

Dhr. R.A.M. Teeuwisse, Hoofd documentaire informatievoorziening, Directie Juridische Zaken

Dhr. Ir. C.J. Verheijen, directie Groene Ruimte en Recreatie, later beleidsmedewerker sportvisserij Directie Visserij

Dhr. R.J.M. van Vonderen en, beheerder DIV-unit Directie Visserij

Dhr. J.M. Vreeburg, directie Facilitaire Dienst

Noten

---

¹ Directie Visserij, *Evaluatie Beleid Beroepsbinnenvisserij, Bijlagenrapport* Den Haag 1998

² Verslag van de Commissie voor Samenwerking tussen de beroeps- en sportvissers, HTK, 1951/1952 Bijlagen 2611, no. 4

³ Ontwerp van Wet , ingezonden door de Commissie voor Samenwerking tussen de beroeps- en sportvissers, HTK, 1951/1952 Bijlagen 2611, no. 5

⁴ HTK, 1951/1952 Bijlagen 2611, no. 3

⁵ HTK 1950/1951, 2185, no. 4

⁶ HTK, 1951/1952 Bijlagen 2611, no. 3 blz.10

⁷ MvT, Rijksbegroting voor 1958, HTK 1957/1958

⁸ Directie Visserij, *Evaluatie Beleid Beroepsbinnenvisserij, waaronder evaluatie van de splitsing van visrechten B*, De Haag 1998, blz. 39-40

⁹ Ministerie van Landbouw en Visserij, *Nota inzake de sportvisserij*, Bijlage VII bij de Rijksbegroting 1972/1973, blz. 19

¹⁰ Gegevens zijn ontleend aan de Rijksbegroting voor 1982, HTK 1981/82

¹¹ Combinatie van Binnenvissers, *Structuurvisie beroepsbinnenvisserij*, 1980, blz. 1

¹² de visie spreekt van parttime visserijbedrijven wanneer men 40 tot 50% van de inkomsten uit de visserij haalt

¹³ HTK, 1991/1992, 22300 VIV, nr. 59

¹⁴ Directie Visserij, *Evaluatie Beleid Beroepsbinnenvisserij. Waaronder evaluatie van de splitsing van visrechten, Eindrapport*, Den Haag 1998, blz. 15-16

¹⁵ J.H. Spijker, *Particuliere en publieke actoren bij de belangenbehartiging voor de sportvisserij*, Wageningen, 1997, blz. 35-36

¹⁶ Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij, *Nieuws van de OVB*, Valkenswaard 2000